

34.035(05)

91-11

**Я ГОЛОСУЮ ЗА
МИР**

I/H 43601

Автори:

8 100097 673810

37.035105)

9 51

**Міністерство освіти і науки України
Управління освіти і науки
Рівненської обласної державної адміністрації
Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука**

Пам'яті академіка Степана Дем'янчука

Я голосую за мир

**Матеріали XIII учнівських громадських читань
“Я голосую за мир”**

Рівне - 2009

43608

ксер. 2024р.

У збірнику висвітлені основні погляди учнів на проблеми збереження миру в Україні та світі.

Редакційна колегія:

Дем'янчук А.С., доктор педагогічних наук, професор, заслужений працівник освіти України, академік Академії Вищої школи України – голова редакційної колегії.

Петрук О.М., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки – заступник голови редакційної колегії.

Пагута Т.І., кандидат педагогічних наук, доцент.

Відповідальний за випуск: Петрук А.П., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки.

© “Teric”, 2009

Нехай звучить над усією Землею святе слово “мир”

“Ми голосуємо за мир” – такими словами розпочинаються традиційні громадські Учнівські читання, започатковані академіком Степаном Якимовичем Дем’янчуком у травні 1997 року.

Пригадаємо, що Всесвітній день миру 1967 року встановив святої пам’яті Папа Павло VI для того, щоб кожен перший день Нового Року був днем молитви за мир. Уперше цей День було відзначено 1 січня 1968 року. З того часу кожного року з нагоди Всесвітнього дня миру Папа оприлюднює відповідне послання, звертаючись до всіх людей доброї волі, віруючих чи невіруючих.

Варто згадати, що 1981 року Організація Об’єднаних Націй також проголосила Міжнародний день миру, який, починаючи від 2001 року, офіційно відзначається 21 вересня кожного року. Ці дві дати – 1 січня – Всесвітній день молитви за мир і 21 вересня – Міжнародний день миру ООН – нагадують усьому людству, що мир є спільною справою для усіх.

У наш час, коли в різних куточках світу лунають постріли та проливається людська кров, ці дні, як ніколи, набувають особливої актуальності. Однак про них мало хто що знає, тим більше про їхнє проведення чи святкування. Для деяких з нас мир – це буденна реальність, адже на вулицях міста все спокійно, рівномірно пливе буденне життя: люди ходять на роботу, діти до школи... Тому, власне, ніхто і не помічає безцінності миру. Проте для багатьох людей в сучасному світі такий дар, як мир, – не більше ніж казкова мрія, бо живуть в атмосфері нестабільності та страху. Саме вони потребують упровадження і відзначення таких днів і міжнародної підтримки та милосердя.

Відомими підрахунки, які заслуговують на увагу: за період із 3600 року до нашої ери і до сьогодні відбулося понад 14550 великих і малих війн. Під час цих війн загинули, вмерли від ран, голоду, епідемій понад 3,6 мільярда людей. Та серед цієї безлічі воєн гігантськими вершинами височать дві світові війни ХХ століття. У першу з них було втягнуто 38 держав із загальною чисельністю діючих армій 29 мільйонів осіб. Загальна кількість

мобілізованих перевищила тоді 74 мільйони чоловік, людські втрати країн, що воювали, становили 10 мільйонів убитих і понад 20 мільйонів поранених і контужених. Друга світова війна була ще страшнішою. Вона охопила 72 держави, в яких було мобілізовано до 110 мільйонів осіб. У її горнилі згоріли 55 мільйонів людських життів. Лише у концтаборах було замордовано 11 млн. людей. А скільки їх передчасно померло від ран уже після війни! Кров, муки і сльози були на всьому шляху людства. Проте на зміну загиблим приходили нові покоління людей, і вже їхнє майбутнє було ніби гарантованим. Сьогодні такої гарантії більше не має: і нівелювала поява ядерної зброї. Нову світову війну із застосуванням ядерної зброї наша планета не зможе витримати, бо відбудуться глобальні катастрофічні потрясіння, що призведуть до цілковитого знищення життя на Землі.

Ось чому слова “мир” і “роззброєння” набули на сучасному етапі такої гостроти, ось чому зусилля всіх людей доброї волі, спрямовані на збереження миру на Землі, мають надзвичайне значення. Саме народи світу спільними зусиллями змусили ядерні держави підписати договір про заборону випробування ядерної зброї у трьох середовищах: на Землі, під Землею, у повітрі.

Проблеми війни і миру – глобальні, надзвичайно гострі та потребують неабияких зусиль не лише європейців, а й усієї світової спільноти. Далеко у вічність відійшли згадані воєнні події, але забувати їх і людей, які кували ту перемогу, не слід. Подумайте тільки, яке величезне щастя випало наступним поколінням – більш як шістьдесят років мирного життя. Тому ми й упевнені в необхідності ознайомлювати дітей з історією своєї країни. Без минулого немає майбутнього. Цінуймо все, що маємо сьогодні, і всі разом запалімо в наших душах свічки Миру і Злагоди як символ вічності та безсмертя.

Кандидат педагогічних наук,
доцент Петрук О. М.

*Михайлівський Антон,
1 кл.,
Шепетівський загальноосвітній пансіон,
Хмельницька обл.*

За мир в усьому світі!

Одним з найдорожчих слів у світі є слово “мир”. Мир – це радість в серцях людей, дитячий сміх в оселях, повага одне до одного.

З перших днів свого життя людина бачить синє небо, яскраве сонечко, цвіт садів – все це можливо тільки в мирному житті.

Нам потрібен мир, щоб будувати нові міста, щоб діти ходили до школи, щоб лунали веселі пісні.

Мир буде на землі тоді, коли не буде суперечок та війни. Тож намагаймося зберегти мир в усьому світі!

*Бойко Віктор,
1-А кл., ЗОШ № 24,
м. Рівне*

Ми маленькі ліхтарики миру

Я дуже люблю сонце. Воно найпрекрасніше, що є на Землі, бо дарує тепло і світло. І від цього хочеться бути красивим, чарівним, добрим. Світло сонця – це усмішки людей, їх душевна радість. Світло сонця – це мир, про який так мріє наша планета. І хочеться їй допомогти. Тому часто лечу в дивну добру мамину казку. Тішуся, що Іванко вийшов переможцем з великих випробувань, захоплююся Котигорошком...

Який же мудрий наш народ! Він знає, що зло і ненависть не можуть перемогти. Знає, що переможе правда і любов, як би глибоко їх не заховали слуги Мороку.

І щоб розігнати недобру пітьму, кличу із собою своїх друзів світлячків. Ми летимо до тебе, Земле, маленькі ліхтарики миру. Ми зробимо тебе завжди ясною і усміхненою!

*Красоєська Олеся,
2-В кл., Рівненська гуманітарна
Гімназія*

Моя мрія

Мене всі називають маленькою художницею. У мене є акварельні та гуашеві фарби, кольорові олівці, фломастери, пастелі. Свої враження від навколишнього світу я передаю в малюнках. Особливо люблю малювати пейзажі. На моїх малюнках ласкаво всміхається золоте сонечко на блакитному небі, м'яким килимом стелиться зелена трава, цвітуть яскраві квіти, весело розважається дівчора. На моїй палітрі завжди чисті, веселкові барви, адже навколишній світ такий чудовий та різнокольоровий!

Я мрію, щоб краса природи збереглася не лише на моїх малюнках. Хочу, щоб нею могли завжди милуватися діти. Для цього потрібен мир і спокій на нашій прекрасній зеленій планеті. Хай буде мир на планеті Земля!

*Яремчук Віктор,
2-А кл.,
ЗОШ №19, м. Рівне*

Мир на всій планеті

Кожна людина любить той край, де народилася і живе. У кожного своє поняття про щастя. Хтось мріє про гарну професію, хтось хоче багато грошей. Але часто люди забувають, що велике щастя, прокинувшись рано, побачити чисте небо над головою. І щастя чути сміх дітей, бачити, як весною цвітуть сади, а не чути, як лунають постріли і розриваються бомби. Я живу у мирній країні. І хочу, щоб усі діти та дорослі на планеті жили у мирі.

*Куліш Денис,
2-А кл.,
ЗОШ №19, м. Рівне*

Я голосую за мир

Я знаю – повинен бути мир. Ніколи не був на війні. Старенький прадідусь мені багато про неї розповідав. Розривалися бомби і снаряди, але солдати мужньо йшли в атаку. Проливалась

кров. Загинуло багато бійців, захищаючи нашу Батьківщину. І нам треба берегти мир, бо немає на Землі нічого дорожчого за нього.

Шульгач Денис,

2-В кл.,

ЗОШ №27, м. Рівне

Мир у моїх очах

Посадити дерево, побудувати хату, виховати дитину – благородне призначення людини, що прийшла в наш світ. Але впродовж: усього життя її супроводжують добро і зло, прекрасне і потворне, війна і мир.

Історія людства рясніє війнами. Чи був хоч один день, коли ніде на планеті не йшла війна?

Ще з давніх часів люди воювали за їжу, за зручнішу печеру. Пізніше – за іншу здобич, за золото, перли, за невідьників. Потім загарбували території заради світового панування ...

Війна – це лихо, бо страждають прості люди, плачуть матері, зростають сиротами діти. Війни несуть людям багато горя. Ми – майбутнє покоління нашої держави, завжди хочемо бачити чисте небо над головою, чути і бачити літом, як співає жайвір над полем, як колоситься золота пшениця.

Кожен із нас добре розуміє, в якому світі він хоче жити завтра. Це світ без війн. Земля не може без сонця, а людина – без щастя і миру. Ми прийшли у світ, щоб служити добру і миру. Свій твір я хочу завершити рядками із пісні.

Убийте війну,
Прокляніте війну,
люди Землі!!!

Морозов Данило,

2-А кл.,

НВК "Гармонія" м. Рівне

Я голосую за мир

Тільки в спокійній, мирній державі може бути щасливе дитинство, тому я голосую за мир!

Мир – це коли поруч мої мама і тато, рідні, друзі. Коли діти навчаються в школі, дорослі – працюють, усі мають час на відпочинок і дозвілля. А наша Україна – розквітає. Ось чому, нам всім – і дорослим і дітям потрібен мир.

Мені дідусь розповідав про Велику Вітчизняну війну, яку він пережив дитиною. Дідусь Петро з братами та сестрами зазнав великого лиха й голоду. На цій війні пропав безвісті його батько – Данило Корнійович. Дідусь все життя шукає батька... Мене назвали на його честь.

Я не хочу, щоб війни повторювалися, діти залишалися без батьків. Бажаю, щоб мир був не тільки в нашій рідній Україні, а й на всій Землі!

Михасюк Вероніка,

2-А кл.,

НВК "Гармонія" м. Рівне

Мир в моїх очах

Було це дуже-дуже давно, коли у світі ще не було людей. Тоді жили-були собі два друга: Сонечко і Хмарка.

Але їм не подобався світ, тому що він був порожнім... Тоді Сонечку прийшла думка: а якщо посадити на землю квіти? Розказало Сонечко свою ідею Хмаринці і вона погодилася. Сонечко саджало квіти, а Хмаринка поливала їх. І було їм затишно і гарно.

Але через деякий час вони зрозуміли, що їм не вистачає в цьому світі звуків.

І тоді квіти, які чули розмови Сонечка і Хмаринки, запропонували: нехай квіточки перетворюються на дітей.

Адже дитячий сміх – це найкращий звук на Землі.

Мельниченко Максим,

2-Б кл.,

НВК "Гармонія" м. Рівне

Я голосую за мир

Я люблю просинатися з першими промінчиками сонця і веселим цвірінканням пташок. А ще мені подобається, коли після рясного дощичку на небі з'являється веселка та все переливається

різними кольорами. А особливо люблю, коли бабуся випікає духмяний хліб, та я із великим задоволенням його куштую. Як добре, коли в країні та в сім'ї панує мир і злагода. Я хочу, щоб так було завжди! Тому я голосую за мир!

Муза Ольга,

2 кл.,

Шепетівський загальноосвітній пансіон,

Хмельницька обл.

Мир у моїх очах

Ми, діти, любимо слово мир, воно приємно звучить для наших вух. Мир потрібен для кожної людини. Люди народжуються, щоб радіти, милуватися квітами, слухати шелест листя.

Ми, школярі, повинні ходити до школи, навчатися там, співати веселих пісень, отримувати гарні оцінки. Все це можливо тільки в мирному житті.

Мені здається, що всі народи і всі люди носять у душі любов до своєї землі і до миру. Дорослі турбуються за безпеку нашої країни. Вони насамперед добиваються миру, працюючи на заводі, на шахті, на різних підприємствах.

Петровська Аліна,

2 кл.,

Шепетівський загальноосвітній пансіон,

Хмельницька обл.

Миру – мир

Мир – таке маленьке, але чудове слово. Це слово містить в собі і щастя, і любов, і надію. Одного разу я дивилася кіно про війну. Багато чого я не зрозуміла, але побачила, що війна – це страшне лихо, це кров, страх, сльози і смерть. Потім я запитала у бабусі про війну.

Почувши розповідь, я зрозуміла, що потрібно дорослим зробити все можливе і неможливе, щоб не допустити на нашій землі лиха. Щоб лунав дзвінкий дитячий сміх, а не було чути дитячий та материнський плач. Я дуже хочу, щоб квітли садки. А

не чорний пил і вогонь пожежі вкривав дерева і землю. Щоб весело і дзвінко співали пташки, і зранку всі просиналися від теплого привітного сонечка. А в свою чергу нам потрібно гарно вчитися, щоб досягти гарних успіхів і стати хорошими людьми. Це і буде великим внеском для мирного майбутнього. Нехай на нашій землі завжди панує добро і щастя.

Коли б я була чарівником,
Росли б зимою квіти.
І не було б ніколи війн,
І був би мир у світі.

*Сорока Марія,
2-Б кл., НВО №2,
м. Шепетівка,
Хмельницька обл.*

Я хочу миру і злагоди

Я народилась в Україні. Моя сім'я живе в мирі і злагоді. Я хочу, щоб усі жителі земної кулі жили також у мирі.

Мир, це коли люди миряться, не воюють. Злагода, це коли люди говорять правду, і роблять добро.

Я хочу, щоб не було війни, щоб усі люди жили в добрі, поважали один одного і були милосердними в наш час. Хочу прокидати з посмішкою вранці і лягати з нею. І щоб усе це здійснилось, треба щоб усі люди йшли до цього. Не дивлячись на колір шкіри чи релігійну конфесію, на бідність чи багатство, тому що ми одна велика сім'я під назвою Земля.

*Лелікова Анастасія,
2 кл.,
ЗОШ №20, м. Рівне*

Я голосую за мир!

У мене є дві прабабусі, які пережили війну. Вони розповіли мені про всі ті жахи і страхи, розруху і голод, про розлуку з близькими людьми. А так як, на той час, мої бабусі були дітьми, то війна забрала у них головне – дитинство, тому що діти у ті далекі воєнні роки змушені були працювати як дорослі.

Вислухавши їх я зрозуміла, що ніколи не хотіла б пережити війну. Я хочу багаті і гратися зі своїми друзями, навчатися, насолоджуватися співом солов'я в гаю, тому я голосую за мир. І всі ми люди на планеті Земля повинні зробити все можливе, щоб зберегти мир і спокій на ній.

Сосновий Віталій,

2 кл.,

ЗОШ №20, м. Рівне

Я голосую за мир!

Я ще малий. Про війну знаю лише з розповідей дідусів та бабусь. Я знаю, війна – це горе, сльози, хвилювання.

Я хочу миру! Хай скрізь лунає веселий сміх дітей, хай радість виблискує в очах моїх батьків. Я хочу йти в школу і по дорозі зустрічати погляди добрих і щирих людей. Боже, дай щастя і миру всім людям!

Кашталян Іванна,

2-В кл.,

ЗОШ №11, м. Рівне

Я хочу посміхатися миру!

Сьогодні я в мами спиталася, що таке війна? Мама сіла знитившись, похмурніла, і сказала: “Донечко я й сама її, дякувати Богу, ніколи не бачила, але з прочитаних книг, оповідей дідусів та бабусь, знаю, що, це велике горе. Це коли сильніші люди зі зброєю в руках пригноблюють слабих, коли хитріші підступами та неправдою обдурюють простих людей. В такі часи зло панує в світі і важко прожити не потрапивши в його тенета. Доню, дуже боляче та страшно дивитись на те, як маленькі діти хворі та обдерті, простягнувши худу маленьку руку, просять бодай хоч скоринку хліба.”

– Досить, мамо! – заблагала я. Я не знаю про що ти говориш, але від твоїх слів мені пече в грудях, і сльози самі падають великими горошками. Мама тихенько обняла мене і я прошепотіла: “Я не хочу, щоб була війна. Я хочу, щоб всі дітки були здорові і ніхто не був голодним.”

Я хочу щоб у всіх дівчаток і хлопчиків були мама і тато, щоб всі посміхалися, і їхні посмішки грілися теплом і любов'ю. Мамо, от добре було б, щоб кожного вечора зірочки на небі склалися в слова і нагадували людям всього світу "Ми хочемо посміхатися миру!"

Сидорчук Анастасія,

3 кл.,

ЗОШ № 14, м. Рівне

Ніхто не забутий, ніщо не забуте

Наші прадідусі воювали з фашистськими загарбниками, щоб зараз у нас було щасливе дитинство. Мій прадід Іван теж воював. Він був важко поранений. Вже ніхто не сподівався, що він виживе. Його родині з фронту прийшла похоронка, яка до цього часу зберігається у нас вдома. Це свідчить, що ми не забуваємо свого прадіда і ніколи не забудемо. Не забудемо безсмертних подвигів тих солдатів, які завоювали для нас щасливе дитинство.

Кононець Владислав,

3 кл.,

ЗОШ № 14, м. Рівне

Мир у моїх очах

Я дуже щаслива дитина, бо народився в мирний час. Але ніколи не забуду тих людей, які боролися на нашій Батьківщині за мир. Скільки горя і болю принесла війна. Скільки сліз пролила солдатській матері. Скільки дітей не дочекалися своїх батьків. Я хочу, щоб ми ніколи більше не чули цього страшного слова "війна".

Коли мир на Землі, то в нас безтурботне дитинство. Коли мир на Землі, то ми впевнені у своєму майбутньому. Потрібно радіти кожному дню. Дарувати радість і доброту своїй родині, друзям. Людей, які живуть у мирі і злагоді ніколи не здолає зло. А наша Батьківщина буде розквітати все більше і більше.

Ми будемо завжди пам'ятати історію війни. І наш обов'язок зберегти мир на рідній Землі!

*Кондратишина Вікторія,
3-А кл., ЗОШ № 19,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Одне з найдорожчих слів, які ми вимовляємо – це слово “мир”. Нам потрібен мир. Нам потрібен мир, щоб будувати нові міста, вирощувати золоті лани пшениці, запускати в космос міжзоряні кораблі, щоб діти ходили до школи, щоб звучали веселі пісні, щоб люди навчалися жити довгі-довгі роки без суперечок і ненависті один до одного.

Мир і дружба – найзаповітніше прагнення мільйонів людей.

Чому ж ми так часто згадуємо про війну?

Мабуть для того, щоб більше любити і цінувати життя, щоб втішатися миром.

Ти ніколи не знав війни. Твої батьки теж не чули вибухів бомб та пронизливого свисту куль. А ось старші пам’ятають це. Вони ніколи не забудуть війни... Скільки прекрасних людей загинуло на війні! Скільки згоріло міст, скільки полів розтоптали гусениці фашистських танків!...

Щоб зберегти мир, треба пам’ятати про війну. Ця пам’ять передається з покоління і стає всенародною, нашою генетичною пам’яттю. Без такої національної пам’яті не може бути й нації.

На світі немає нічого страшнішого від війни. Тому ми любимо слово “мир”. Це прекрасне слово звучить у піснях і віршах. Воно б’ється в наших серцях. Мир – закон нашого життя.

Мир потрібен для кожної людини, що проживає на земній кулі.

Ми, діти України, хочемо жити в мирі з усіма державами, з людьми різних національностей. Ми не хочемо ні війни, ні революцій.

Люди не розуміють, що війна – це велика страшна лавина, яка безупинно змітає усе живе і прекрасне на своєму шляху. Тому я проти війни. Я закликаю всіх людей на землі, закликаю своїх ровесників з різних країн, розвивати ідеї миру і втілювати їх у життя, плекати мир і дружбу між народами усього світу.

Я голосую за МИР!

*Левчук Катерина,
3-Б кл., ЗОШ № 19,
м. Рівне*

Твір про мир

Мир на Землі – це дуже важливо. Всі люди дуже хочуть, щоб на всій Землі ніколи не було війни, щоб всі були щасливі, доброзичливі, жили в мирі, злагоді і поважали один одного. Потрібно, щоб наша влада боролася, щоб ніколи ми не знали, що таке війна.

Я мрію, щоб всі дорослі і малі робили все, що в їхніх силах для того, щоб у всьому світі завжди була злагода, достаток, порядність і добро.

Я голосую за мир в усьому світі!

*Власюк Юлія,
3-Б кл., ЗОШ № 19,
м. Рівне*

Ні – війні!

Ми живемо в мирний час, в мирній країні. Але інколи, дивлячись новини, стає моторошно на душі. Є країни, які воюють між собою і помирають в тих війнах мирні, ні в чому не винні люди та діти.

Кожна людина народжується, щоб радіти, милуватися всім, що оточує її, щоб жити, вчитися і працювати. Але все це можливо тільки в мирний час.

Я молюся Богу і прошу, щоб ніколи не було ніяких війн, щоб ми жили мирно.

Після перегляду новин, різних катастроф, тероризму, різної інформації про війну в Грузії, я радію, що живу в маленькому, але спокійному містечку – Рівне. Нехай краще буде фінансова криза, буде менше солодоців та їжі, одягу та іграшок. Для мене головне Мир та здоров'я!

Але який жорстокий та кривавий шлях треба було пройти нашим дідам та прадідам, щоб ми народилися на цій Землі.

То ж низький їм уклін!

Я та вся моя родина хоче миру!

*Корнійчук Олександра,
3-Б кл., ЗОШ № 19,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Війна – це життя без майбутнього. Море горя, сліз, болю, нещастя.

Під час війни всі без винятку люди, починаючи з немовляти і закінчуючи сивим дідусем, страждають від цього лиха.

Я – дитина і я не бажаю так жити. Всі діти мріють про безхмарне дитинство, батьківську ласку. Ми – маленькі мешканці планети Земля, хочем навчатися в школі і жити своїм дитячим безтурботним життям.

В світі повинно бути більше добра, злагоди, співчуття, тільки тоді буде мир на нашій планеті. Для того, щоб не було війни, люди повинні навчитися жити мирно, адже безхмарне небо, спокій у родинях, народження нового життя, шум річки, шелест листя під ногами, спів пташок, пустощі дітлахів – це прекрасно.

Я голосую за мир!

*Чуприна Павло,
3-А кл.,
НВК "Гармонія" м. Рівне*

Чому плачуть солдатські матері

Лю-лі, лю-лі, лю-лі, лю-лі

– Спіть мої янголята, – ніжно шепоче мати. Спіть соколята, уві сні дітки швидко ростуть, набираються сили. Спіть, ви – сонце моєї душі. Ви – мої надії і сподівання.

Виросли соколята, соколами стали – гарні, дужі, працьовиті. А мати все над ними: "Спіть, синочки, спіть, соколята ..." Обіймає їх руками-крилами, хоче захистити, хоче від біди вберегти.

Не вберегла! Чорний вихор війни закружляв, загуркотів, забрав із собою і гарних, і молодих, і дужих ... забрав та й не повернув.

А стара мати й досі виходить на дорогу, виглядає своїх соколят. Виглядає і плаче, бо згасло сонце, в її душі – морок. Бо загубились в тому мороці і надії, і сподівання. А сльози капають з

очей, падають в землю і проростають дивними квітами-мальвами.
Квітнуть мальви вздовж дороги.

Я хочу, щоб завжди був мир!

Кононенко Роман,

3-Б кл.,

НВК "Гармонія" м. Рівне

Нам потрібен мир!

"Мир" – це, мабуть, одне з найцінніших слів. Про мир мріє кожна людина. Ми хочемо прокидатись від слів рідної людини, від променів сонця, які торкаються нашого обличчя, а не від пострілів і вибухів. Приємно прогулятися теплим літнім вечором чи прошелестіти листям похмурым осіннім ранком, спостерігати, як змінюються пори року, ніж дивитись на страшну картину війни, де стоять порожні будинки, осиротілі діти, виснажені очікуванням звістки жінки і матері. З війною ніби все завмирає, зупиняється.

Діти різних країн, не знаючи один одного, знаходять спільну мову, адже їм немає чого ділити. Вони не згадують за кордони і владу, діти просто граються й спілкуються. Якби дорослі хоч трішки були схожі на дітей. Або згадували, якими вони були в дитинстві, тоді на світі було б більше миру, який я так люблю.

Радчик Ольга,

3-А кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я голосую за мир

Ми щасливі люди, бо у нас панує мир і злагода. Кожного ранку. коли ми йдемо до школи на нас світить сонечко з голубого неба, співають птахи. Ми живемо у мирі.

Своєю працею ми збагачуємо країну, щоб не було війни. Війна приносить смерть, горе, сльози. Тому ми повинні допомагати один одному, щоб на нашій Землі не було війн і ми щасливо жили. Тому, я голосую за мир!

Михальчук Костянтин,

3-Б кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

З давніх-давен, коли ще не було нас, на нашій українській землі було багато війн. Це привело до великих страждань людей. Помирало багато дорослих та дітей. В різних кінцях Землі відбувається багато війн. Дякувати Богу, що на нашій українській землі зараз немає війни.

Я мрію, щоб на Землі був мир. Щоб не було вбивств, війни! Я думаю, щоб досягнути миру потрібно розуміти, любити і вибачати один одному.

Білецький Андрій,

3-Б кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Що таке мир?

Мир – це добре та лагідне слово. Як багато теплого в цьому слові! Воно несе у собі спокій та злагоду. Це блакитне небо над головою, гарні будиночки, пофарбовані у різні кольори веселки: сині, жовті, рожеві, зелені. Всі вулиці у зелених деревах, розкішних квітах.

А коли настає ранок, збираються у зграйки пташки, які своїм дзвінким щебетанням нагадують веселу пісню. І ось сонечко зазирає у віконце і посміхається до того, до кого засвітило в гості.

Починається новий та прекрасний день!

Він несе у собі мир та віру у майбутнє.

Яковець Олександр,

3-Б кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я голосую за мир

Мир – це радість, спокій, усмішки.

На жаль, в окремих країнах ідуть війни, гинуть люди, руйнуються будівлі.

Тому я хочу, щоб на планеті Земля ніколи не було війн, щоб всі люди жили радісно, благополучно. **Дуже хочеться, щоб скрутні**

часи війни жили тільки у пам'яті, а не були на справді. І тому я хочу сказати, що мир – це найголовніше, бо мир – це спокій, благополуччя, це радісні посмішки дітей, тому я голосую за мир.

Кучерук Влада,

3-А кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я голосую за мир

Приємно, коли сяє сонечко, щебечуть пташки. Коли навкруги тихо, затишно. Коли на землі панує мир.

Якось мій прадідусь розповів про війну. Про те як маленькі дітки та їх батьки воювали за те, щоб зберегти незалежність своєї Батьківщини. Щоб ми могли жити щасливо та спокійно на своїй рідній землі. Багато з них не пізнали радісної миті, перемоги.

Пам'ятаючи ці розповіді, я зрозуміла, що зможу бути щасливою тільки тоді, коли на землі буде панувати мир.

Клименко Микола,

3-Б кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я голосую за мир!

Мир потрібен кожній людині. Людина народжується, щоб жити, працювати, радіти, милуватися природою. Нам потрібен мир, щоб ходити до школи, будувати нові міста, вирощувати пшеницю. Все це можливо тільки в мирному житті. Щоб зберегти мир треба пам'ятати про війну. Тому, що на світі немає нічого страшнішого від війни. Під час війни загинуло багато людей, згоріло багато міст і сіл. Тому я голосую за мир і закликаю всіх!

Березецький Сергій,

3 кл.,

Шепетівський загальноосвітній пансіон,

Хмельницька обл.

Мир в моїх очах

Мир! Таке маленьке слово, яке складається всього з трьох літер але який великий сенс в ньому втілений. З чого ж починається

мир? Як досягти його? Як донести до всіх людей на планеті його глобальне значення? І що ж таке мир для кожного з нас? На ці питання можна відповісти по – різному тому що кожен із нас по – своєму розуміє значення цього слова.

На мою думку, поняття “мир” формується саме в сім’ї, ще з самого дитинства. Воно залежить від взаємовідносин між мамою і татом. Від їхніх теплих, лагідних, сповнених миром та спокоєм поглядів, які супроводжують тебе завжди. Ці погляди закарбовуються в твоєму серці з самого дитинства і стають частинкою твоєї душі. А коли в твоєму серці та душі панує любов та злагода, то і твої очі будуть випромінювати мир. В народі кажуть: “Очі – це дзеркало душі”. І чим більше буде таких очей в світі, тим спокійніше і безпечніше буде жити на нашій планеті.

Нехай таких очей, які випромінюють мир буде як найбільше і тоді спокій та гармонія запанує на Землі.

“Мир” – таке коротке, непримітне слово,
Здається ніби і нема.
Але заради нього ми на все готові,
Бо хочеться нам спокою і тепла.

Поліщук Роман,

3 кл.,

Шепетівський загальноосвітній пансіон,

Хмельницька обл.

Мир планеті – щастя дітям

Ми ще діти. Але добре розуміємо, що то є велике щастя жити в мирі.

Щастя, коли прокидаєшся разом із весняним сонечком і йдеш до школи, а на канікулах з веселим сміхом біжиш з друзями на річку.

Щастя, коли йдеш полем та милуєшся чудовими хлібами. А високо у синьому весняному небі співає жайворонок. Щастя, коли вся сім’я вечеряє разом. А як щасливо світяться очі у діток, коли до них у гості йде Святий Миколай або Дід Мороз!

Ми хочемо радіти, дружити, вчитися, мати професію і працювати. Ми хочемо, щоб був мир на всій планеті. Щоб діти всіх країн були щасливими і щоб їхні мрії збувалися.

Пантелей Юлія,

3 кл.,

Шепетівський загальноосвітній пансіон,

Хмельницька обл.

Ми маленькі ліхтарики миру

Я ще маленька дівчинка, навчаюся у третьому класі, люблю ходити у школу, дізнаватися щось нове, цікаве. Розповіді про війну я чую від своєї учительки, бабусі, читаю у художніх творах. Добре, що я живу у мирний час, можу спокійно вранці прокидатися, милуватися сонечком, бачити мамину усмішку, відчувати татову турботу. Як приємно серед ночі побачити ліхтарики, на вулиці рідного міста, відчуті їх тепло. Ми, маленькі громадяни своєї країни, теж є ліхтариками миру. Діти всієї Землі хочуть жити у мирі і злагоді, тому від нас залежить майбутнє життя зеленої планети. Чи залишиться вона такою? Чи буде схожа на чорну димову завісу? Ліхтарики – це світло, нехай же і наша планета сяє ліхтариками миру, добра і щастя.

Олійник Вікторія,

3 кл.,

Шепетівський загальноосвітній пансіон,

Хмельницька обл.

На сьогодні я ще зовсім маленька дівчинка, мені вісім років. Про війну я чула лише від своїх прабабусь. Свої спогади про війну бабуса розповідала зі сльозами на очах і сумним обличчям.

Війна не просто відбирала життя людей, а й знищувала все живе на своєму шляху: цілі міста і села, пам'ятки культури, заводи і фабрики.

Кожна сім'я втрачала близьких людей – батьків, дітей, бабусь, братів. Війна – це лихо, в кожній війні є втрати.

Давно закінчилась війна, але залишилися страшні, моторошні спогади очевидців.

На даний час дуже мало залишилось свідків війни і героїв-визволителів. Ми повинні зробити усе, що в наших руках, щоб продовжити життя цим людям. Щоб краще пам'ятати ці події і більше їх ніколи не допустити в нашому житті та в майбутньому взагалі.

*Зелінська Марія,
3-Б кл., НВО №2,
м. Шепетівка,
Хмельницька обл.*

Я хочу миру і злагоди

Ми живемо на чудовій, квітучій планеті Земля. Кожин день над нами світить сонце, вночі спалахують зорі.

Але не у всіх країнах панує мир. В різних куточках нашої планети відбуваються війни або збройні сутички. Терористи скоюють злочини внаслідок яких гинуть люди.

Я хочу щоб діти усього світу не знали що таке страхіття війни. Щоб голодомор залишився у підручниках історії. Я хочу кожен день бачити щасливі очі своїх батьків. Хочу щоб у кожній сім'ї панували мир і злагода.

Ми, діти, просимо дорослих сісти за стіл переговорів, і домовитись про наше щасливе майбутнє. Заради нас – вашого майбутнього.

*Суботишина Наталія,
3-Г кл., ЗОШ № 8
м. Рівне*

Я хочу миру на землі

Усі діти нашої країни хочуть жити в мирі. Я по телебаченню бачила, як страшно, коли йде війна. Особливо боляче дивитися, як гинуть мирні люди, маленькі діти.

Не хочу, щоб страшна війна прийшла в Україну.

Я хочу жити під мирним небом. Нехай буде мир на всій нашій великій прекрасній планеті.

Коли мир і злагода між народами, тоді усі живуть щасливо.
Я хочу, щоб усі діти могли навчатися в школі, відпочивати разом
із родиною.

Хай буде мир на всій Землі!

Патра Діана,

3-Г кл.,

ЗОШ №28, м. Рівне

Я голосую за мир

Війна – це те, що заважає планеті жити щасливо. На війні
гинуть люди. Плачуть злякані діти. Хтось ховається, бо хоче жити,
а хтось вбиває, бо теж хоче жити. Малюки не можуть весело
гратися на вулиці тому, що там стріляють. Здається, що й сонце не
таке яскраве, а травичка не така зелена. Вони теж бояться війни.

Війна не повинна заважати людям жити. Сонечко повинно
бути яскравим, а травичка зелена. І повсюди має лунаати дзвінкий
і веселий сміх щасливих дітей. Я не хочу війни.

Я голосую за мир!

Гавлішина Юлія,

3-В кл., ЗОШ № 22

м. Рівне

Я голосую за мир

Я всього лише маленька дівчинка, яка ходить до школи,
займається танцями, має маму, тата, братика і саме цим я дорожу.
Завдяки цим цінностям я радію всьому, що бачу навколо себе, але
коли я дивлюся телевизор і бачу передачу про ті країни де йде
війна, то мені стає сумно за тих людей і дітей. Я безмежно щаслива,
що в нашій країні мир, і саме за це я голосую. Прислухайтесь,
будь ласка, до мого бажання і бажання таких самих дітей, як я. То
ж нехай буде мир у всьому світі!

*Івасюк Арсентій,
3-Б кл., НВК №1,
м. Шепетівка,
Хмельницька обл.*

Мир у моїх очах

Коли була війна, навколо була лише смерть. Вона приходила до всіх, як у казках – страшна і жорстока, і забирала в них життя. В дітей батьків, в родині близьких. Моторошно і страшно.

Земля була поранена, вона плакала, бо їй боляче було дивитись на страждання своїх дітей. У фільмі про війну один солдат сказав: “Я чув, як стогне земля”. Хіба вона може стогнати? Я думаю, може. Бо вона жива, в неї є душа так само, як і в людини. Коли мені когось жаль, то на очі навертаються сльози, а всередині ніби щось стискається і чомусь важко ковтати. Я думаю, що саме це і є душа.

Війна – це жах, біль і сльози. У наш час мало залишилося людей, які пережили війну, їх називають ветеранами. Ці люди були на війні і знають, що таке виживати, деякі з них навіть не шкодували свого життя заради інших. До нас у школу інколи приходять ветерани і розповідають різні історії про війну, інколи навіть кумедні. Але коли вони згадують своїх друзів, показують фотографії, вони завжди плачуть і в них тремтять губи. Деякі діти з цього сміються, а я ніколи, тому що з них не можна сміятися – вони вже старі і дуже багато пережили, їх треба поважати, допомагати їм. Всі ветерани – герої. Але я думаю, що нехай краще не буде таких героїв в майбутньому, бо просто не буде війни. Люди не по винні воювати, не повинні вбивати, не повинні страждати, бо душа Землі цього не витримає.

Мені здається, що героями можна стати і без того, щоб воювати. Можна зробити подарунок місту, допомогти хворим, дати бездомним житло та інше. Коли я виросту, я хотів би зробити так, щоб моє місто стало самим чистим і яскравим, щоб не було бідних і хворих, хоча мама каже, що такого не буває, але вірити треба, щоб усі діти мали змогу гратися на чудових спортмайданчиках. Може я і фантазер, мене так всі називають, але в одному фільмі я бачив, як один хлопчик весь час про щось мріяв, щось вигадував,

а потім все це здійснилося. Тому я теж вірю у свої мрії. Коли всі щасливі, коли посміхаються і говорять приємні речі, душа Землі теж щаслива.

Інколи я люблю складати невеличкі вірші про природу, але такий відповідальний вірш я пишу вперше.

Війна – це смерть і страх.
Вона іде і забирає все з собою,
Та я не хочу пережити жах,
Я хочу сонця й неба над головою.

*Ковальчук Ольга,
3-В кл., ЗОШ № 11
м. Рівне*

Відколи існує людство на Землі, доброта вважається однією з найцінніших його чеснот. Ще з дитинства, ми діти отримуємо настанови від батьків бути добрими і милосердними.

Сьогодні у всьому світі це слово ніби зникло з уст людей. Люди кривдять один одного, говорять погані слова, згрубіла їхня мова, байдуже ставлення до навколишнього світу. Заходячи до тролейбуса не раз звертаємо увагу, як молодь і ми діти не навчилися поважати старших. Ми ще сердимось, що нас змушують піднятись і поступитись місцем. А з цього ж починається добро!

Робити добро слід завжди, хто не відчуває приязні до інших, руйнує передусім самого себе. Зла людина постійно обкрадає себе, витрачаючи здатність по-справжньому радіти, сміятися, любити. І якщо з юних літ не привчитися тамувати в собі роздратування, недовіру, злість, душа може скам'яніти. Нехай, щоб ми не робили, тільки доброта наших маленьких сердець здатна перемогти зло і подолати всі негаразди. Варто не шкодувати своєї доброти ні для кого; роздавати її дарувати.

І тільки тоді буде між людьми мир.

*Чайковський Дмитро,
3-В кл., ЗОШ № 11
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир, тому що хочу, щоб діти ходили до школи. Щоб звучали веселі пісні, щоб люди навчилися жити довгі-довгі роки.

А війна нам не потрібна. Ми часто згадуємо про війну, для того, щоб більше любити і цінувати мир. Скільки прекрасних людей загинуло на війні! Скільки згоріло міст, скільки полів розтоптали гусениці фашистських танків!

Щоб зберегти мир, треба пам'ятати про війну. На світі немає нічого страшнішого від війни.

Я люблю слово мир. Це прекрасне слово звучить у піснях і віршах, воно б'ється в наших серцях. Мир – закон нашого життя.

*Ткачук Ангеліна,
3-В кл., ЗОШ № 11
м. Рівне*

Я голосую за мир

Питання миру цікавить цілий вік не тільки філософів, письменників, істориків, а також простих людей, що живуть своїм життям. Питання миру на землі це глобальна проблема людства. На землі є місця, де постійно ведуться війни. По-перше, проблема війни і миру залежить від людей. Зараз в нас час чомусь люди стали більш агресивніше, один одному хоче помститись. Втрата приносять як собі так і оточуючим.

Ми молоде, підрастаюче покоління, повинні припинити цей безлад на планеті.

Ми повинні пам'ятати, що мир необхідно здобувати, бо сам він не прийде. Ще з малих років ми маємо бути добрими, ласкавими, любити і поважати старших і однолітків, бути мужнім.

Отже, я голосую за мир і щастя на землі!

*Герасимчук Олена,
3-Г кл., ЗОШ № 11
м. Рівне*

Мир у моїх очах

Людина народжується, щоб радіти, милуватися красою квітів, слухати шелест листя щоб жити і працювати. А життя у родини одне воно неповторне. І ніхто не має права його забирати, бо це найбільша цінність к світі. Для кожного народу найважливіше - збереження миру, щасливо жити і бути вільним від страху за своє життя. Постійно на земній кулі йдуть війни. Кожен день хтось десь воює а хтось помирає.

Тому "мир" для мене найдорожче із слів. Нам потрібен мир, щоб будувати нові будинки, вирощувати золоті поля пшениці, запускати в космос кораблі. Щоб діти ходили до школи, звучали веселі пісні, люди жили довгі роки. Щоб завжди було безхмарне небо, світило сонце, були завжди поряд рідні люди. Щоб чути курликання журавлів, бачити грона горобини і жар калини.

Шановні дорослі, бережіть мир, щоб в майбутньому продовжили ми.

*Оссас Максим,
3-Б кл., ЗОШ № 11
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир тому, що миритися повинні всі люди бо якщо люди не помиряться, то стануться страшні події глобального масштабу.

Так, наприклад, в 1914р. розпочалася перша світова війна і закінчилася вона вже аж в 1918 році. З тієї ж причини почалася друга світова війна, яка тривала аж 4 роки. І на цій війні застосовувалась більш могутня зброя і загинуло понад 25 мільйонів солдатів і 30 мільйонів мирного населення. Люди також не повинні забувати те, з ким вони повинні ділити планету: звірі також чекають допомоги з боку людини.

*Касьян С.,
3 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Сьогоднішній день нічим не відрізняється особливим від попередніх. Дорослі багато і часто говорять про кризу, про війну. Мені сумно дивитися на їх струрбовані обличчя. Так хотілося б, щоб по телебаченню показували щось хороше і приємне, те, що радувало б і втішало людей. Мама з татом часто кажуть, що найголовніше – мир у країні, бо війна – це дуже страшно.

Постійно невдоволені виборами і не втомлюються повторювати, що від цього нічого не зміниться. Так от я не розумію: чому не можна просто один раз і назавжди проголосувати за мир на Землі і більше не боятися ні кризи, ні війни, ні виборів. Я, наприклад, якби могла голосувати, так би і зробила. Невже дорослі цього не розуміють і не можуть так вчинити?

*Кочкар'ов Владислав,
4-А кл., ЗОШ № 22
м. Рівне*

Я голосую за мир

Мир – це найкращий стан у світі.

Без миру не могли б триматися стосунки між друзями, укладатися договори між країнами. Люди почали б ворогувати між собою, що могло призвести до військових дій. А в умовах війни припинили б виробництво підприємства, зачинилися навчальні заклади, на вулицях міста ходили озброєні солдати, між людьми запалала б ворожнеча і ненависть. Наші батьки змушені були б воювати, а ми – бідувати без їхньої уваги, ласки і тепла.

Я не хочу, щоб життя людей ставало під загрозу, не хочу чути вибухів снарядів, не хочу здригатися від страху від кожного підозрілого звуку.

Я хочу прокидатися від промінця ласкавого сонечка, який ніжно торкатиметься моєї щічки, за вікном чути щебет пташок, на повні груди вдихати свіже весняне повітря і відчувати, що таке справжнє щастя!

Я прагну до миру, до любові, до злагоди.
Тому я голосую за мир! Підтримайте мене, будь ласка!

*Колода Микола,
4-Б кл.,
ЗОШ № 11, м. Рівне*

Я хочу, щоб на нашій землі був мир – це для мене саме найважливіше! Коли майбутнє життя наше буде з миром, тоді люди будуть щасливими, а коли війна, то це погано. Вона руйнує все на своєму шляху

Мир – це коли цвітуть сади, ростуть дерева й розквітають квіти. Мир – це коли щасливі діти йдуть до школи. Мир – це тато і мама. Мир – це коли колоситься пшениця у полі. Мир – це веселістю повниться хата.

Це все в моєму розумінні і є мир. Тому я і всі діти на землі – ми голосуємо за мир!

*Шута Андрій,
4-Б кл.,
ЗОШ № 11, м. Рівне*

Я голосую за мир !

Я голосую за мир, тому що хочу щоб усі люди були щасливі. З книг і розповідей я знаю яких страждань зазнало людство під час Великої Вітчизняної війни. Дуже багато загинуло людей не тільки в нашій державі. Розлучили дітей з батьками, відвозили до концтаборів.

Я не хочу переживати страхіття війни. Дуже прикро спостерігати за подіями, які відбувалися в Іраку, Південній Осетії, а нещодавно заворушення у Греції. Я хочу, щоб недружелюбні стосунки політиків моєї держави не спричинили лиха нашому народу.

Тому я дуже прошу всіх приєднатися до боротьби за мир. Любові всім та Божого благословення.

*Герасимчук Юлія,
4-Б кл.,
ЗОШ № 11, м. Рівне*

Я голосую за мир !

Перед кожною людиною постає питання “Що таке мир”?

Мир – це єдина сила, здатна перетворити ворога на друга. В мирі проявляється все позитивне в нашому житті. Коли панує на землі мир, то все створіння земне радіє і веселиться. Наш світ нині зазнає деградації. Під час мирного життя почалося народжуватися багато зла, неправди, вбивств та грошолубства. Мирне життя нам дарує все своє найкраще, але ми цим нехтуємо.

В наш нелегкий час ми повинні підтримувати один одного. Одне слово підтримки може винести людину з мороку відчаю на яскраве світло надій. Мирне життя – це підтримка, допомога, любов, взаємопорозуміння, добро.

Люди, будьте пильними. Не ображайтеся один на одного. Прощайте образи, прощайте кривду. Пам’ятайте, що немає нічого дорожчого в світі за мир.

*Сафонік Олексій,
4-Г кл.,
ЗОШ № 11, м. Рівне*

Я голосую за мир!

Світ дуже великий. Дуже багато є країн і людей. Всі люди різні, вони відрізняються за расами. У кожного народу своя мова, культура. Кожна людина має право на існування. Не завжди все так добре, як цього хочу я. Тому, що я дивлюся телевізор і там показують про різні випадки тероризму. Як на мене, я б не звернув уваги, але коли побачив, як підривають дітей у школах, це дуже страшно. Мені дуже б хотілося, щоб цього не було. Щоб ті люди, які думають про зле, подумали б про добре. Щоб скрізь був мир, злагода. Тому я голосую за мир, спокій, любов між всіма людьми.

Овсіюк Марія,

4-Г кл.,

ЗОШ № 11, м. Рівне

Я вважаю, що мир на землі потрібен. Мир – це спокій і щастя, це посмішка моїх рідних. Мир – це чарівний спів птахів, квітучі сади і луки нашої неосяжної Батьківщини. Життя нам подароване Творцем і ми повинні радіти йому, насолоджуватися його багатством. І я задумуюся: “Господи, чого людям треба? Адже світить в небі сонце, росте в полях хліб. Люди трудяться, вчаться діти в школах, вчені роблять наукові відкриття”. Тільки б служили ці відкриття миру, а не в цілях війни.

Але все ще може зникнути, коли приходить страшна війна. За своїми плечима вона приносить горе, смерть, сльози, плач і навкруги панує страх. Я не хочу цього ніколи, ніколи, ніколи. Я голосую за мир!

Федорчук Ангеліна,

4-Г кл.,

ЗОШ № 11, м. Рівне

Я голосую за мир!

Люди на Землі щасливі тільки тоді, коли навколо панує мир. Ми можемо будувати своє майбутнє лише в часи спокою та злагоди. Діти можуть навчатися, дорослі працювати, а старші люди щасливо доживати свою старість і вчити молодших мудрості.

Я прагну, щоб всі люди на Землі зрозуміли та почули ці слова, які б хотіла сказати кожному на планеті. Я голосую тільки за мир тому, що за свій маленький вік зрозуміла те, що тільки в мирі можуть щасливо жити діти, молоді будувати своє життя.

Прислухаймося один до одного і зрозуміймо, що ми всі прагнемо миру, адже без нього життя на землі неможливе.

*Воронюк Олена,
4-Г кл.,
ЗОШ № 11, м. Рівне*

Я голосую за мир

Якщо уважно читати старовинні книги, то можна помітити в багатьох із них як віталися люди: “Мир дому твоему”. Саме миру бажали люди один одному, найперше миру в оселі між рідними, також миру в серцях, без якого неможливий мир у домі. А якщо добре подумати, то якщо люди матимуть мир у серцях і домах, то мир буде на всій планеті Земля. І це є самим головним для всіх її мешканців, бо мир – це сонце, це хліб і до хліба, це посмішка мами і добрі батьківські очі, це дружня рука брата, це турбота бабусі з дідусем – тобто це і є тим, що називається щастя.

*Живодьор Інна,
4-В кл.,
ЗОШ № 11, м. Рівне*

Я голосую за мир !

Так чудово, коли мама обнімає та гладить по головці своєю теплою і лагідною рукою. А коли війна і голод помирають ні в чому не винні люди. Моя бабуся розповідала: “Жили ми скромно на той час, коли матуся приходила ми дуже раділи. За один день мама отримувала жменьку зерна. Мені було 15 років а сестрі 11 коли мама померла, я пішла працювати бухгалтером, щоб якимось прогодувати сестру. Проробила бухгалтером 3 роки і зустріла мого чоловіка Максима. Одружилися скромно, пішли просто розписалися. Пройшов вже рік, як мій чоловік помер.”. Ось так у бідноті жила моя бабуся.

Я хочу, щоб всі люди на землі жили в достатку і мирі.

*Маумчук Ірина,
4-В кл.,
ЗОШ № 11, м. Рівне*

Я голосую за мир

Одне з найдорожчих слів у нашій країні – слово “Мир”.

Нам потрібний мир для того, щоб ми могли ходити до школи, радіти пташиному співу, яскравому сонечку і блакитному небу.

Та про страшні воєнні роки, нам теж не потрібно забувати, для того, щоб більше любити і цінувати мир. Адже скільки прекрасних людей загинуло на війні. Скільки згоріло міст, скільки полів розтоптали гусениці фашистських танків!

Тому я голосую за мир.

*Горбачук Максим,
4-В кл.,
ЗОШ № 11, м. Рівне*

Я голосую за мир!

Усі ми чули, як мелодійно і зворушливо виспіває соловейко, як весело барабанить дощ по дахах наших домівок, як шумить від вітру золоте колосся в полі, як наспівує матуся, готуючи щось смачненьке.

Усі ми знаємо незрівняний запах свіжого хліба, аромат червонобоких яблук із бабусинога саду і весняний п’янкий дух талої землі.

Це звуки і запахи мирного часу. Війна ж пахне сльозами на дитячих щічках холодною байдужістю. Вона звучить болем у плачі жінок і дітей, відгукується жахливим криком у спустошених домівках. І цю біль не можна втамувати роками, вона живе у людських душах.

Я дуже хочу чути сміх мами, хочу, щоб татко був поряд, щоб квітла земля моя Україна, а сльози лились тільки від щастя.

Я голосую за мир на моїй голубій планеті.

*Федаш Антон,
4-В кл.,
ЗОШ № 11, м. Рівне*

Я голосую за мир

Усі ми діти найкращої країни у світі – України. Наша держава пройшла довгий і терпеливий шлях, щоб зараз процвітати і виховувати своїх дітей у мирі та злагоді.

Я щасливий, тому що живу у мирній країні, де кожний новий день приносить радість мені, моїй родині і усім українцям. Весь наш народ голосує за мир, єдність і розуміння у всьому світі. Люди хочуть жити у спокої, достатку, затишку і любові. А для цього усім потрібен МИР.

Я голосую за мир!

*Марченко Ярослава,
4-В кл.,
ЗОШ № 11, м. Рівне*

Я голосую за мир

З страшним завиванням бомби і снаряди падають на будинки і вулиці, руйнуючи їх. Земля здригується знову і знову. Кулеметними чергами пронизаний весь простір. Люди біжать рятуючись і падають підкошені, вбиті кулями! Маленька дитина плаче, будить свою маму і не розуміє, що мама вже ніколи не прокинеться.

Який страшний фільм. Як добре, що можна вимкнути телевізор і не бачити цього. Але це не фантастика, не вигадка режисера. Це все було! Зруйновані міста і села, спалені ниви, покалічені долі мільйонів людей і мільйони загиблих.

Нехай же кожна згадка про війну, фільм, спомин ветерана чи виставка в музеї буде для нас закликів до збереження миру. Щоб квітли сади, колосились жита і щасливі діти йшли до школи.

*Янковський Максим,
4-В кл.,
ЗОШ № 11, м. Рівне*

Я голосую за мир

Мир – це найважливіша річ на світі. Без миру неможливе життя, щастя і добробут людей. Війна – це зло. Вона несе смерть, біль, страждання і горе. Під час війни чути лише плач і розпачливий крик людей. А в мирний час ми чуємо радісний сміх та веселі пісні. Коли війна, на обличчях людей сльози, а коли мир – посмішки. Мирний час дає людям багато різних можливостей, в той час як війна їх забирає.

Я хочу бачити сонячне небо, усмішки на обличчях, рідних та близьких, чути спів пташок і радісні голоси людей. Саме тому я голосую за мир.

*Рокунець Олександр,
4-В кл.,
ЗОШ № 11, м. Рівне*

Я голосую за мир

Як добре коли на землі мир. Можна насолоджуватися гарною природою, дивитися на голубе-голубе небо, любоватися багряно-червоними, зеленими, золотистими барвами дерев. Діти можуть ходити до школи, у дитячий садочок, відвідувати різні гуртки.

Колись була війна між країнами Німеччини і Радянський Союзу. В тій війні переміг наш народ. Тому, що вороги не можуть бути переможцями. Став з того дня на нашій землі мир. Так хочеться, щоб всі люди жили у мирі і злагоді, не ворогували між собою. Я голосую за мир!

*Кравчук Вікторія,
4-В кл.,
ЗОШ № 11, м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я хочу щоб ніколи на світі не було війни, бо війна – це лихо, смерть дорослих та дітей. Я не хочу щоб матінка земля пролилася кров'ю, а хочу щоб вона раділа з нами – людьми.

Коли я чую слова “мир” в мене виникають такі думки:
Мир це – життя!
Мир це – дружба!
Мир це – любов!
Тому ніколи не робить зла!

*Поліщук Катерина,
4-Б кл.,
ЗОШ №19, м. Рівне*

Я голосую за мир

Я повертаюся зі школи додому. Проходжу залиті сонцем алейки парку, посміхаюся, коли сонячний зайчик стрибає по листячку куща, прислухаюся до шелесту листя дерев, вловлюю ледь чутне цвірінкання якоїсь пташини в голубому небі.

І раптом, дивлячись під ноги, бачу на асфальті три червоні літери – “МИР”. І тепер почуте і побачене зіграє мене теплом десь далеко всередині душі. Розумію, що живу в щасливому світі. Бо краса цього парку не затьмарена кров’ю і пилом. Спів пташини не перерве гуркотіння пострілів. Дивлюсь на слово “МИР”, і розумію, скільки щастя і спокою в цьому слові. Як відлуння цього слова, цей дзвінкий дитячий сміх, і лагідне слово матері.

Я хочу, щоб всі діти світу завжди бачили тільки мирне небо над головою, щоб всі мами і бабусі лили сльози радості, а не горя, щоб кожна людина відчувала себе захищеною, а слово “війна” ми чули тільки на уроках історії.

Я за мир у всьому світі!

*Ступак Василь,
4-А кл.,
ЗОШ №19, м. Рівне*

Я голосую за мир!

Війна – це життя без майбутнього. Море горя, сліз, болю, нещастя.

Під час війни всі без винятку люди, починаючи з немовляти і закінчуючи сивим дідусем, страждають від цього лиха,

Я – дитина, і я не бажаю так жити. Всі діти мріють про безхмарне дитинство, батьківську ласку. Ми – маленькі мешканці

планети Земля, хочемо навчатися в школі і жити своїм дитячим безтурботним життям.

В світі повинно бути більше добра, злагоди, співчуття, тільки тоді буде мир на нашій планеті. Для того, щоб не було війни, люди повинні навчитися жити мирно. Адже безхмарне небо, спокій у родинах, народження нового життя, шум річки, шелест листя під ногами, спів пташок, пустощі дітлахів – це прекрасно.

Я голосую за мир!

Мулько Олена,

4-Б кл.,

ЗОШ №19, м. Рівне

Я голосую за мир

Мир – це життя, це щастя людей, це радість дітей. Коли мир на землі і не воюють держави, тоді щодня перемога. Перемога над війною. Всі люди трудяться на заводах, на полях, у лабораторіях і шахтах, немає безробітних, діти вчать у школах, немає неграмотних. Юнаки і дівчата вчать в університетах. Люди не голодні. Мають свої квартири. Одержують нормальну зарплату. У кожному домі достаток.

Немає в світі такої держави, яка хотіла б воювати. Наша держава – Україна тільки за мир у всьому світі. У нас немає ядерної зброї. Ми тільки за щасливе життя, за веселий дитячий сміх, за щастя всіх людей планети Земля.

Гресь Катерина,

4-Б кл.,

ЗОШ №19, м. Рівне

Я голосую за мир

Найкрасивіша планета у Всесвіті – це Земля. Бог створив землю, щоб на ній жили люди, щоб вона була не пустищем, а раєм – розкішною та затишною домівкою для людей. Але з давніх-давен війни затьмарювали наші життя. Від них страждають люди, не знають дитинства діти.

Будинки перетворюють в руїни, розтрощені дерева не одівають зелені шати, і на понівеченій Землі не розквітають квіти.

Страшно подумати, що колись війни можуть зруйнувати нашу планету вщент, і мені хочеться стати людиною, яка мала б владу зупинити всі війни, всі негаразди, які існують на планеті.

Я хочу бачити нашу землю квітучою, багатою, сильною.
Я голосую за мир!

*Логвинчук Катерина,
4-Б кл.,
ЗОШ №19, м. Рівне*

Я голосую за мир

Ми не бачили війни. Але нам її показують по телевізору, в кіно, розповідають про неї в школі вчителі, пишуть про неї в книжках.

Кожен день – це історія.

Що буде, коли почнеться війна? Страшні вибухи ракет, так, що сонця й неба не буде видно. На місці гарних, високих будинків зостануться руїни. Земля, трави, дерева, квіти – все буде вкрите чорним попелом пожеж. Загине все живе...

Ні! Війни не можна допустити.

Ми прекрасно живемо і не дозволимо нікому затьмарити голубе небо і закрити сонечко чорним димом війни. Ми готові жити в дружбі з усіма народами і країнами.

Ми за мир!

*Звірук Сергій,
4-Б кл.,
ЗОШ №19, м. Рівне*

Я голосую за мир

Що таке війна я знаю з розповіді бабусі, дідуся, кінофільмів. Моя прабабуся пережила війну. Коли в село прийшли німці, бабуся з батьками пересиджували два тижні у підвалі. Кругом стріляли. Бабуся пішла по воду до криниці, то її поранили. А ще бабусю два рази відправляли в Німеччину, на роботу. Але бабуся втікала, щоб лишитись на Україні.

Війна – це холод, голод і смерть рідних. Загинув бабусин брат Вітя, якому було лише сімнадцять років.

Зараз у нас мир. Як це добре! Світить сонечко, небо безхмарне. Люди працюють, вчатья, вирощують хліб, будують будинки.

Якщо були б вибори і вибирали мир чи війну, то я проголосував би за мир.

Шверин Віталій,

4-Б кл.,

ЗОШ №19, м. Рівне

Я голосую за мир

У мене в школі є друзі: Дмитрик, Максим і Денис. Ми всі разом гуляємо, вчимося, відвідуємо групу продовженого дня. Ще я дуже люблю читати. А особливо про юних героїв і наших розвідників.

У мене з друзями є мрія. Ми хочемо піти служити на кордон. Тато і дідусь розповідали нам про армію, а ми всі слухали. Там треба бути уважним, кмітливим, спритним, сміливим. І грамотним, бо техніки різної багато. А ще казав тато, що себе треба змалку готувати до захисту Батьківщини. Ми не хочемо воювати, а тільки захищати кордони нашої неосяжної України.

Я часто думаю, що старі фашисти помруть, а такі, як я, хлопчики вже ніколи не будуть нападати на нас. їм же теж краще, коли буде мир на всій землі. Бо мир – значить добре і весело всім людям.

Через це я голосую за мир у всьому світі. Мир – це життя!

Матляк Тетяна,

4-Б кл.,

ЗОШ №27, м. Рівне

Діти – маленькі ліхтарики

Мила посмішка, невинні оченята, маленькі пальчики. Хіба ж не прекрасно? А це все ми, ваші дітки, маленькі ліхтарики. Пташці, для того, щоб літати, потрібні крила, а дорослим, звісно ж, дітлахи. Адже хто, якщо не ми, буде світити їм у темному тунелі життя, хто буде їх обіймати, цілувати та заспокоювати? Саме ми і є єдиним промінчиком сонця для своїх батьків. І поки є ми на

світі існують такі слова, як віра, надія і любов. Отож, бережіть нас, і в світі буде мир та злагода, і жити буде легше!

Діти – маленькі ліхтарики

Маленькі ліхтарики, красиві ліхтарики висвічують у світі завжди. Це – ми, ліхтарики майбутнього! Ми – гарні, малесенькі діти. В нас є величезне прагнення жити у світі, сповненому віри, надії та любові! Отож, просимо вас подарувати нам надію на щасливе майбутнє, а діти повсякчас будуть допомагати вам у цьому! І тоді у світі запанує мир, злагода і спокій. Мир – це смиренність і любов до ближнього свого. В Україні також має бути мир. Якщо ж його не буде, то настане хаос та безлад. Але для того, щоб цього не трапилося, треба робити все для збереження миру. Діти – це квіти життя і надія на щасливе майбутнє нашої планети! Тож оберігаймо наших маленьких ліхтариків!

Мальчик Яна,

4-Б кл.,

НВК “Гармонія” м. Рівне

Мир у моїх очах

Що таке мир? На це питання однозначної відповіді, я думаю, не має. Бо кожна людина мир по-своєму уявляє. Навіть у моїй сім'ї і тато, і мама дали мені різні відповіді. Можна вважати, що мир – це коли у сім'ї, в якій ти живеш, панує взаєморозуміння і взаємоповага між батьками і дітьми. Можна казати, що мир – це коли країна, у якій ти живеш, славиться у світі здоровими добрими неконфліктними людьми. А можна і наголосити на тому, що мир – це коли всі жителі планети Земля не використовують зброю для вирішення будь-яких питань та конфліктів.

Зараз в Україні настала фінансова криза. По телевізору у новинах стверджують, що вона охопила весь світ і невідомо коли закінчиться. Я знаю, що всі українці хочуть бути не лише здоровими, щасливими, але і багатими. Але для цього треба, щоб держава вийшла із кризи якомога скоріше. Тому, як каже мій тато, керівникам країни варто робити все для того, щоб люди були і здоровими, і щасливими, і могли за свою заробітню плату

утримувати дітей. Якщо буде так, то причин для війн і конфліктів не буде зовсім.

Я ще не дуже доросла. Я не знаю що таке війна. Але знаю, що всі кого я люблю, моляться за те, щоб і в сім'ї, і в країні, і у світі був мир. А тому я вивела свою "формулу" миру – "Хочеш миру – слухайся батьків, поважай дорослих, приглядай за молодшими і завжди май усмішку на обличчі і свято в душі".

Базелюк Юрій,

4 кл.,

Шепетівський загальноосвітній пансіон,

Хмельницька обл.

Я голосую за мир! Мир планеті – щастя дітям!

Поняття "мир" виникло у далекому минулому, ще в міфології. Це поняття з'явилося тоді, коли людина визнала себе як унікальну земну істоту, наділену розумом і волею. Людина – це особистість. Мир визнавався як природа, а людина – її невід'ємна частина.

За релігійним вченням, мир – це результат Божого творіння. Бог створив середовище для існування людини, а вже потім саму людину. Тому, все, що є у світі, від найменшої піщинки до великих і недосяжних планет, стосується людини і є частиною миру, величчю Бога. Коли щось руйнується у мирному середовищі, руйнується зв'язок між людиною і середовищем, що вириває його з життєвого циклу, а значить протирічить самому існуванню людини.

Я – маленька частина Всесвіту. Ціную все, що називається життям. Мир – це життя, а війна – це смерть.

Знаменита громадянка світу – Мати Тереза заповідала:

Життя – це шанс. Скористайся ним.

Життя – це краса. Милуйся нею.

Життя – це мрія. Здійсни її.

Життя – це виклик. Прийми його.

Життя – це обов'язок. Виконай його.

Життя – це гра. Стань гравцем.

Життя – це цінність. Цінуй його.

Життя – це скарб. Бережи його.
Життя – це любов. Насолоджуйся нею.
Життя – це тайна. Пізнай її.
Життя – це пісня. Доспівай її.
Життя – це боротьба. Почни її.
Життя – це безодня невідомого – вступи в неї. Не бійся.
Життя – це удача, шукай її.
Життя таке чудове – не втрач його! Це твоє життя. Борони його. Тому я буду мріяти про мир. Бо мир – це життя, а життя людині дається тільки раз і прожити його потрібно достойно.

Декальчук Олена,

4 кл.,

Шепетівський загальноосвітній пансіон,

Хмельницька обл.

Я хочу миру і злагоди!

Для мене Україна – втілення краси всієї Землі.

Я люблю рідну природу, блиск ранкової роси на траві, спів пташок, шум гаїв. У таку хвилину відразу ж поліпшується настрій, забуваються всі негаразди, наче потрапляєш у чудову казку. Я вірю, що наша Україна завжди буде процвітати, здолає усі труднощі і буде розвиненою країною.

Я дуже хочу, щоб у нашій Україні завжди панували мир і злагода, всі діти ходили до школи, батьки мали роботу, був достаток у сім'ях.

Люди, бережіть нашу Батьківщину!

Равкіс Ілля,

4-Б кл., НВО №2,

м. Шепетівка,

Хмельницька обл.

Мир на планеті – щастя дітям!

Мир на планеті – це спокій в наших домівках. Це радісні обличчя дітей.

Я народився в мирний час, і тому дуже щасливий.

Про війну я знаю тільки з книжок, кінофільмів, розповідей старших людей. Уявляю яке горе приносить війна в кожному сім'ю, адже немає нічого гіршого, як втрата рідних людей, втрата надії. Я хочу щоб не було війни, яка спричиняє голод нещастя велику кількість смертей.

На мою думку причиною виникнення війни є суперечка. Я хочу, щоб на нашій рідній Україні і всій планеті не було воєн, не було суперечок, для всіх людей і дітей, звірів і птахів було мирне небо, світило лагідне сонечко. Тоді всі люди на світі будуть щасливими, веселими, лунатиме сміх та говоритимуть добрі слова.

Хай буде мир та щастя на всій планеті!

Марчук Тетяна,

4-А кл.,

ЗОШ №28, м. Рівне

Я голосую за мир

Загуркотіло, загриміло
і небо миттю почорніло,
і материнські сльози
минули рікою
про цю подію згадують
з великою журбою.

Війна, така страшна, така безжальна, несподівано стукає в двері кожної країни. Перед очима вимальовується жахлива картина, де зображено жорстокість завойовників, що залишили після себе сліди, які на віки закарбувалися в серцях народу. Цей стогін людей, які помирають, плач матерів, які не хочуть відпускати у бій своїх синів, гуркіт гармат та палаюче полум'я не могло оминати і Україну. То є і нашу землю огортало чорне крило війни. І наші прадіди боролися за свободу Батьківщини, за незалежність країни, за щасливе життя. Вони полягли у війні пам'ятати, щоб ми жили спокійно, щоб над нашими головами на чистому небі світило ясно сонце, щоб ми здобували знання у теплих, просторих класах.

Щоб у нас війни не повторилося,

Щоб сім'ям в злагоді жилося

Припиним боротьбу ми за багатство
Й боротись будемо за мир і за добро.

Ці рядки повинні залягти в душах кожної людини, на віки
зосталися в маленьких серцях дітей. Адже ми хочемо бачити зелені
поля, квітучі сади та осяяне сонцем голубе небо.

Піднімайтесь і ставайте,
Діти, України,
Станьте муром на кордонах
Нашої країни.
Бережіть і честь і славу
Рідної держави,
Щоб не згаснув вогонь миру
Голосуйте з нами!

Онищук Тетяна,

4-В кл.,

ЗОШ №28, м. Рівне

Я голосую за мир!

Я голосую за мир тому, що це весело жити з усім народом і
треба мир для того, щоб не було війни. А війна це великі
страждання, кров, голод. Колись вистрелювали, люди вбивали
один одного, і народ плакав, а ще не могли знайти навіть крихти
їжі, не було таких лікарень, як зараз і кожна людина не
здумувалась над цим. Потрібно вшановувати пам'ять тих людей,
які страждали за те, щоб зараз був мир на землі. І хай кожний з
нас задумається, щоб не потрапити у такі події, а це велике горе,
біда, страждання. І його не дає народ, все це дає Господь Бог, а ще
він нам посилає розум, знання.

Я дуже люблю мир.

Трофімчук Наталія,

4-Г кл.,

ЗОШ №28, м. Рівне

Мир і Війна

Багато років тому, зустрілися Мир і Війна. Вони почали
сперечатися між собою хто з них кращий і важливіший. Мир каже,

що коли він є у країнах, то всі радіють, ніхто не гине, не проливається невинна кров. А війна й собі, що вона може заволодіти всіма народами і всі підкорюватимуться лише їй. Сперечались, сперечались і вирішили запитати у людей.

Ось вони ідуть і бачать, що йде старенький дідусь. Запитали вони в нього хто з них важливіший і кращий, а дідусь і каже:

– Коли я був молодим, тоді була Війна, вона знищила багато людей серед них були і мої родичі, так що краще коли є Мир.

Тоді Війна сказала:

– Давай запитаємо когось ще.

– Давай спитаємо у тієї молодої дівчини.

Їй вони сказали все те ж саме, що й дідусеві.

Дівчина відповідає:

– Я не хочу, щоб була війна, бо вона калічить і вбиває невинних людей, залишає немовлят без батька й матері, тому мир кращий за війну.

Так вони питали, питали і всі відповідали, що Мир кращий.

Війна й каже:

– Досить! Ти кращий за мене.

Від тоді вони більше ніколи не сперечались.

Боровець Христина,

4-А кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я голосую за мир

Я голосую за мир, бо думаю, що це – найважливіше для людей у всьому світі.

Мир – це щастя. Мир – це життя. Мир – це коли сяє сонечко, цвітуть квіти, всі люди усміхнені і радісні. Я щаслива, що в Україні панує мир. Я бажаю Україні спокою і злагоди. Бо війна – це лихо і ганьба народів, вона нищить красу природи і людей.

Тому я голосую за мир!

Залюбовська Надія,

4-А кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я голосую за мир!

Я голосую за мир, бо не хочу, щоб у цій країні, де я живу, була війна.

Коли люди воюють між собою, то страждають від цього всі. Війна несе за собою голод, холод та розруху. А в мирний час люди розбудовують міста, засівають поля зерном, спокійно працюють та відпочивають. Мир на землі дуже потрібний, тому що коли між людьми немає сварок, люди можуть спілкуватися один з одним.

Якщо люди не будуть воювати, то між ними буде мир та злагода.

Турчик Анастасія,

4-А кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я голосую за мир!

Мир нашій землі просто необхідний! Без нього буде багато смертей невинних людей. При мирі і злагоді не буде людських і матеріальних втрат. Під час війни людей позбавляють усього: майна, яке люди заробляють роками, вільного та повноцінного життя, родичів і близьких. Війна – найгірше у житті людей. Примиритись із ворогом завжди нелегко, але спільними зусиллями можна досягти всього! Мир – радісна праця, веселе дитинство, впевненість у майбутньому. То ж, любі друзі, бережімо мир на нашій грішній землі.

В кожній хаті мир,

Стрілянина не для нас,

Бо любимо ми вас!

Вільхова Ольга,

4-А кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я голосую за мир!

Ясне небо, яскраве, тепле сонце, в кронах дерев гуляє теплий, літній вітерець. Співають птахи в гаю, в озерах, в ріках і морях плюскочуться дітлахи, теплими краплями води. На землі і над всіма нами – мир. Закриваю очі і уявляю, як колись на землі замість ясного неба, яскравого теплового сонця в небі пролітали чорні літаки, винищувачі, на зеленій траві і в темному морі рвалися бомби і міни, а замість дитячого сміху і радості був плач і стогін материнських сердець. Йшла війна, земля вкривалася слізьми і кров'ю. Страшно.

Я і моє покоління обираємо мир! Мир – це планета, на якій завжди панує любов, дружба між націями: німцями і українцями, американцями і росіянами. Мир – це світ без кордонів, зла, зброї і тероризму. Дорослі і діти, обираймо мир!

Войтюк Вікторія,

4-А кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я голосую за мир!

Я голосую за мир тому, що я не люблю тривожну війну. Вона розриває наші квітучі серця і приносить нам страждання. Коли соловейко починає свою першу пісню, коли у горі сяє весело сонечко, коли бджілка сідає на квітку, так хороше на душі, що аж хочеться співати. І в таку мить навіть не можна уявити, що все це може зникнути. Замість соловейка, будуть звучати гармати, небо затягнеться багряним кольором, земля, перетвориться на суцільну руїну. Мурашки по тілу біжать, коли уявляєш цю картину. Тому давайте жити в мирі і злагоді, любові і достатку! Навчимося пробачати та допомагати один одному. Адже мир – це дружба, яка об'єднує всіх людей.

*Мосійчук Тетяна,
4 кл.,
НВК №37, м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мені на день народження подарували гарненьке маленьке собаченя. Я дуже полюбила та прив'язалася до нього. Адже давно мріяла про це. Сподівалась на те, що і дві кішки, які проживають з нами, також подружаться з собакою. Одна кішка на прізвисько Ласка дуже спокійно віднеслася до появи нового друга. Та ось друга кішка Білка при появі собаки проявляла тільки свою агресію. Допоки не сталося так, що вона подряпала собаці око. Плакала собака, плакала і я. Довелось звернутися до ветеринара. Після лікування вдалося зберегти зір собаці. Вона знову стала такою ж веселою, грайливою, забавною. А головне – вона може бачити і ясне сонечко, і голубе небо, і все, що її оточує.

Згодом кішки з собакою помирилися, живуть дружно.

Тепер я розумію вислів “Живуть як кішка з собакою!” Але можна жити і мирно. Треба лише цього хотіти. Тоді нікому не доведеться плакати. Щастя бачу та радість в добрих і дружніх стосунках. Я голосую за мир!

*Григорчук Максим,
4 кл.,
НВК №37, м. Рівне*

Сьогодні я голосую за мир, тому що не хочу щоб сталося страшне – війна. Дорослі не задумуючись про наслідки, розпочинають війни як малі нетямущі діти. Причинами війн стають вторгнення на чужі території, випробовування військової зброї, яка не втучає в задану ціль, а попадає в невинних людей. Коли на вулиці хлопчики грають в гру, використовуючи іграшкові пістолети, це ще цікаво, а коли від рук дорослих гинуть діти і жінки, це дуже страшно!

Після війни люди вкладають мирний договір і потім живуть у мирі. Ми вшановуємо пам'ять загиблим на війні. Я хочу щоб всі люди жили в мирі і насолоджувались своїм життям, не шкодуючи про нього. Мир несе всім радість, добро, дружбу та любов. Коли

всі у мирі – це не тільки добре, а й цікаво і весело. Люди які живуть у воєнних умовах, тільки можуть про це мріяти.

Дорослі, не використовуйте ядерну і хімічну зброю, яка шкодить вам, нам, звірятам, деревам, нашій планеті! Краще жити в мирі і злагоді. Любити один одного, жити добрим життям без війни. Я вірю, що рано чи пізно всі війни закінчатся і люди зрозуміють, яке велике щастя – мир. Я дуже сподіваюсь, що мир буде у моєму майбутньому. Я буду старатись робити для цього все.

Я голосую за мир! Всі діти голосують за мир!

Фасолька Максим,

4 кл.,

НВК №37, м. Рівне

Я голосую за мир

Усі люди хочуть миру. Тому, що мир – це добрі відносини між людьми різних національностей. Я також голосую за мир, за добробут на планеті Земля. Щоб був мир на землі, то треба людям творити добро. Якщо всі будуть говорити добрі слова один одному, допомагати кожному слабому, то на землі буде мир. Також треба добре відноситись до тварин, як свійських, так і диких. Взимку треба приносити диким тваринам сіно та корм, тому, що коли багато снігу, то тваринам немає що їсти. Треба допомагати самотнім літнім людям: принести води, хліба з магазину, нарубати дров, прибрати у хаті. Мир починається з добрих слів, вчинків та поведінки людей та тварин. Я буду робити добрі справи, говорити добрі слова. І тоді я сподіваюсь, що буде мир на Землі.

Бірюлька Сергій,

4 кл.,

НВК №37, м. Рівне

В останні часи на світі виникало багато конфліктів, спорів, суперечок, які доводили стан світу до війни. Якби всі люди жили б мирно і ніколи не сперечалися, тоді б і лад був в усьому світі, тоді б людям було б легше жити. Якби кожен любив ближнього, уступав йому, ішов на компроміс, тоді б ми могли б не боятися за майбутнє і теперішнє планети. До чого війни? Навіщо? Це лише

проліті сльози і кров. Скільки дітей залишилося сиротами, скільки мам ховає своїх молодих синів! Адже можна просто уладнати конфлікти і проблеми. Я голосую за мир! Лише він об'єднає всіх людей планети і зробить щасливими! Лише він утре сльози з лиця людей, подарує кожному усмішку та зробить так, щоб кожен зміг відчутти, що таке щастя. Візьмемося за руки, об'єднаймося! Будемо в мирі! Тоді і щасливими залишимося!

*Сащук Дмитро,
5-А кл., ЗОШ № 13,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я народився у мирний час. Про війну довідався із фільмів. А ще мені про війну розповідав мій дідусь, бо він пережив другу світову війну. Це була найстрашніша війна в історії людства. Тисячі людей гинули на фронті, без батьків, сиротами лишалися діти.

У ці страшні роки війни, разом з дорослими бралися за зброю і діти, щоб захистити свою Батьківщину. І народ наш переміг, сказавши війні: "Ні!" Ця перемога дісталася великою кров'ю.

Війна – це голод, холод, злидні, страх, біль, сльози. Ще і сьогодні лунають вибухи і постріли. Скільки життів покинуто в Афганістані, Придністров'ї, Абхазії, Чечні, Іраку.

Я думаю, що ніхто не має права забирати життя у іншої людини, вбивати, катувати, нівечити людські душі, пускати по світу сиріт. І якби всі люди прагнули миру, то у світі ніколи не було б війни.

Мир – це життя, здоров'я, радість в очах дітей, це щастя в руках людей, це спокій.

І тому : "Я голосую за Мир !"

*Сорока Анна,
5-А кл., ЗОШ № 13,
м. Рівне*

Людина створена природою для миру, а не для війни народжена для радості, а не для горя...

Франсуа Рабле

Скільки існує світ – стільки й існують війни. Світ ділить, переділяє, знову ділить... Жодна держава не існує вічно: то приєднується до чогось, то відділяється, то її знищують. Іде безкінечний переділ світу. Війни роблять не народи, а лише окремі постаті. Скільки історій існує про те, як через дрібниці починаються кровопролиття. Так легко підбурити національну ворожнечу і так важко зупинити кровопролиття. А життя у людей лише одне, і воно не повториться. Ніхто не має права забирати життя іншого, бо не має більшої цінності у світі, ніж людське життя.

Слава Богу, ми живемо без війни. Моя Україна не любить війн, вона не кривава. Це дуже добре.

Всесвітній день миру було запроваджено Генеральною Асамблеєю Організації Об'єднаних Націй у 1981 році. Було прийнято резолюцію щорічно святкувати День миру 21 вересня, як день відмови від насилля і припинення вогню. В цей день люди всієї планети замислюються над тим, якою може бути їхня роль в пошуках миру і який власний внесок можуть внести у справу миру.

Я голосую за мир!

*Матул Олександра,
5-А кл., ЗОШ № 13,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я хочу, щоб на Землі був мир, щоб люди назавжди забули слово "війна".

Я вважаю, що мир починається з гарних відносин між рідними та друзями. Колись війни досить часто виникали зі сварки між братами, які ніяк не могли вирішити – хто з них займе місце на троні. Вони починали збирати військо, кожен своє, і починалася війна. Брати не зважали на те, що в війні гинули невинні люди. Вони думали тільки про себе та про владу, яка може дістатися їм.

Бувають ще страшніші війни між країнами і в них гинуть не тільки люди, а й дуже страждає природа.

Іноколи люди самі створюють такі ситуації, в яких гинуть. Таке може трапитись, коли, наприклад, мисливці нападають на

тигрицю з тигренятами. Мати, звичайно, відразу починає захищати дитинчат, і гинуть люди.

Такі й подібні випадки також можна назвати війною, тільки з природою. Зараз ми відчуваємо наслідки знищення лісів; змінився клімат, стали тепліші зими. У майбутньому, можливо, це призведе до загибелі людства.

Якби цього не було, якби люди задумувалися над наслідками своєї діяльності, життя на нашій планеті було б чудове.

*Савчук Софія,
5-А кл., ЗОШ № 13,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Навіть діти розуміють, що без миру на землі для людства не має майбутнього.

Війна – це дуже страшно, це коли вбивають, грабують. Мені дідусь розповідав про страхіття Другої Світової війни. Мільйони людей терпіли нелюдські страждання, голод, втрату близьких.

Мир потрібен кругом на землі: в державі, в місті і в кожній родині. Ось уявімо, що живе собі сім'я, у якій тато з мамою постійно сваряться. Ніхто: ні діти, ні батьки у такій сім'ї не можуть бути щасливими.

Тому, я вважаю, що мир, злагода, спокій – це те, що всім потрібно цінувати і берегти.

*Косинська Іванна,
5-А кл., ЗОШ № 13,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я вважаю, що всюди має бути мир. В кожній сім'ї та родині. Щоб не було жебраків, п'яниць. Щоб кожна дитина мала сім'ю та була щасливою. На мою думку, між державами не повинно бути воєн, вбивств та грабежів. Я хочу, щоб на Землі завжди світило сонце та було голубе небо, а поля колосилися врожайми. Щоб менші поважали дорослих, а ті, натомість, не кривдили менших. Можливо, якби ми були як одна сім'я, тоді не було б дітей, які

просять милостиню, хочу, щоб працювали всі заводи і фабрики, тоді в кожній сім'ї буде достаток, мир і злагода.

Я живу в чудовому місті Рівне. Нехай воно завжди буде чисте, зелене, багато квітів. Вулицями нехай бігають щасливі, здорові діти. Я так люблю життя!

Я голосую за мир!

*Дубчак Максим,
5-А кл., ЗОШ № 13,
м. Рівне*

Я голосую за мир

У всьому світі є багато людей, які не замислюються над тим, що життя людини – це найцінніше. Такі люди заради якогось клася землі готові відіслати десятки й сотні тисяч людей на бій.

Але якого б кольору не була б у людини шкіра і яка б не була віра, вона хоче щастя. А щастя без миру й порядку не буває.

І матері народжують своїх дітей не заради того, щоб вони ще молодими загинули на війні. Війна – це втілення хаосу, нещастя, смерті, гніву.

Тому я голосую за мир.

*Ткач Богдана,
5-А кл., ЗОШ № 19,
м. Рівне*

Війна – це лихо і ганьба народів

Війна...Скільки в цьому слові крові, сліз, лиха, біди, руїн.

Випускники шкіл не стали студентами, а пішли на фронт вмирати. Розлучені родини дотепер шукають одне одного по світу. Діти виростили без батьків. На жіночі плечі лягала чоловіча робота.

Олександр Олесь так говорив про війну:

Війна, війна! І знов криваві ріки,

І грім гармат, і шаблі дзвін.

Могили, сироти, каліки

І сум покинутих руїн.

Моя прабабуся Ліда – ветеран Другої світової війни. На жаль, її вже нема. Але ті страшні історії вона не раз згадувала. Особливо у День Перемоги. Сльози котилися по її зморщених щоках, руки тремтіли.

Не тільки наш народ зазнав лиха від війни. Ті ж Афганістан, Абхазія, Югославія, Чечня, Грузія ще й досі не мають спокою.

Ні один народ війни не хотів і не хоче, але змушений був воювати, бо люди, що були при владі, хотіли ще більшої влади, слави, збагачення. Це не є виправданням і честі їм не робить. І самі вони щастя не знали.

“Хто взяв меч, від меча й загине”. Це істина з Нового Завіту.

*Абдуллаєв Рустам,
5-А кл.,
Рівненський міський
навчально-виховний
комплекс “Колегіум”*

Я хочу миру й злагоди

Скільки існує людей, стільки існує бажань. І в кожного вони різні. Хтось понад усе бажає любові чи радості, щастя чи добробуту, успіху чи удачі. Звісно, все, що існує в нашому світі, – на краще, воно має приносити людям лише благополуччя. Але існують речі, які для мене важливіші понад усе. Це здоров’я рідних людей, мир і злагода. Можливо, я не перший, хто цього бажає, проте з цими речами багато чого можна досягти не лише для себе чи своєї родини, а й для всього людства загалом.

Чи легко жити у світі, наповненому жорстокістю? Із упевненістю можна сказати, що ні. Чи легко дивитися в очі тим людям, які кожного дня переживають хвилини неспокою? Звісно, ні. Тому я хочу миру у своїй родині, у своїй країні, у всьому світі. Мир і злагода можуть поєднати всіх людей заради однієї великої мети – щасливого майбутнього.

Здавалося б, звичайні речі – мир і злагода, але чи легко їх досягти? Варто задуматися над тим, що потрібно щось змінити, слід прислухатись один до одного й жити з добром у серці. Що для цього можу зробити я, учень п’ятого класу? Найперше,

поважати своїх однокласників, дружити з ними, не провокувати бійки в школі, допомагати меншим. Потім хочу провести акцію “Дружній потиск руки”, створити малюнки “Ми за мир”, організувати зустріч із учасниками бойових дій, які б поділилися спогадами з моїми ровесниками про побачене й пережите.

Так, це просто бажання, і нехай воно залишиться тільки як безцінний скарб моїх думок, але я надіюся завжди на краще: одного дня я зможу побачити світ таким, яким собі описав.

*Клачун Анна,
5 кл.,
Рівненський міський
навчально-виховний
комплекс “Колегіум”*

За мир, за колоски налигті

Ми – за світло, за мир!

Ми не можемо терпіти,

щоб пустошився світ

паліями війни,

щоб в руїнах, під бомбами

гинули діти,

щоб безправ'я та гніт

знавали вони!..

Наталя Забіла.

Тема миру була, є і буде завжди актуальною, бо прагнення людей Землі жити в мирі і спокої – це понад усе. Найдорожче в людини – життя, але без миру немає життя, немає щастя й радості, немає сонця.

Поет і великий діяч Максим Рильський, який усе своє життя присвятив боротьбі за мир, писав: “Нам треба миру, як води й повітря...”. Адже Україна – миролюбна держава, вона ніколи не поневолювала інших народів, а лише боронила себе від нападників. І цим ми гордимось.

Найстрашніше в світі зло – це насильство. Але воно йде від людини. Невже людина уподібнюється дикому звірові? Авжеж! Моя бабуся розповідала, що, будучи в Німеччині, вона бачила

Бухенвальдський концтабір. Спогади про це викликають у неї сльози, адже рідненька відчула жахи жорстоких тортур, нелюдських мук, словом, страхітливу фабрику смерті. Я ненавиджу війну і тих, хто несе смерть люду.

Нам випало жити в ХХІ столітті, тож одвічна мрія про мир повинна здійснитися. Ми не хочемо знати слова зброя, війна, ми не повинні допустити повторення трагедії японських міст Хіросіми і Нагасакі, щоб ніколи на нашій Землі не було таборів смерті, а втілювалися в життя ідеали Добра, Справедливості, Краси.

Я мрію побудувати світ Свободи! Хай вічно буде МИР!

*Павловська Ірина,
5-В кл., НВО №2,
м. Шепетівка,
Хмельницька обл.*

Мир планеті – щастя дітям

Кожна дитина хоче миру на своїй планеті. Для того, щоб був мир потрібно, щоб наш президент піклувався про свій народ. Я ще ходжу до школи, але я розумію для чого потрібен мир. Моя родина хоче щоб на планеті не було війни і всі жили мирно. Якщо не буде війни, то для дітей – це щастя, радість. Обов'язок медичної допомоги – рятувати дітей, які хворіють на різні хвороби, а іноді на смертельно-небезпечні хвороби. На нашій планеті є різні люди багаті та бідні, добрі і злі. Я хочу, щоб на нашій планеті було більше добрих людей, які будуть допомагати іншим людям. Тому краще жити мирно!

*Гайтан Валентин,
5-В кл., НВО №2,
м. Шепетівка,
Хмельницька обл.*

Ніхто не забутий, ніщо не забуте

Так каже український народ. На запитання: “Чому?” Я відповім, що людей, які загинули на війні, в часи голодомору потрібно поважати та згадувати, їм було важко, вони всі свої сили вклали в війну аби захистити свою родину. Чи під час голодомору,

як вони мучилися, хотіли їсти, але те, що було давали своїм дітям. Як же люди люблять рідних, оберігають їх, вони можуть пожертвувати собою, щоб зберегти своїх рідних. Яка ж в них любов, вірність, чесність. Або під час війни, вони могли втекти, а вони заступилися за рідний край. Як би вони тоді злякалися, то не було б нас. Їх потрібно поважати, а саме головне не забувати. В день Перемоги треба радіти, а в день пам'яті жертв голодомору поставити свічку на підвіконня.

Ніхто не забутий і ніщо не забуте. Ці слова завжди будуть вірними та актуальними.

Блощук Данило,

5-Б кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Мир у моїх очах

Привіт! Мене звати Данило. Мені одинадцять років. Я люблю спорт. Я хочу миру. Тому, що це щастя для кожної людини. Ми можемо не хвилюватися за інших. Можемо не боятися насильства, вбивства. Можна спокійно ходити темними вулицями. Спокійно подорожувати. Якби було насильство, усі люди боялися б все це робити. Але, на привеликий жаль, на усьому світі є несприятливість. Мені боляче дивитися на дитину-інваліда, але, мені дуже шкода тих дітей. Але є надія, тому що будуть нові покоління, які цінуватимуть мир. Мені розчинає серце коли ображають інших. Я хочу бачити щастя у кожних очах.

Дорослі шануйте дітей, бо вони ваші спадкоємці, ваше покоління.

Демянюк Ольга,

5-А кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Рани болять у ветеранів

Давно закінчилась Велика Вітчизняна війна. Залікувати рани на землі – відбудували все, що було зруйновано війною.

У відбудові країни найбільшу участь взяли на себе ветерани. Для ветеранів хвала і шана.

Але змінився час, минули роки, і ветеранів залишилося дуже мало. Їх і зараз, шанують, запрошують до бесід зі школярами, в дитячі садочки, на свята.

Вони лікуються у військових санаторних закладах. Держава надає їм увагою. Але не можна залікувати рани, які є в душі та думках ветеранів. Вони сумують за загиблими у війні побратимами.

Ветерани не хочуть війни, не хочуть щоб:

Его зарыли в шар земной,
А он Всего – солдат,
Всего, друзья, солдат простой,
Без званий и наград.

Приснилось матері, що ожили солдати,
Які стоять заковані в граніт,
Приснилось матері – іде один до хати
і раптом зупинивсь біля воріт.

Ковальчук Ксенія,

5-А кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Війна – це лихо і ганьба народів

В цьому заголовку приховано дві фрази. Перша: війна – це лихо. Чому лихо? А тому, що під час воєн загинуло безліч ні в чому невинних людей, сіл, народів і навіть цілих країн. Ці лиха виникають від безвідповідальності і навіть не розумності людей.

А ось у другій фразі є також прихований сенс. Ви, мабуть, знову спитаєте: Чому? Тому, що війни влаштовують тільки слабкі і нерозумні люди. Слабкі, бо іншого виходу у них немає, все вирішується через кулаки. Ці люди не думають що є якийсь інший вихід із конфлікту. У них на душі одне: війна, війна і ще раз війна, і більше нічого.

Війна – це сила, війна – слабкість і лихо.

Данчук Дмитро,

5-Б кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я хочу миру і злагоди

Війна – це слова чорного кольору. Кров'ю своєю, своїм життям захищати нашу землю від чужоземних загарбників. Розлучені родини дотепер шукають одне одного. І тому я хочу, щоб в кожній родині панував мир та злагода. Адже як чудово зібратися у тісному сімейному колі! Посидіти у дідуся на колінах і скуштувати хліб, який спекла бабуся. Ми вчимося в прекрасних школах, відвідуємо дитячі садочки, кінотеатри, спортивні секції. Це все завдяки нашим героїчним людям, які захищали свою єдину Батьківщину.

Ралко Ангеліна,

5-А кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я голосую за мир

Війна – це обірвані мрії людей про майбутнє. Скільки крові й сліз проливається! Війна – це породження, уособлення зла. Саме вона руйнує все: людей, їхні почуття та мрії, культурні пам'ятки народу.

Молодому поколінню України пощастило в тому, що ми не бачимо цього лиха, яке страшніше за всі стихійні біди.

Але у світі живе багато дітей, які голосують за мирне життя людей на планеті Земля. Я ще не знаю, ким мені бути в дорослому та самостійному житті, але лише в мирі та злагоді я зможу обрати стежку у своє життя.

Дякую Тобі, Боже, за те, що я живу під ясным небом! Спасибі ветеранам за мир в країні рідній! Завжди буду я пам'ятати, що найбільший скарб народу – мирне життя людей на планеті Земля.

Я голосую за мир!!!

Боровець Мирослава,

5-А кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Війна – це лихо і ганьба народів

Мир – це життя. Мир – це злагода і спокій народів. Коли всі живуть в мирі, люди досягають визначних вершин в науці та праці.

Війна – це лихо і ганьба народів.

Відколи почало існувати людство, точиться боротьба, збройні сутички між певними групами людей. І зараз, у ХХІ ст., існує багато «гарячих» точок на землі, де гинуть солдати, летиться кров, плачуть діти. Дивно, що людина винайшла комп'ютер, досліджує космос і океанські глибини, але й досі не зрозуміла, що війна – це лихо яке приносить смерть і розруху. Від неї плачуть солдатські матері і дружини, сиротіють діти.

Я сподіваюся, що колись усвідомлять: війна – це трагедія, і на нашій планеті пануватиме злагода і мир.

Ищук Катерина,

5-А кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Рани болять у ветеранів

Під час війни на окупованій території німці відбирали в мирного населення їжу, курей, худобу. Люди що могли ховали по землянках, коморах та інших схованках. Як тільки наступали сутінки люди просили маленьких дітей проповзти до комори так, щоб німці не помітили та набрати трохи продуктів, які німці не встигли відібрати та вивезти у Німеччину. І от один хлопчик погодився на це та поповз. Залишилось трішки дістатись до схованки, як його помітили убивці. І люди почули тільки постріл. Проте, дитина зосталася жива, але ця рана залишилась назавжди. Згодом сміливець підріс. І коли він згадує про війну, то у нього досі болить ця рана.

*Мартинюк Андрій,
5-Б кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Ми – маленькі ліхтарики миру

В усі епохи точилися війни, кожен намагався доказати щось своє. Грабували, палили, знищували цілі міста. Усе, що було побудоване тяжкою працею, зникало у полум'ї вогню. Гинули люди, котрі намагалися захистити себе, свої сім'ї та будинки. Виникає питання: “Де у людей береться така жага до нищення та гноблення?”

Напевно, це ще залишилось від первісного суспільства, де сильні гнобили слабких. Ось так і повелося. Крокували війни з епохи в епоху, руйнували, плюндрували. Про це ми зараз читаємо у різних книгах. Нам, звичайно, це зрозуміти важко, ми до кінця не розуміємо, що таке війна, адже ми – діти.

Ми – цвіт нашої країни, котрий тільки починає розцвітати та набиратися сили, але ми знаємо одне, що не хочемо страждати через різні війни. Адже ми – маленькі ліхтарики миру.

Скажіть: “Ви хоч раз зазирали у вічі малої дитини? Що ви там побачили?”. Хочете, я Вам скажу: “У її дитячих, невинних очах ще немає ніякої злоби, а її душа чиста, як кришталь, тому, що в ній не проросли зерна зла, ненависті, люті. А в своїх маленьких руках вона несе добробут, щастя, радість, мир у кожному домітку. Цього просто важко не помітити. Та не лиш маленькі діти є носіями миру, а й ми, підлітки.”

Ми не хочемо, щоб наше майбутнє зруйнувала війна, ми прагнемо миру! Тож інколи варто до нас прислуховуватися, адже не дарма кажуть, що вустами дитини промовляє істина. Ми – маленькі ліхтарики миру, котрі освічують доріжку до нього. То ж прислухайтеся до нас, дітей. Адже там, де є діти, там повинен панувати мир, злагода, затишок.

Отже, давайте всі дружньо візьмемося за руки, великі і малі, старші, молоді і скажемо: “Ні – війні! Так – миру!”. Не залишайтеся осторонь, адже це стосується кожного з нас.

*Кравчук Настя,
5-А кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Я хочу миру і злагоди

Люди із давніх часів воювали між собою, винищуючи цілі народи. Найбільш страждали діти. Я пам'ятаю, як мені розказувала бабуся про свою маму – мою прабабусю. Вона в дитинстві пережила дві “голодовки”. Колись у великій сім'ї вмерло троє дітей. І так по всьому селу.

А потім почалася війна. Прабабуся була підлітком. Із німцями воювали всі: і діти, і дорослі. Діти були і в партизанах, і на фронті – “дітьми полків”. А найгірше було те, що дітей разом із дорослими забирали в концтабори, де знищували. І висилали на роботу в Німеччину, де багато з них померло. Мою прабабусю два рази забирали на роботу до Німеччини – обидва рази вона втікала. Бабуся розповідала, що вона завжди плакала і казала, що не хотіла б такої долі для своїх рідних.

Я дуже рада, що мою землю не тривожить війна, що зараз мирно і спокійно. Я можу вчитись і радіти, спілкуватись з друзями. Я хочу, щоб завжди був мир!

*Януль Тетяна,
5-А кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Я хочу миру і злагоди

Усі діти на землі хочуть миру і злагоди. Щоб не було ніяких бід, війн, хвороб. Наша країна Україна має багато хворих дітей, різних хвороб. Я хочу, щоб кожна хвора дитина одужала і ніколи не хворіла.

Багато дітей живуть без батьків – сироти. Мені так хочеться, щоб ці діти знайшли своїх батьків і були щасливі та здорові.

Щоб ніколи не було на землі війни. Війна – це страшне слово. Нехай завжди звучать слова: Мир, Любов, Добро, Злагода.

*Кот Вікторія,
5-Б кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Одне з найдорожчих слів на землі – мир. Він потрібен кожній людині, тварині, птахам. Нам мир потрібен, щоб радіти, милуватися мирним синім небом. Усе це можливо тільки у мирному світі.

А війна нам не потрібна! Чому ми так часто згадуємо про війну? Для того, щоб більше цінувати мир. Так, ми любимо мир. Це прекрасне слово звучить у віршах і піснях, воно б'ється у наших серцях. Мир – закон нашого життя. Щоб зберегти мир, треба пам'ятати про війну, адже немає нічого страшнішого від війни!

*Пятаков Ігор,
5-Б кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Я голосую за мир

На планеті Земля є багато людей, які знають, що таке війна. Війна руйнує життя людей. Багато сімей втратили близьких, стали хворими і бідними.

По телебаченню весь час розповідають про країни, в яких йде війна, весь час відбуваються терористичні акти, де гинуть люди. Багато ще на Землі буде біди, зла, страждань, насильства. Але колись прийде час і добро переможе зло. На нашій планеті будуть жити люди в мирі, злагоді та щасті. Я голосую за мир на планеті Земля!

*Білінська Ірина,
5-Б клас Мізоцький НВК
“ЗОШ I-II ступенів-лицей”
Рівненська обл.*

Я хочу миру

Я хочу, щоб усі були щасливими. Щастя – це коли ти бачиш злагоду і спокій у сім'ї, на всьому світі. Тому я хочу миру і вдома, і у родині, і на всій землі. Коли кожна жива істота була б мирною,

тоді б люди більше не поверталися б до тих часів, коли було пролито ріки крові, моря сліз. Я хочу, щоб я прокидалася кожного ранку і бачила, як сяє сонечко, весело співають пташки, кожен зайнятий чимось корисним і робить багато добра.

Я дякую тим, хто боровся у ті страшні часи, за їхні проліті сльози та за те, що ми живемо щасливо, у мирі, спокої, та злагоді, без страшних великих втрат. Я хочу, щоб добро завжди перемагало зло, щоб ми ніколи не чули звуків куль та гармат. Без миру немає життя! Тому я голосую за мир, добро, спокій і злагоду!

*Цуркан Олександра,
6-А кл., ЗОШ № 24,
м. Рівне*

Я хочу миру і злагоди

Коли я замислююся над сенсом життя, завжди радію, тому що я існую, що поруч є найдорожчі люди, що мені дано милуватися красою навколишнього світу, мирним синім небом, прекрасними людьми і щастям відкривати цей світ для себе.

Водночас приходить відчуття великої відповідальності за цей світ і гордості від усвідомлення того, що ти людина.

Але саме поняття бути людиною кожний вкладає своє значення. У моему розумінні, бути людиною – це значить виховати в собі високі моральні якості. В історії суспільства завжди лежала певна мораль, якою керувалися люди. Десять заповідей Христових – це теж мораль гуманна. Кожна людина дотримується своєї моралі. І від того, яка в тебе мораль, залежить, якою людиною ти будеш. Мені в світі поталанило на добрих людей. І мої батьки, і мої вихователі в дитячому садку, і мої вчителі – це люди, з яких я беру приклад. Усі вони вплинули на мій характер, навчили чуйному ставленню до інших людей.

Я гадаю, що справжня людина – це хороший друг, це син чи донька, здатні забезпечити своїм батькам спокійну старість. Хороша людина за будь-яких обставин має залишатися людиною: і у ставленні до природи, і у ставленні до свого міста, своєї держави, свого народу.

Я голосую за мир, а мир – це всі ті поняття, які роблять людину хорошою. Буде мир – будуть люди на землі, буде продовжуватися щасливе життя. Мир – це загальнолюдські моральні принципи. І про ці високі принципи не треба кричати, їх треба доводити на ділі. Тільки тоді моральні принципи кожного з нас стануть моральними принципами суспільства, і буде на землі вічний мир.

*Сергатюк Денис,
6-В кл.,
Рівненський міський
навчально-виховний
комплекс “Колегіум”*

Я голосую за мир!

Рідний край починається для нас не лише з батьківського порога, він починається з прадавніх коренів нашого народу, який споконвіку шанував працю, хліб, мамину пісню. Тут понад усе любили волю.

Віками нашу землю плондрували іноземні поневолювачі, але не змогли знищити волелюбного духу нашого народу. Я пишаюсь своєю Вітчизною. Зі страшним болем у серці пригадую звірства Кримських ханів, польської шляхти, що хотіла поставити український народ на коліна.

На прикладі помилок минулих поколінь ми можемо побачити, що війною та кровопролиттям нічого не досягається.

Остап Вишня писав: “Оті дурні, що кричать “націоналіст!”, не розуміють і ніколи не зрозуміють, що я зумів об’єднати любов до мого народу з любов’ю до всіх народів світу.”

Отже, суспільство повинне прагнути до збереження спокою та рівноваги у світі, до миру та злагоди, до розуміння та солідарності. Саме завдяки цьому ми зможемо жити спокійно та щасливо, не боячись завтрішнього дня.

*Бойко Дарина,
б-В кл,
Рівненський міський
Навчально-виховний
комплекс "Колегіум"*

Я голосую за мир

Давним-давно зарубцювалися рани війни, але не слабшає біль втрат у багатьох родинах. Вицвіли фотографії, які дбайливо зберігаються в зашкленних рамках і сімейних альбомах, потовкли аркуші листів, надісланих фронту, похоронки. Але в кожного із нас є таке, що його не забути, воно назавжди вкарбувалося в нашій пам'яті – священне і дороге, бо нерозривно пов'язане з великою боротьбою за честь і незалежність нашої Вітчизни. Це почуття органічно вжите з нашою безмежністю і палкою любов'ю до Батьківщини.

Останнім часом я часто думаю, скільки крові треба було пролити й скільки людських страждань треба було знести, щоб ми могли спокійно спати, навчатися і жити.

Тема війни хвилювала багатьох письменників. У своїх творах вони зображали всі жахи війни. Страшною ціною було куплено визволення людства від фашистської чуми. З кожних ста юнаків, 1924 року народження, живими лишилося троє.

Давно відгуділи останні залпи гармат, зарубцювалися рани на українській землі, та роками на стерти з народної пам'яті всі ці жахіття.

Та саме зараз нам треба задуматися, чи варта війна таких страждань та людських втрат? Думаю не варта. Я впевнена, що через людську смерть, вбивства та кров людство нічого не досягне, а лише знову зазнає горя та бід.

Наше завдання – навчитися поважати один одного, поважати інших, прагнути до примирення та злагоди, як між людьми, так і між країнами.

Отже, моя громадянська позиція полягає в прагненні сприяти гармонізації нашого життя і країни та за її межами. Не можна нічого добитися війною й чергова "визвольна" братовбивча війна не призведе ні до чого доброго.

Тому, треба все робити для того, щоб ніколи більше не повторювалися страшні події війни.

*Шерстобітов Андрій,
6-В кл.,
Рівненський міський
навчально-виховний
комплекс "Колегіум"*

Я голосую за мир

Я вважаю, що нам, щасливим молодим людям, випала випадкова доля: початок нашого дорослого життя співпадає з початком третього тисячоліття. На перший погляд, це надзвичайно і цікаво, адже не кожному поколінні так щастить. Та це лише на перший погляд, бо знаю, що в серці кожного з нас зачатила ця тривога, настороження очікування: що чекає мене попереду, у дорослому, самостійному житті?

Думаю, що не помиляюсь коли скажу, що необхідно визначаючи своє майбутнє, не забувати про її звеличення у світових масштабах.

Та сьогодні в молодіжному середовищі складається дивна ситуація. Є ніби два світи: один – елітний, чогось прагне навчитися; інший – занепаду. Та коли таке протистояння існує у державі, то уже ніякої мирної і благополучної ситуації у нашій державі не буде. Буде постійно виникати протистояння цих двох світів.

На всю країну і для цілого світу яскравим прикладом є сьогоднішня ситуація у парламенті Верховної Ради України. Коли фракції не можуть знайти спільну мову і це призводить до погіршення економічного стану держави. Наша Україна знаходиться у економічній кризі до цього призвели міжусобиці у верхівці нашої влади.

Колиб вони знайшли більш сприятливі умови для розв'язання проблем, що виникають тоді б Україна не виглядала "білою вороною" по відношенню до інших країн світу.

Я голосую за мир, щоб моє життя пройшло під чистим небом за яке мої пращури віддали не одне життя. Щоб моя сім'я була впевнена у завтрашньому дні та світлому майбутньому.

*Лісівка Олександра,
6-В кл.,
Рівненський міський
навчально-виховний
комплекс "Колегіум"*

Я голосую за мир

Часто у розмовах з друзями я чую думку, що наша справа – вчитись, здобувати знання, які стануть основою майбутньої справи. Політика – справа дорослих, їм засідати в парламенті, кабінетах, керувати державою.

Особисто мені дуже важко погодитися з такою позицією, бо я переконаний, що саме від нашої суспільної свідомості залежить майбутнє України.

Хіба ми цього не відчуваємо? Наша молодь бере активну участь у всіх заходах і подіях, що відбуваються у державі. На початку 90-х, молодь дозволила собі протестувати проти влади, це було виражено як інстинкт до самозбереження. На президентських виборах молодь також показала свою високу політичну активність. Молодь – це будівник нашої держави. Так ми повинні наповнювати знання сьогодні за шкільними партами, дбаючи про своє майбутнє. Коли ми здобудемо освіту і станемо її будівника необхідно вирішувати усе мирно, так як ще з першого класу научили нас вчителі та батьки.

“Хто має молодь – той має майбутнє” – говоримо у давньому мудрі.

Мирна молодь з мирними намірами та настроями – це уже біле половина закладеного успіху у піднятті економічної структури та стабілізації політики.

Мир – це світле майбутнє.

*Олійчик Олександр,
6-В кл.,
Рівненський міський
навчально-виховний
комплекс "Колегіум"*

Я голосую за мир

Є країни де й досі йде запекла війна. А я хочу щоб у них панував мир, благополуччя, добро. Мир потрібен усім і для кожного. Завдяки миру на нашій планеті панує радість, щастя, посмішки людей є веселими і щирими. Я голосую тільки за мир!!!

Мир... Щоденно у школі ми чуємо вдома необхідно жити мирно, усі справи також вирішувати мирним шляхом. Цього нас навчають вчителі, батьки, дідуся і бабусі.

Але ж чому не можна дати штовхана однокласнику коли здасться, що ти правий, а він зовсім ні? Запитував я у бабусі. Та отримав відповідь дуже вражаючу. Ось подивися довкола і заглянь в історію. Скільки війн у світі? Та війна – це страх і жар, велика кількість смертей і тони пролитої крові. І ніхто не знає хто розпочав. Яскравим прикладом є Перша світова війна 1916 р. та Друга Велика Вітчизняна 1941р. Слава Богу, наша держава, уже відколи здобула незалежність мирна держава, а ми її народ повинні жити мирно. Подумай логічно ти штовхнеш, а потім тебе, і утвориться бійка, а результатом може бути загибель людини. Скільки у світі терорів! Коли логічно мислити то мирно жити навіть приємно. Кожного дня у людей на вулиці та близьких бачити усмішки та мирні поради.

Прошу вас не шукайте розв'язання проблем силою, а шукайте компроміси. Мир – це добробут, гарантія успіху і процвітання.

*Ганжуга Денис,
6-А кл., НВО №2,
м. Шепетівка,
Хмельницька обл.*

Ніхто не забутий, ніщо не забуте

Війна... Яке страшне слово. Скільки болу та страждань несе будь-яка війна.

Вже багато років минуло з того часу, як закінчилася страшна Велика Вітчизняна війна, але не стерти з пам'яті народної спогадів про подвиги героїв, звершені у ті жакливі дні.

Український народ, як всі народи колишнього Радянського Союзу, по праву пишаються перемогою над фашистською Німеччиною та її союзниками у Другій Світовій війні. Весь люд тоді згуртувався і піднявся на боротьбу з ворогом. Та війна була дійсно великою, бо великою була мужність народу, великим був гнів народу. Воювали люди на різних фронтах, виборюючи Перемогу – одну на всіх. Ніхто не залишився осторонь, на боротьбу поряд з солдатами піднімалися і жінки, і діти, і старі люди. Радянський народ втратив у цій війні понад 20 мільйонів людських життів, у тому числі біля восьми мільйонів українців. Але ті, що вижили, навчилися стократ цінувати звичайні земні радощі, все те, що даровано людині в її житті.

Минають роки, але ніколи не згасне величний подвиг народу в буремні роки Великої Вітчизняної війни. Світ не повинен забувати жахи війни, розлуку, страждання та смерть мільйонів людей. Це було б злочином перед загиблими в війні, які кров'ю своєю заплатили за сьогоднішнє життя, злочин перед майбутнім. Люди повинні пам'ятати про війну, про героїзм і мужність солдат, які пройшли її шляхами. Пам'ять про ці жертви, про подвиг народу зобов'язує всіх нас усвідомити те, що коли б не було спільної Перемоги над фашизмом, покоління, що прийшли в життя після війни, взагалі б не народились, і не було б не лише України як суверенної держави, а й української нації.

Перемогу здобули ті, хто зараз є старшим поколінням. Ветеранські лави рідшають з кожним роком. Всіляка турбота про них, постійна увага до рятівників Вітчизни – святий обов'язок і справа честі кожного громадянина. На жаль, сьогодні багато хто з ветеранів війни лишаються наодинці зі своїми проблемами. А шкода. Турбота про них – життєва необхідність.

Пам'ять про полеглих безсмертна. Вона житиме в серцях ветеранів минулої війни, вдячних нащадків. Нехай завжди біля пам'ятників героям війни лежать багряні квіти, які свідчать, що не забутий і невмирущий той, хто віддав своє життя за щастя майбутніх поколінь.

*Міськова Ірина,
6-В кл., Рівненська гуманітарна
гімназія*

Я голосую за мир

Слово “мир” – одне з найдорожчих слів, яке є в українській мові. Нам потрібен мир, щоб будувати нові міста і села, вирощувати золоті лани пшениці, щоб діти ходили до школи, звучали веселі пісні, люди навчилися жити у злагоді та любові один до одного.

Мир – це тоді, коли всі люди щасливі . Одне людське слово підтримки може винести людину із відчаю, брехні, підлості, обману, грубощів. Я дуже щаслива, що живу та маю змогу насолоджуватися цим щасливим життям . І хоч я ще дитина, я вже задумувалася про життя нашого суспільства.

Мир і дружба – найзаповітніше прагнення мільйонів людей. Щоб зберегти мир, потрібно пам'ятати про війну. Ця пам'ять передається з покоління в покоління і стає всенародною. Минуло багато років, як закінчилась Велика Вітчизняна війна, а наші дідуся та бабусі з жахом та сльозами згадують цю подію. Війна забрала багато людських життів .Скільки крові було пролито, скільки виплакано сліз, але війна, не зважаючи ні на що, руйнувала все на своєму шляху . Низький уклін всім, хто загинув у боротьбі за мир. І зараз, живучи в незалежній країні, ми не повинні забувати про людей, які колись зробили подвиг.

Я закликаю всіх людей на Землі, своїх ровесників з різних країн розвивати ідеї миру і втілювати їх у життя.

Я голосую за мир !

*Саловей Вікторія,
7- А кл., Яруньська ЗОШ
Житомирська обл.*

Я голосую за мир

“Я голосую за мир...” Ці слова живуть у душі кожної людини. Вони, немов промінчик сонечка, який зігріває серце та робить наше життя кращим. Але нам злову стає погано і ми відчуваємо біль, коли чуємо слово “війна”.

Війна – це найстрашніше явище на всій планеті. Найбільша війна в історії України розпочалася в 1941 році і тривала чотири довгих роки, тобто 68 років тому. В цей страшний для України та людського життя час гуділи гармати, вибухали бомби, які руйнували будинки, проливали кров мужніх солдат, рятуючи від небезпеки свою Батьківщину. Фашисти забирали в полон дорослих та дітей, примушували їх тяжко працювати та, навіть, вбивали полонених. Війну ніхто ніколи не забуде ... Вона забрала життя багатьох безневинних людей.

Тому я голосую за мир, бо тільки мир може зробити це й світ кращим.

*Моторнюк Уляна,
7-А кл., НВК № 12,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Що головне у нашому житті?

Думаю, що скільки є на Землі людей, стільки і відповідей буде, але переконана: більшість скаже – Мир,

Я також хочу, щоб на нашій квітучій планеті був мир, щоб усі люди жили щасливо, мали можливість знайти своє місце під сонцем.

Моє покоління, на щастя, живе в мирній державі. І я цим пишаюся. Та щемить серце, тому що не все гаразд і в нашому домі, і в Україні рідній. Якщо дяді – політики будуть і далі битися за “портфелі”, думати про інтереси вузького кола людей, а не про народ, то немає гарантії, що терпець не урветься. Народ змушений буде знову вийти на площі та майдани. Хто знає, чи обійдеться так, як під час Помаранчевої революції?!

Кажуть, що світова криза зробить свою чорну справу. Прості смертні опиняться на дні суспільства, за межею бідності. Мені страшно, бо кожного вечора, коли всі члени моєї родини вдома, тільки й чую: “Ще не скоротили?”. Я уже розумію, якщо не буде роботи у батьків, то як же жити?

Думаю, що не треба втрачати оптимізму. Вірю, що дорослі згадають про нас, дітей, про те, заради кого і чого вони живуть. Із

Божою допомогою ми подолаємо всі негаразди і заживемо щасливо, бо добра, любові, злагоди прагнуть всі народи. Про це ж і свідчить міжнародна емблема миру, на якій зображено білого голуба із маслиноюю гілкою в дзьобі.

Мир душам нашим! Мир дому нашому!

*Мотузко Оксана,
7-А кл., НВК № 12,
м. Рівне*

Я хочу миру і злагоди

Прокиньтесь люди!

Опам'ятайтесь люди!

Земля жива, кричить од болю

Рятуйте землю.

Землі не буде і нас не буде!

Я живу у незалежній Україні. Мені всього 12 років. У мене велика родина, дружна, миролюбна. Нас поважають сусіди, знайомі, друзі.

Сім'я – це найважливіша складова суспільства. Я й подумала: от якби держави-сусіди теж жили у мирі і злагоді.

Ніяк не можу збагнути (мабуть, ще треба підрости), чого відбуваються війни, чому люди ідуть на жажливі злочини – масово знищують один одного? Кому це треба?

Відповідей на ці запитання, напевно, не знає ніхто. Проблема збереження миру на Землі гостро стояла в усі часи. Про це я знаю із розповідей учителів, батьків, із кінофільмів, книг.

Здавалося, війни відбуваються десь далеко, нас вони не торкнуться. Але ж ні. Війна, яка спалахнула між Грузією та Осетією, торкнулась і нашої держави. А миротворча місія, у якій беруть участь і наші українці...

Не треба воювати. Всі ми мешканці одного дому – планети Земля. Що нам ділити? Навпаки, треба спрямовувати наші зусилля, наші знання, вміння на те, щоб зберегти квітучу планету. Наповнити її любов'ю, радісним сміхом дітей.

Вірю, що це нам, людям, під силу. Треба лише дуже-дуже захотіти. Я молосся, прошу Бога, щоб послав мир, спокій і злагоду.

*Никитюк Антон,
7-В кл., ЗОШ № 19,
м. Рівне*

Мир у моїх очах

Коли я 9 травня слухаю промови ветеранів, дивлюсь художні фільми про війну, і бачу, як люди в часи Другої світової війни втрачали близьких друзів, побратимів, рідних людей, мені стає моторошно. Це все викликає почуття страху і жаху.

Страшні роки забрали мільйони життів, залишили знівеченні долі та страждання, смуток та біль.

Відразу стає зрозумілим, що мир – це дружба між народами. Світ без атак, нескінченних битв та крові. Мир – це коли немає війни.

Тому в моїх очах мир – це одне з найвеличніших благ, які дають людині можливість жити, працювати і творити. Мир має велике значення в особистому та суспільному житті людини. Без миру не можуть жити ні сім'ї, ні держави, ні суспільство.

На мою думку, мир повинен впроваджуватися розумом, терпінням і любов'ю. Люди, які бажають досягнути щастя, повинні домагатися миру. Не може бути щастя в сім'ї, де немає миру, в домі, де сусіди ворогують, в країні, що втратила мир, з'являється смерть, кров, зло і ворожнеча. Щастя – це мир, а мир – це щастя. Ні одна зла людина не може бути щасливою. Та на жаль теперішній світ, в якому ми живемо, змушує замислитись над тим, що світом правлять гроші, а не мир. Егоїстичні інтереси пожирають багатіох людей. І все ж таки я переконаний, що світ не без добрих людей, які домагаються миру. Вміють прощати, поважати, любити, безкорисливо допомагати, підтримувати в тяжкі хвилини, співчувати. Радіти і помічати духовні цінності життя.

Мир. Яким дорогоцінним є це слово! Наскільки є людяним його зміст! Це слово символізує все найкраще в житті людини. З поняттям “миру” тісно пов'язані відсутність протиріч, ворожнеча, сварок, а також притаманність дружніх відносин, спокою, злагоди. Мир потрібний людині, щоб жити щасливо!

*Довжаниця Анастасія,
7-В кл.,
Рівненська гуманітарна
гімназія "Євроклуб"*

Я хочу миру і злагоди

На мою думку, кожна доросла людина, дитина прагне миру і злагоди в країні і навіть в всесвіті. Адже, це добре коли не існує конфліктів, сварок, тому що від цього, від цих слів може образитись будь-яка людина.

Я дуже хочу і мабуть будь-хто з дорослих прагне, щоб у світі не було сварок, тому що від цього може спричинитися конфлікт між країнами і навіть війна. Тому давайте прагнути миру, злагоди, щоб від конфліктів не потерпали невинні люди, або навіть діти. На мою думку потрібно прагнути руку допомоги, якщо людина прагне цього або намагатися знайти вихід з тієї чи іншої ситуації. Я хочу миру і злагоди.

*Ващук Юлія,
7-Б кл.,
Шепетівський загальноосвітній пансіон,
Хмельницька обл.*

Мир у моїх очах

Як добре, що я живу на світі. Я часто замислююся над тим, що мене могло б не бути на цій планеті. Чому люди живуть, працюють, навчаються, народжують і виховують дітей? Кожен із нас промовляє слово мир, а що воно для нас означає, чому воно таке важливе для людства? Найцінніше, найдорожче для людини – життя, і воно дається раз. Пройде багато років, щоб із маленької дитини виросла справжня людина, для цього потрібно прикласти багато зусиль, сподівань, перемог, прикрощів поразок. Але одна мить: і людини не стало.

Чому це так? Чому інші люди позбавлені права на життя? Хіба приємно творити зло, причиняти людям біль, приносити горе і страждання у родини?

Погляньте навколо, яка мила українська природа: Білим цвітом вкриваються сади навесні, крізь проталини проростає молода зелена

травичка, милують око різнобарвні квіти, радісно щебечуть пташки. І від цього на серці стає добре і мило, хочеться жити, творити добро.

Я закликаю всіх людей планети Земля: “Живіть у мирі, бережіть його. Зробіть життя без війни, нехай воно буде щасливим, добрим, мирним. Зробіть це для себе, для своїх дітей, заради дітей Ваших дітей!”

Мир у кожній маленькій родині, сім’ї складає велике мирне життя всієї нашої планети.

*Герасимчук Віра,
7-Б кл., ЗОШ № 8
м. Рівне*

Я голосую за мир

Війна... Смерть... Ці два слова щоразу крокують поруч, коли за чорними хмарами диму зникає білосніжний голуб миру.

Багатостраждальна історія рідного народу. Скільки воєн пережили наші люди!.. Топтали українські землі монголо-татари, польські завойовники, фашисти... Натерпілася, настраждалася земля...Багато материнських сліз зросило її, незліченна кількість вбитих припадали до неї, віддаючи їй останній подих...

Одумаймось, адже війна несе лише розруху і голод, сіє горе на рідній землі, де мають бігати щасливі діти, колоситись золоті ниви та розцвітати прекрасні квіти. А щоб остаточно переконатися, що війна – це найгірше, що може бути на Землі, завітайте до хати ветерана і ви почуєте страшні факти про криваві злочини фашистів. Ми, діти, маємо стати маленькими ліхтариками миру, щоб знищити темноту в людській душі. І тільки ми можемо переконати сучасних “крутих” поглянути на світ з позиції доброї людини, а не прагнути заробляти гроші на смерті інших. Тільки діти здатні усіх бездушних переконати, що війна – це зло, яке в якомусь поколінні повернеться у їхню родину.

Я хочу, щоб мир був у всіх оселях світу, щоб не молилася мати за життя єдиного сина, який знаходиться на полі бою. І хочеться на весь світ закричати: “Я голосую за мир! За спокій! За життя!”

Я хочу, щоб усі люди зрозуміли, що мир – це цінний скарб, який потрібно оберігати.

*Кошмак Лілія,
7-Б кл., ЗОШ № 8
м. Рівне*

Я голосую за мир

Війна... Смерть... Ці два слова ми чуємо все частіше і частіше по телевізору, по радіо, на вулиці. Про війну розмовляють дорослі і при цьому вимовляють слово "смерть". Чому? Про це задумуються мої однолітки, молодші школярі, старші діти.

На це питання знайдемо відповідь, коли подивимося хоча один документальний фільм про наслідки воєнних дій: безліч зруйнованих будинків, поранених, убитих, сльози матерів і плач осиротілих дітей...

Як страшно уявити, що твій дім може зруйнуватися вибухом ворожої бомби, снаряда, що знищаться усі твої іграшки... А найстрашніше – це те, що може загинути хтось із рідних... Не хочи й думати про нещастя, щоб не накликати біду!

На мою думку, варто жити так, щоб нікого не образити, бо часто образа переростає у ворожнечу, а ворожнеча – у війну. Ми, люди, маємо зробити усе, щоб не спричинити війну на нашій землі, а зберегти мир. Менше думати про своє майно, гроші, а більше уваги приділити духовному вдосконаленню. Пам'ятати, що лише духовність кожної людини може зберегти життя на землі. Хочу ще раз нагадати слова літературного критика Анатолія Шевченка про головного героя з твору Григора Тютюнника: "...Климко життям заплатив за високе благородство свого серця – він допоміг утекти військовополоненому. Фашистські нелюди вбили хлопчика – і його передсмертний зойк громом пролунав на весь світ. Як реквієм по загубленому юному життю і як прокляття війні".

Тож, пам'ятаймо про безсмертний подвиг маленького Климка, щоб ніколи не стати причиною сварки, яка дуже часто приносить із собою страшну війну. Збережемо мир на землі! Я голосую за мир!

*Касянчук Богдана,
7-Б кл., ЗОШ № 8
м. Рівне*

За мир на всій землі

Я голосую за мир, щоб не втратити щасливе дитинство, своїх друзів, рідних. Скільки бід принесла війна! Скільки материнських сліз зросило нашу землю, яка ще й досі чує стогін поранених! Страшно подумати, скільки бід пережили наші предки... Що відчували вони, коли боролись за волю, за віру, за незалежність?..

Слава Богу, що сьогодні ми живемо у мирній країні, де немає війни. Я була дуже засмучена, коли прочитала твір Григора Тютюнника "Климко", де малий хлопчина загинув від руки фашиста. Була вражена тим, як мучилися дорослі і діти в роки Великої Вітчизняної війни, бо було мало їжі й одягу. Не хочу, щоб це повторилося, щоб руйнувалися будинки, щоб гинули люди від куль, голоду, холоду, хвороб.

Не можу спокійно дивитися на горе палестинських дітей, де ще й досі продовжується війна, де після обстрілу залишається багато вбитих та поранених, немало стає каліками, діти губляться і не знають, що їм робити, куди подітися, де заховатися від страшних бомб...

Я вважаю, що люди самі винні у виникненні війни, бо розучилися політичні проблеми вирішувати за столом переговорів. Я за мирні договори і тому голосую за мир на всій землі!

*Гришуненков Андрій,
7-Б кл., ЗОШ № 8
м. Рівне*

Я голосую за мир

З кожним роком ми віддаляємось у часі від подій, які зветься Другою світовою війною. Проте ніхто з нас не має права забути тих, хто віддав своє життя за мир для майбутніх поколінь. І щорічні громадські читання в МEGУ заслуговують на повагу, бо збирають небайдужих дітей, які прагнуть миру і є маленькими ліхтариками миру, адже всі читці пам'ятають про ветеранів Великої Вітчизняної війни, завжди вітають їх із святами.

Я, як усі діти, прагну миру. Якщо не буде миру, то на землі запанує злоба, а зла війна забиратиме життя дорослих і дітей. Ми, українці, гордий і непереможний народ, який ніколи ні на кого не нападав, який багато років боровся за свою незалежність. Саме ми можемо, зберігши мир у своїй країні, показати усім іншим народам, як жити дружно.

Я б не хотів воювати, але якби прийшлося боронити мир, то, не задумуючись, воював би за рідну матінку Україну. Проте, переконаний, що цього не станеться, бо здоровий глузд переможе війну.

Я голосую за мир!

*Коваленко Тетяна,
7-Б кл., ЗОШ № 8
м. Рівне*

Я голосую за мир

Війна — це страх кожної людини, страшне лихо, яке ніколи не можуть забути учасники чи очевидці воєнних дій. З книжок, із документальних та художніх фільмів ми дізнаємося про страшні війни, де загинуло чимало дорослих та дітей. Намагаємося уявити, що відчували солдати, коли стріляли гармати, розривалися снаряди, свистали кулі.

Розумію, що прості люди ніколи не хочуть війни, бо вони не розушилися радіти життю, відчувати радість, спостерігаючи за природою, милуючись польотом птаха. Переконана, що небайдужі люди планети, об'єднавшись спільною ідеєю, зуміють перемогти зло, зберегти мир.

Прочитавши твір Любові Пономаренко “Гер Переможений”, я була прикро вражена поведінкою дітей, які кидали грудками у полоненого німця Фрідріха. Але розумію, чому дівчинка і її друзі жорстоко поводитись із полоненим, адже вони були діти війни, які відчули всю жорстокість безглузлого бойовища на собі. Забагато горя принесли окупанти на нашу землю, в їхнє дитяче життя... Мабуть, діти не розуміли, що для хворого німця ця війна теж не була потрібна, стала і для нього великою трагедією: він втратив домівку і сім'ю, про яку нагадувала лише невеличка

фотографія найрідніших у світі людей – двох донечок. Фрідріх був звичайним солдатом, що за чийось злочинним наказом узяв до рук зброю і прийшов на чужу землю як ворог, як загарбник. Але сьогодні ще теж лунають безглузді накази щодо загарбання однієї країни іншою. Це необхідно зупинити і жити мирно.

А ветеранів потрібно поважати, бо вони перемогли ворога і подарували нам мирне небо.

Я голосую за мир, бо мир – це щасливе майбутнє, добробут у домі, злагода у сім'ї. Мені приємно бачити щасливі обличчя батьків, друзів. Я б хотіла, щоб кожного дня сяяло сонечко і посміхалося нам, щоб співали пташечки.. Я голосую за мир, бо хочу, щоб усі були щасливими!

*Невірковець Олександр,
7-Б кл., ЗОШ № 8
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир, бо хочу жити щасливо. А щастя – це коли поруч твої рідні, друзі, однокласники. Мені боляче дивитися по телевізору, як під час вибухів у Секторі Газа гинуть ні в чому не винні дорослі і діти. Невже жорстокість заповнила серця ізраїльтян і палестинців? Чому вони не домовляться мирно про лінію кордону? Не зрозуміють, що найважливіше на землі – це життя? А якщо за допомогою зброї доказувати свою правоту, то загине багато невинних людей.

Та і в нашій країні не все гаразд. Ми ніяк не можемо домовитися про кордон із Росією, у багатьох питаннях маємо розбіжності. Хто помирить два народи, долі яких давно переплелися? Впевнений, що це можуть бути діти, які ще не зіпсовані бажанням збагатитися, уміють співчувати не зважаючи на національність.

Одумайтесь, бо війна – це страшне лихо для народу. А усвідомлюємо ми це занадто пізно, коли вже назрів конфлікт, починаються воєнні дії. Тільки тоді люди починають шукати якийсь вихід, як мурашки панікувати і бігати по закутках, щоб врятуватися. Тільки тоді, коли йде війна і гинуть люди, сідають за

стіл переговорів. Чому ж це не зробити раніше, коли ще не розпочалася війна?

Я не хочу війни тому, що це гріх. Сподіваюсь, що страшна війна не розпочнеться на нашій землі.

Я народився у щасливий час,
Прекрасне дитинство у нас,
Ми сваркам скажем: "Ні!"
Бо гинуть люди на війні.

*Радько Юлія,
7-Б кл., ЗОШ № 8
м. Рівне*

Я голосую за мир

На мою думку, війна – це найбільше лихо для всіх народів. Прагнення війни – найстрашніша хвороба, яка знищує землю. Не хочеться, щоб народи знищили один одного, вихваляючись своєю зброєю. Мені хотілося б, щоб люди жили мирно, ніколи не сварилися, усі проблеми вирішували за столом переговорів. Думаю, що мир може бути тільки тоді, коли в кожній людині пробудиться совість, і ніхто не буде сваритися із-за якихось дрібниць.

Вірю, що люди одумаяться, пробачать один одному невеликі провини, збережуть хороші стосунки між собою. Будуть підтримувати один одного. Якщо спокій і гармонія пануватиме в Україні, то й інші народи будуть ставитись до нас з великою повагою, дружитимуть з нами.

Хай буде мир на всій землі,
Потрібен він тобі й мені,
Щоб дитя могло спокійно спати,
Й не плакала за сином мати.
Щоб діти радо посміхались,
У школі мудрості навчались,
Хай згине сіра безнадія,
А збудеться прекрасна мрія –
Хай буде мир і радість,
І забезпеченою старість,
Щасливе дітям майбуття
І процвітаюче життя.

*Жидкова Юлія,
7-Б кл., ЗОШ № 8
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир! Ці слова має вимовляти кожен українець, кожна людина, бо якщо є мир – то є життя, є щастя. Мир – це злагода між людьми, вирішення спірних питань за столом переговорів.

У наш технічний час дуже важливо вміти різні суперечки вирішувати без бійок, не ворогувати через усілякі дрібниці.

Через війни загинуло багато людей, а якщо буде мир, то усі житимуть довго і доживуть до старості.

Коли над нами безхмарне небо, яскраво світить ясне сонечко, то усі люди посміхаються, радіють життю, прагнуть пізнавати нове і цікаве. А якщо буде війна, то усі страждатимуть, плакатимуть і переживатимуть за своїх рідних. Ми, діти, будемо прагнути миру, бо від нас залежить майбутнє країни. Впевнена, якщо ми станемо привітними, добрими, мирними, то й інші народи ставитимуться до нас дружелюбно. Потрібно пам'ятати, що виховувати у собі доброту необхідно ще з дитинства, навчитись жити без суперечок, без бійок. А якщо ж вирішувати усе з позиції сили, то на кожную силу є своя сила, а це вже ворожнеча, яка може перерости у війну. Якщо весь час битися, то можна вирости злою та поганою людиною, яка приносить лише нещастя оточуючим. І світ стане чорним і злим.. Я ж вірю, що кожен з нас хоче жити під мирним небом, у гармонійному світі, де панує злагода, тому всі як один ми голосуємо за мир і закликаємо до миру усі народи!

Хай завжди буде небо!

Хай завжди буде сонце!

Хай завжди буде мама!

Хай завжди буде мир!

Кузьміч Михайло,

7-Б кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я голосую за мир. На мою думку. Війна – це лихо і ганьба народів.

За всю історію людства вона принесла тільки погане: смерть, голод, жах. Цей список можна продовжувати достатньо довго. Щоб зрозуміти все це зло треба зануритись в історію приблизно сто років назад.

У ті часи відбувалось страшне дійство... Війна! Вона нищила всіх: добрих чи поганих людей. Це горе зачепило кожну сім'ю. Кожен має родичів чи знайомих, яких торкнулась ця біда. Вбивали людей. Деякі зникли безвісти. Такий урожай збирало багато країн, в тому числі і Україна. Уявімо, яке було б наше життя, коли не було б жодних чвар. Люди об'єдналися б в одне ціле, в одну державу. І створили б великі, прекрасні міста. Зберегли б природу, всю планету в первозданній красі.

Тому даваймо двічі подумаймо перед тим, як атакувати, виявляти агресію до інших, якщо хочемо бачити гарне, світле майбутнє.

Чумак Ірина,

7-А кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я хочу миру і злагоди!

У чому сенс життя? Що можна назвати прекрасним?

На мою думку, це милосердя, доброта, любов. Вони зігрівають душі людей і не дають впасти у відчай, озлобитися на весь світ у найтяжчі хвилини. Головна проблема нашого часу в тому, що кожна людина живе тільки для себе, не помічаючи проблеми інших. Погляньте, скільки людей на вулицях, які просять копійку на шматок хліба. І найстрашніше те, що це люди. Які героїчно відстоювали свою землю, працювали на ній. А нині вони не потрібні державі. А скільки покинутих дітей, тяжко хворих старих, знедолених людей з ранами на серці! Ми намагаємося пройти повз жебраків, не помічаємо біля смітників.

Чому? Бо скільки б ми не клали у простягнуті руки грошей, менше цих людей не стане. Де ж вихід? Де брати сили, натхнення, долаючи перешкоди? Хто підкаже, пояснить, навчить? На мою думку, не зважаючи на те, хто ти: політик, вчений чи звичайний робітник, усі ми люди. Тому я хочу, щоб завжди було мирне, голубе небо, яскраво світило сонце, щедро родила земля, щоб люди всієї планети ніколи не знали війни.

Мир і злагода буде тоді, коли люди будуть думати не лише про себе, а й про тих, хто навколо.

Павлюк Віталій,

7-Б кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Мир – мрія народів світу

Незалежно від країни, її правління всі прості люди на всьому світі хочуть миру. Мир – мрія народів світу. І це правда. Всі пам'ятають Велику Вітчизняну війну. В ній загинуло дуже багато людей. Хтось залишився сиротою, хтось зовсім самотнім. Хтось помер від кулі, хтось від голоду. Та це не важливо від чого люди помирали, важливо, це наслідки війни. Ми знаємо як довго СРСР відбудовував будинки, цілі міста. Це дуже великий збиток.

Ми можемо часто почути історію від своїх дідусів, бабусь, прадідусів тощо. Та ні один з них не сказав про війну, що це добре. Я думаю, що навіть німецькі ветерани не сказали б про війну добре, тому, що ні вони, ні радянські солдати не хотіли воювати.

Навіть, коли надворі уже ХХІ століття все ще країни воюють. Згадуємо війну Росії і Грузії. Можна було бачити як над людьми свистять ракети, як мости падають, як будинки руйнуються. Я не думав, що ті грузини хотіли б такої війни, таких руйнувань.

Так давайте ми, діти, об'єднаємось і скажемо війні "Ні!" І тоді не буде війни, не буде жахливих смертей, а у світі буде мир!!!

Гаврилюк Анастасія,

7-А кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Війна – це лихо і ганьба народів

Війна – це породження зла. Людського зла. Поєднання слів "людина" і "війна" суперечить усім людським законам добра. Але війна – це не тільки минуле людства, це, на жаль, сьогодення.

Ллється кров у Чечні, Косово... І скрізь гинуть чийсь батьки, чоловіки, брати, сини... Іде по всьому світові "нова" війна, яка називається – тероризм. Воюють не солдати проти солдатів, а злочинці проти всіх, не виключаючи дітей і жінок, старих і немічних.

Коли йде мова про захист Батьківщини, про порятунок свого народу, у цій війні людина бере участь за власним бажанням. Усі, хто здатен тримати зброю, стають на захист Батьківщини.

Іноді, слухаючи розповіді моєї прабабусі, яка пережила Першу і Другу світові війни, про кривавий час, я розумію. Що таке війна. Коли й через сто років відлуння цієї події змушує пам'ять згадувати про це знову і знову. Я розумію чого коштувала війна людям. У бабусі набігають сльози, коли вона згадує ті моменти свого життя. Як бабуся проводжала на війну свого батька, як їй тоді було тяжко жити. Хіба вона не мала мрій?

Озираючись, кожен може побачити скільки краси та дива містить в собі наша Батьківщина. Не потрібно її руйнувати, нищити танками. Її потрібно захищати.

Тому я голосую за мир!

Луценко Марія,

7-А кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я хочу миру і злагоди!

Мир – це радість,

Мир – це сила,

Мир дарує спокій дітям.

Всі ми скажем: "Хай завжди буде

Мир на всій землі!"

У кожної людини є своя ціль і мета у житті. Хтось хоче багатства, хтось – любові, а я хочу миру і злагоди на всій землі. Не тільки я цього бажаю, а й інші люди. Адже немає такої сім'ї, яка б не постраждала б через війну, яка несе розруху, голод, смерть і сльози. Хіба цього потрібно прагнути у житті? Хіба можна бути щасливим, коли навколо такий жах? Ні! Потрібно прагнути миру. Спокою, щастя. Хоча, якщо буде скрізь мир, то буде й інше. Адже мир – це спокій та радість, мир – це веселий голос дітлахів та щаслива посмішка мами, мир – це світле слово для кожного з нас. Тому потрібно прагнути миру і злагоди для щастя і для майбутнього.

*Колодяжний Дмитро,
7-Б кл.,
НВК "Престиж", м. Рівне*

Я хочу миру і злагоди!

Ми всі знаємо, що є хоча б одне місце, де панує війна: розруха, насильство, голод. Але навіщо все це? Адже помирають тисячі невинних людей. Ми всі маємо схаменутися і поки ще не пізно припинити винищення людства.

Смерть, убивство, плач – це війна.
Багатьох людей життя лишила вона.
В ній немає місця для жалю,
Бо кожен безжалісний і навіть не пошкодує дитину малу.
Ріками тече кров.
Всі забули про любов.
“Навіщо це вам люди,
Невже ви забули,
Свою рідну неньку, свою Батьківщину.
Як жилося добре без війни.
Я закликаю вас до миру!
Шануйте те, що в нас на світі уже є.”
Кому потрібна така доля?! Я хочу миру і злагоди!

*Романюк Інна,
8-А кл., Яруньська ЗОШ
Житомирська обл.*

Я голосую за мир

Щодня я прокидаюся і моє серце радіє. Я щаслива, що живу в гарній, мирній країні. Але водночас, з'являється щось щемне в душі, в очах пропливають старі картини. Згадую, як страшно живуть люди в країнах, де точиться війна. Вони завжди перебувають під загрозою смерті, діти не можуть навчатися в школах, милуватися чарівною природою свого краю.

Наш народ також зазнав багато горя і лиха в роки Великої Вітчизняної війни. На фронтах полягло багато наших дідів і прадідів. Я з великим жахом згадую страшні розповіді бабусі. Навіть у найстрашніших снах ми не можемо побачити тих жахливих подій, які пережила Україна.

Нещодавно у Секторі Газа розпочалася війна. Там також страждають совсім безневинні люди. В центрі подій цієї війни опинилося багато українців, які там проживали. Зараз багато з них повернулися на Україну, залишивши там свої домівки, майно. Там живуть мирні жителі, а серед них – діти, які нічим не завинили.

Я не хочу, щоб точилися війни, проливалася кров невинних мирних жителів. Я голосую за мир, за мирне життя не лише на Україні, а й у всьому світі. Я хочу, щоб всі люди світу жили в мирі та злагоді. Людина заслуговує на мирне життя. Кожна жінка хоче, щоб її дитина була в безпеці, могла спокійно зростати і гратися, робити перші кроки у життя на рідній, мирній землі.

Тож давайте боротися за мир, за щастя в мирнім домі, за злагоду у нашій рідній країні.

*Полелюк Наталія,
8-В кл.,
ЗОШ № 27, м. Рівне*

Пише солдат, до коліна схилившись,
Синові, котрий ще мав народитись...
М. Луків

Привіт, синочку! Я не хотів би починати наше знайомство з поганого, але, напевне, доведеться. Я зараз далеко від тебе, та я не самотній; тут таких багато. Мене гріє думка про твоє існування, про те, що ще трішки і ти побачиш цей світ. Не думай, що він тільки жорстокий. Сидячи в окопі, чекаю бою. Ось поряд шепочеться жито, а ось співає жайворонок у синьому небі. Боже, яке небо глибоке, як хочеться жити! Ніяк не звикну до того, що щодня прощаюся з людьми, з якими, ділячи злигодні війни, встиг поріднитися.

Уявляю тебе. Не важливо на кого ти будеш схожий, важливо, чи виростеш ти людиною. Я переймаюся тим, щоб ти не подумав, що я вбивця. Адже незважаючи на мої кулі в серцях інших, я вбиваю, охороняючи тебе. Досі не розумію смислу війни: чого одні люди хочуть від інших, погрожуючи зброєю. Що поганого зробила їм твоя мама, бабуся, я...? Вірю, що хтось дасть відповідь на це болюче питання. Шкода, що мене вже не буде. Так хотілося взяти тебе на руки, притулити... Господи, збережи моє дитя. Я завжди хотів, щоб мій син був справедливий. Але ж цей світ, у ньому важко вижити добрим та чесним. Та я впевнений, що ти будеш особливий, ти – той, що поставить зло на коліна і підніме на трон справедливість.

Синочку! Люби маму, уважно слухай казки про багатирів. Знаєш, чому вони герої і про них розповідають казки? Вони захищали землю від ворога, тому і живуть віки.

Синочку, нехай Бог тебе береже і синє безхмарне небо над нашою землею!

Твій батько

*Коробенюк Інна,
8-А кл., НВО №2,
м. Шепетівка,
Хмельницька обл.*

Чому плачуть солдатські матері?

Пам'яте стій!
Зупинись на хвилинку!
Серце, замри...
Це потрібно не мертвим.
Це потрібно живим.

Розумію, що тема матері неосяжна, вона одна з вічних. Материнська любов, мудрість матері, мужність матері. У кого ж більше терпіння, чуйності, безстрашності? В наших матерів.

Можливо, тому на їхні плечі впав весь тягар Великої Вітчизняної. Ми не могли б вільно вчитися чи гратися, а можливо, і народитися, якби не ці жінки, які стали щитами, охороняли нас і наше майбутнє своїми слабкими тілами під час панування фашистського терору.

Велика Вітчизняна... Давно заросли травною окопи. Давно сіють пшеницю на землі, яка горіла й стогнала. А люди... Людям досі болять завдані війною рани. Солдатські матері. Ох і тяжка ж доля материнська! Мало щастя випало на їхню долю. Скільки їх, одержавши страшні повідомлення про смерть сина чи доньки, не вірили, чекали, виглядали дорогих дітей, котрих проводжали на війну. Вірять, що вернеться, вірять, що прийде. Чим можна виміряти невимовний біль материнських сердець?

Кажуть, що у жінки не жіноче обличчя. Я не знаю війни, тому що народилась у мирні роки, але багато дивилась фільмів, як художніх так і документальних, читала книги про війну. Війна – це сльози, горе, біль, страждання, страх, пролита невинна кров...

Так не повинно бути. Я не хочу, щоб чорні хустки печалі покривали передчасно посивілі голови матерів. Низький уклін Вам, дорогі солдатські матері, за те, що виростили таких дітей, які віддавали своє життя за нашу перемогу, за наше мирне життя. Встеляйте квітами дороги, Вже проліски цвітуть, розмай. В день незабутній Перемого Ми квіти кидаймо під ноги Їйцям, що мир несли в наш край.

Сивою журавкою, сивою чайкою називають солдатських матерів. Живі діти у їхніх серцях, сліз матерів вже немає, виплакані безсонними ночами, сил залишилось мало. І хоч сивина лягла на ваші скроні, а роки поорали зморшками обличчя, але серця Ваші свято бережуть пам'ять про найдорожчих вам людей. І ваше невітшне горе – то вічне прокляття війни. Мені страшно дивитися фільми про війну, коли бачу, як люди всього бояться, переходять від фашистів, жертвують собою заради дітей і близьких людей. Жінки, чоловіки плачуть, коли бачать, як

вмирають найближчі люди, і вони нічого не можуть вдіяти. Зі страху, з горя, з останніх сил люди йшли воювати за те, щоб перемогти ворога.

Тема людини і війни буде звучати на землі, доки вибухи снарядів і бомб чути на землі. І щоб у дім не прийшла біда, щоб ніколи не погасли сонце, воля, світло на кращій із планет, треба сказати: “Ні війні!” Ми молоде покоління повинні знати свою історію, якою б не була вона страшною. Ми не дозволимо, щоб той жах повторився. Хочемо в мирі і щасті жити.

*Льчишина Яна,
8-А кл., НВО №2,
м. Шепетівка,
Хмельницька обл.*

Війна – це лихо і ганьба народів

“Ніколи в серці не зітреться
суворий карб тих днів і тих подій...”

М. Бажан

Війна... Написала це слово – і жах охопив моє серце та душу!
Перед очима постає страшна картина: рідна земля – це суцільне згарище “дерева стоять чорні, наче обгоріли”, трава вмивається росою від сліз та суцільний людський стогін роздається стоголосою луною. Скрізь чути дитячий плач, панують голод, холод і нестерпний біль. Затьмарене сонячне небо димом пожеж. Все це – війна...

Війна – це чи чийсь нездійснені мрії, це останній поцілунок коханої людини, це останній погляд найближчої та найдорожчої людини...

Війна – це біль у серці та сльози матерів від чорних похоронок, що тисячами приходили щодня, це пролита кров наших солдатів! Вона несподівано увірвалась у життя нашого народу, ніби осколок у серце.

Ця страшна звістка обірвала мрії про щасливе дитинство, успішне навчання та майбутню професію, сподівання на довге та мирне життя.

Брудними, кованими чобітьми, гусеницями танків нівечили тіла та людські душі німецькі загарбники. І здавалося, що не буде кінця цьому жаху, цим мукам.

Але піднявся на бій великий народ, бо відчув величезну відповідальність перед людством. Народ – визволитель пройшов жорстокий та кривавий шлях для того, щоб настав цей довгоочікуваний день – День Перемоги! Наші солдати готові були йти на смерть, тому що вони не могли змиритися з тим, щоб їхню рідну землю гнобили фашисти. І тоді б вони ніколи не почули більше співу солов'я, не бачили б цвітіння мальв перед своїми хатами та не почули б сміху дітей.

В нас клятва єдина і воля єдина,
Єдиний в нас клич і порив:
Ніколи, ніколи не буде Україна
Рабою фашистських катів.
(М.Бажан “Клятва”)

І навіть підлітки, забувши на деякий час про сою юність, вставали на захист Вітчизни, тим самим взявши великий тягар на свої молоді плечі.

Сучасна поетеса Ліна Костенко належить саме до того покоління. Вона згадує про своє дитинство в поезії, сповненій смутку і болю:

Мій перший вірш написаний в окопі,
На тій сипкій од вибухів стіні,
Коли згубило зорі в гороскопі
Мое дитинство, вбите на війні.

Наш народ захистив рідну землю. Він витримав найжахливіші випробування страшної війни, яка забрала найкращих, найблагородніших та найулюбленіших... Наш народ переміг фашизм, вибив зброю з його чорних рук, тому що він думав не про знищення, а про мирну працю.

Нинішнє молоде покоління переосмислює історію останньої війни. Але в серці старшого покоління це слово – незагоєна рана. І я вважаю, що людство має пам'ятати тих, хто захистив майбутні покоління найбільшою, найдорожчою ціною – ціною власного життя.

І коли я в сонячний день 9 травня дивлюсь, як вітер тихо гойдає дерева, як весело галасують діти, то хочу низько схилити голову перед сивими ветеранами. Нехай коло їхніх пам'ятників завжди палахкотять багряні квіти. Адже невмирущий той, хто жив для людей і віддав за них власне життя.

*Капелюх Ірина,
8-А кл., НВО №2,
м. Шепетівка,
Хмельницька обл.*

Мир – мрія народів світу

Усі ми хочемо жити в ідеальному суспільстві: без воєн, без конфліктів, без кризи, – тобто в злагоді й мирі, у повній гармонії зі світом та з самим собою. Але ж реальний світ, який оточує нас, пропонує інше. Люди різних рас, культур, історії та з самим собою. Але ж реальний світ, який оточує нас, пропонує інше. Люди різних рас, культур, історії на різних континентах не всі питання вирішують мирним шляхом.

Стискається серце від болю, коли чуєш про війну в Іраку. Гинуть люди в Афганістані, Індії, Сомалі та інших “гарячих” точках планети.

Мільярди доларів витрачається на гонку озброєнь.

Я інколи міркую: “Чому окремі держави так багато витрачають на озброєння?” Якої загрози і від кого вони бояться нападу? Може, це економічно бідні країни?! Погодилася б, якби йшлося про окремі регіони Африки. А чого не вистачає США, Росії, Китаю? Адже їх називають супердержавами. Може, щоб тримати в страху інші країни, зокрема сусідів? Питання залишається риторичним.

Благословенна земля на Близькому Сході. Саме там християнські святині, мусульманські. В ідеалі повинні там панувати мир і спокій, а люди жити, як в раю. Все дихає там благодаттю. Кожна місцевість – це “сторінка” Біблії або Корану. Так мало бути. Але не так сталося. На землях Палестини та Ізраїлю щоденно ллється людська кров, лунають вибухи. Гине мирне населення, жертвами стають навіть туристи, журналісти. Якийсь

непомітний підліток із “поясом смертника”, на якому закріплена вибухівка може відібрати життя не в одній людині. При цьому цей смертник вірить у найвищий ідеали, пов’язані із служінням своєму народові й Аллаху.

Одна з головних заповідей “Не убий”. То хіба можна вважати себе віруючою людиною, сіючи смерть? Для цього не обов’язково самому стріляти. У численних лабораторіях висококваліфіковані учені працюють над зброєю масового знищення. Страшним винаходом ХХ століття стали касетні міни. Наслідки їх застосування жахливі. Багато країн виступають проти їх застосування, але не всі. Чула по радіо, як не хочуть відмовлятися від цієї смертоносної зброї такі країни, як Росія, Китай, Ізраїль.

У ЗМІ декілька місяців тому згадувалось про жахливу війну на території наших сусідів – росіян. Колишні республіки СРСР, а саме Грузії й Росії демонструють ворожнечу й неповагу одне до одного. У щоденний вжиток входять слова “осетинський”, “абхазький”, російсько-грузинський конфлікти. Замість того, щоб обмінюватися культурними надбаннями, економічними здобутками, окремі держави воюють.

А живемо ми в ХХІ столітті. Невдовзі добігає кінця перше його десятиріччя. Чи наповнене воно стабільністю?

Жахливою була перша І половина ХХ сторіччя. Ще живуть очевидці Другої Світової війни. Невже уроки минулого століття не стали в нагоді нам? Ми чуємо щоденно про різні політичні рухи. Останнім часом зовсім не чули про пацифістів, тобто людей, які засуджують будь-які війни і проводять активну громадську діяльність спрямовану на їх відвернення.

Як ми, молоде покоління, можемо боротися за мир?

По-перше, варто глибоко, а не поверхнево вивчати історію та правознавство;

По-друге, здобути професію, пропагувати мир і толерантне ставлення до інших людей. Свобода – це найвища цінність, але досягати її треба тільки цивілізованими шляхами на засадах гуманізму й толерантності. Розумію, що не всі погодяться з цим. Але так хочеться, щоб поменше грошей витрачалися на гонку озброєнь.

Вірю, що майбутні дипломати, військові, депутати, які ще тільки ходять у дитсадки, кардинально змінять ставлення до проблеми миру й війни. Здоровий глузд має перемогти у вирішенні цієї проблеми. Питання має вирішатися на користь мирного співіснування різних держав з різним центром.

*Усик Антоніна,
8-Б кл., ЗОШ № 10,
м. Рівне*

Я хочу миру і злагоди

Мир. Мені здається, що весь світ забув значення цього слова. Адже нас з усіх боків оточують конфлікти, чвари і більше того – війни. Братні народи воюють, сусідні держави сваряться між собою. Люди жорстокі, злі і черстві. Ми постійно сваримось з батьками, друзями і взагалі з людьми, які нас оточують. І це найчастіше просто безглузді чвари, які тільки псують всім настрій. Та саме вони, на мою думку, і призводять до міжнародних скандалів, конфліктів, війн. Бо маленьке зло породжує величезне зло. А це величезне зло – війна.

Війна – таке явище, яке ніколи і нікому не приносить користі. Їх розпочинають надзвичайно злі, жорстокі, корисливі люди, яким байдуже, що їхнє бажання грошей і влади приносить людству стільки горя і смертей.

Саме тому, особисто я дуже прагну миру і злагоди у всьому світі. Більше того, я думаю, що ми здатні досягти цього. Потрібно змінити світ, а це в наших силах. Але ми повинні змінитися і самі. А це простіше, ніж здається. Достатньо просто стати добрішим. Прокидатися з думками про хороше і проживати кожен день з теплом у серці і посмішкою на обличчі. Тоді кожна родина стане щасливою, а отже, і все людство також. Ми всі станемо більш спокійнішими, впевненими у завтрішньому дні, життєрадісними, веселими. А головне – наша країна і весь світ будуть жити у згоді і мирі...

Коли я уявляю цей прекрасний час, то на моєму обличчі мимоволі з'являється посмішка, бо мене надзвичайно гріє думка про те, що можна жити безтурботно і дружно, що фраза “всі ми брати й сестри” може стати правдою.

*Зінов'єва Вікторія,
8-Б кл., ЗОШ № 10,
м. Рівне*

Ми маленькі ліхтарики миру

Світ, в якому ми живемо сьогодні є злим і нечесним. Кожен хоче увірвати ласий шматок. По всьому світі страйки, мітинги, громадянські війни, в яких помирає іноді дуже багато людей.

Діти – це маленькі ліхтарики миру. Діти – це несформовані особистості, котрі потребують чесності, уваги та миру. Вони є майбутнім нашого світу, адже тільки діти можуть змінити життя на краще. А політичні конфлікти, війни тільки роблять гірше, а особливо це впливає на молодше покоління – дітей. Дітлахів треба привчати до чесності, злагоди та прагнення миру. Виховання особистості дитини не тільки залежить від батьків, а й від держави, адже в нашій державі батьки вчать своїх дітей не жити а скоріше виживати. Держава прагне, щоб в нашій країні були порядні, чесні люди, але українські депутати самі такими не є. Вони постійно сперечаються, сваряться, іноді б'ються між собою, а діти це бачать і беруть приклад з них, бо вони ж дорослі. Щоб змінити життя на краще, вона сама повинна змінитися і подавати гарний приклад молодшому поколінню. Чесно кажучи, особисто мені соромно, що країною, в якій я мешкаю, керують такі нечесні та корисливі люди.

Ми діти – ліхтарики миру. Дорослі це розуміють, але фактично їм до цього байдуже, адже кожен думає про те, як збагатитися.

*Митюк Владислав,
8 -Б кл., ЗОШ № 10,
м. Рівне*

Я хочу миру і злагоди

Ми народилися у мирний час, зростаємо у спокої, достатку. Ми знаємо, що таке мир, але по-справжньому , мабуть, ми не можемо його оцінити, бо не знаємо, як може бути по-іншому.

Справжню ціну миру знають ті люди, що пережили війну. Війна – це щось нелюдське. Вона несе жорстокість, біль,

страждання, втрату дорогих і близьких людей, голод, розруху і смерть. Рани, нанесені війною, не заживають у серцях людей ніколи. Добре, що ми знаємо про війну тільки з кінофільмів і книжок. Діти люблять гратися у війну, бо їм хочеться бути такими ж сміливими, як ті герої, яких вони побачили у фільмі. Але ж це гра. Тут по-справжньому не вбивають, тут немає болю і горя. Молодь повинна знати правду про війну, щоб оцінити мирне життя. Але ж і в наш мирний час навколо стільки зла, жорстокості. Щодня газети, радіо і телебачення повідомляють про пограбування, вбивства, насильство. Жорстокість з'явилась навіть серед підлітків і дітей. Можливо тому, що вони сміло наслідують негативних героїв сучасних фільмів, фізично-сильних, але бездушних і жорстоких.

А так хочеться, щоб у світі було більше милосердя, доброзичливості, щоб в очах кожної людини світилися любов, доброта і мир.

*Прокопчук В'ячеслав,
8-Б кл., ЗОШ № 10,
м. Рівне*

Війна – це лихо і ганьба народів

Вже пройшло більше як шістьдесят три роки після закінчення Великої Вітчизняної війни. Майже кожна родина в нашій країні витратила близьких і дорогих людей.

Мій дідусь багато розповідав мені про страхіття цієї війни. Деякі його історії мені запам'ятались на все життя. Ось одна з його розповідей:

“Сиділи ми в окопах на початку війни. Було дуже холодно. Німецький снайпер побачив нас і весь час цілився з гвинтівки. Сидимо ми разом із Сергієм. Добрий такий хлопець був із сусіднього села. Хоч як тяжко було на війні, а він завжди був життєрадісним, всіх міг підбадьорити, розвеселити.

Ось ми сидимо і боїмося поворухнутися. Сергій дуже захотів води і каже мені: “Іване, давай поміняємося місцями. На твоєму місці фріц не побачить мене” І тільки ми помінялися місцями, тільки Сергій прийняв флягу до рота, як німецький снайпер одразу

вистрілив. Я нічого не зрозумів, повернувся, дивлюсь, а в Сергія червона цівка біжить по обличчю. Я кинувся до нього, а він мовчить. Ось такий випадок. Виходить, що я живу за Сергія. А йому було всього дев'ятнадцять років.”

Дідусь замовк, дивлячись в одну точку. В такі хвилини його краще не чіпати.

Я знав, що він подумки проклинає війну і просить Бога, щоб тихий страх і лихо ніколи не повернулись.

*Мишкова Руслана,
8-Б кл., ЗОШ № 10,
м. Рівне*

Мир в моїх очах

Навкруги все оповите теплим спокоєм.... Непорушно стоять височезні будинки, кудись постійно квапляться люди, погода то радує нас яскравим світлом сонця, а то засмучує підіймаючи в повітря потужні хвилі вітру. Я зупиняюсь на хвилину в людському потоці і в пам'яті чомусь з'являються спогади про перечитані сторінки параграфа з історії, що мав назву Велика Вітчизняна Війна. Наразі глибоко вдихаю морозне повітря і відчуваю приємну прохолоду, яка не пронизана запахом пороху, чи духом людської крові. Піднімаю голову вгору і бачу над собою чисте небо, спокій, який не порушують постріли та вибухи. Тоді й розумію, що в навколишній метушні є якась частинка благодаті. Її я вкладаю в загальне слово “мир”.

Всім відомо, що ми живемо в досить нестабільний період. Це час економічних криз, екологічних катастроф, міжнародних конфліктів, що стали для деяких країн звичною справою. Навкруги панує невпевненість людей у завтрашньому дні. Тому на сьогодні мир в моєму розумінні асоціюється не лише з відсутністю війн, скоріше за все мир – це злагода, спокій, впевненість та стабільність в усіх галузях, не залежно від того, чи це економіка, політика, навколишнє середовище, духовність і стан окремо взятої людини.

Все починається з найменшого. Тому я вважаю, що мир на всій планеті залежить від кожного з нас. Якщо кожна людина

буде тримати в душі його частинку, переносити її в свою сім'ю, суспільство, країну, то й весь світ навколо буде спокійнішим. Тому і ми, і наші діти з впевненістю зможуть сказати: “Ми знаємо, що таке мир!”

*Ткачук Михайло,
8-А кл., ЗОШ № 1,
м. Рівне*

Сторінками Великої Вітчизняної війни

Яке страшне і гнітюче слово війна. Саме вона забирає найдорожче % людське життя. У війни страшне обличчя, яке уособлює в собі втрату духовності, людяності, несе з собою руйнації і смерть. На мою думку, приходять рядки з поезії Ліни Костенко:

Гула земля. Сусідський плакав хлопчик,
Хрестилась баба, і кінчався хліб.
Двигтів отой вузесенький окопчик,
Де дві сім'ї тулились кілька діб.
О, перший біль тих не дитячих вражень,
Який він слід на серці залиша!
Як невимовне віршами не скажеш,
Чи не німою зробиться душа?!

Гнітючу згадку залишило воєнне лихоліття у пам'яті моєї прабабусі. Коли їй виповнилося 18 років % вона вийшла заміж за Довгуна Олександра, але на лихо розпочалася Велика Вітчизняна війна, що розлучила молоде подружжя на довгих сім років. Хтось, можливо, зауважить, що війна тривала чотири роки, тоді ж чому так довго не бачились чоловік з жінкою? А було це так: коли Ганна (так звали молоду жінку) разом з батьками та братом переживала страшні місяці бомбардування, Олександра було важко поранено в бою і знесилоного забрано у полон. Це був останній рік війни, про який прадідусь згадував з помітним смутком в очах.

Коли прадідусь був ще живий, ми часто приїздили в гості до наших рідних стареньких. Сусіди радісно вітали нас, бо моторного Олександра люди поважали за золоті руки, що так

вміло шили та ремонтували взуття. Мама мені розповідала, що дідусь закінчив лише два класи, але звідки такі здібності? І ось тоді ми з братиком слухали розповідь про те, як солдат чоботарем став.

Тяжко поранений дідусь Олександр потрапив у полон до німців і відчув на собі жорстокість фашистів, які по-звірячому знущалися із беззахисних поранених людей. Кожного дня викликали кілька десятків полонених і запитували: що ті вміють робити. Коли їх не задовольняли уміння пригнічених людей, вони їх прив'язували мотузками до катера і возили по річці на великій швидкості, а потім отримували звіряче задоволення від того, як гинуть від знущань бідні люди. Наш дідусь вирішив будь-якою ціною вибратися з того пекла. Він сказав фашистам, що за фахом швець, коли вперше у своєму житті сів за швейну машину, зробив вигляд, що весь свій не довгий вік шив, і в нього, як на диво, вийшло. З кожним днем він удосконалював свою майстерність, а при відступі фашистських військ, прадідусеві разом із земляками вдалося втекти з довготривалого полону і повернутися до своєї жінки-красуні вже з набутим гіркою ціною фахом шевця. Не одні ноги зігрівали чоботи, пошиті прадідом Олександром, у важкі часи післявоєнної розрухи, тяжкі спогади довгі роки ятрили душу . Хіба можна забути жорстокість війни?!

*Дутка Богдан,
8-Б кл., ЗОШ № 1,
м. Рівне*

Мир планеті – щастя дітям

Одне з найдорожчих слів на земній кулі – слово “мир”. Мир життєвонеобхідний кожній людині, бо вона народжується для того, щоб радіти, милуватися квітами та зорями, прислухатись до шелесту листя, щоб творити добро, бути корисною людям: будувати нові міста, вирощувати золоті поля пшениці, виховувати майбутнє покоління, творити прекрасне і корисне.

Мир - це щастя дітей. Без миру немає дитинства. Немає майбутнього. Щоб зберегти в душі спокій, потрібно цінувати кожен мить життя, пам'ятати свою історію рідного народу, що зазнав чимало горя, пережив не одну війну. Ми не бачили лихоліття війни на власні очі, але зі спогадів ветеранів, книжок, кінофільмів, повстають перед нами жахливі події Другої світової війни, коли дитинство було обпалене війною. Ми досить часто зустрічаємо вислів "діти війни". Це ті, які змалечку пам'ятають справжнє обличчя Великої Вітчизняної війни. Замість іграшок, цукерок, розваг вони бачили розриви мін, вибухи снарядів, холод, голод і розруху, на їхню долю випало тяжке випробовування, що жорстоко перекреслювало найпрекрасніші хвилини життя.

Жахаючою є цифра загиблих людей під час Другої світової війни. Кожен з них мав прожити своє неповторне життя, залишити корисний слід на землі. Але війна не питала: чи хочуть бути щасливими, кохати, народжувати дітей, вона жорстоко забирала життя, залишаючи їх назавжди юними.

Ішли ми з рідних просторів,
Від отчих порогів рушали.
Ішли сивоброві і хлопці,
Які ще в житті не кохали.

Ми, юне покоління, піднімаємо свій голос проти війн, бо знаємо, якими жорстокими і страшними вони бувають. Ми звертаємося до урядів усього світу: "Скажіть війні - НІ !" На жаль, з екранів телевізорів сьогодні бачимо перелякані очі палестинських дітей, які постраждали від бомбардувань Ізраїлю. З жахом розуміємо: війни не скінчились, біль та смерть чатують над планетою.

Ми, діти, хочемо, щоб мир став невід'ємною частиною життя на всій планеті, щоб у кожній країні нас зустрічали дитячі посмішки, щасливі очі і голубе безхмарне небо. Одне на всіх!

Пагура Віталій,

8 кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Війна – це лихо і ганьба народу

Дійсно, війна – це лихо і ганьба народу. Під час війни гине багато безневинних людей. Війна несе з собою голод і розруху. Багато наших українців-миротворців загинули в Іраку під час бойових дій. Там, де війна, там і море людської крові. Потрібно захищати свою країну від воєн і міжусобиць. Потрібно нести мир як у своєму серці, так і у своїй душі. Під час війни люди розлучаються зі своїми рідними і дуже часто не знаходять їх. Війна приносить народу тільки лихо й біль. Потрібно відстоювати права свого народу, але так, щоб не доходило до війни. Війна – це знедолені діти, які залишилися без батьків і чекають допомоги, щоб продовжити своє благополучне існування на Землі. Часто солдати забувають, що мирне населення їм не ворог, і безпосередньо вбивають його, винищують цілі сім'ї. Вони не залишають за собою нічого живого, а йдуть до перемоги скропленою кров'ю людей, які не мали ніякого відношення до війни. Помста завжди супроводжує війну у її лихих намірах. Навіть Національно-визвольна війна 1648-1657 рр. розпочалась через те, що Богдан Хмельницький зажадав помсти за своїх вбитих рідних. Війна навчас кожного не повторювати помилки, якої допустилися люди, розпочавши війну. Війна – всесвітнє лихо і ганьба людей. Кожного дня по телевізору передають, що десь там далеко йде війна і гине багато людей. Люди-смертники часто підривають себе поряд з великим скупченням людей. Вони навіть не задумуються над тим, що у когось є сім'я, друзі, рідні, робота, а егоїстично вбивають людей. Мета кожної війни – це влада, гроші і багатство. Кожна країна-завойовниця хоче домогтися панування над світом, але завжди знайдуться країни, які об'єднуються і здобудуть мир, який потрібен усім. Потрібно досягти такої мети, щоб слово "війна" не промовлялось в жодній країні світу. Потрібно завжди дотримуватися Божої Заповіді "Люби

ближнього як самого себе”. Завдяки цій заповіді на світі запанує мир і любов. Отже, мир – це гармонія, а війна – це повна деградація людства і потрібно завжди пам’ятати про це і не забувати, що ти людина, і той, хто перед тобою, теж така сама рівноправна людини, як і ти.

Малишан Оксана

8 кл.,

НВК “Престиж”, м. Рівне

Я хочу миру і злагоди!

Кожна людина в житті постає перед вибором: жити в гармонії з навколишнім світом чи перетворити життя на жакливу боротьбу. Чомусь люди, які мають більшу владу і від яких залежать інші долі, інколи надають перевагу другому шляху. Чи правильно це? Відповідь, однозначно, ні.

У кожного з нас є найбільший скарб – це наше життя. Ми не можемо його комусь дати, а, отже, і забрати. Життя – це цінність, яку не можна оцінити. Я думаю, що кожна людина прагне щастя. Його запорукою, я вважаю, є мир. Але, на жаль, не тільки мир і злагода панує між людьми. Війна... Збагнути її причину звичайній людині просто неможливо. Війна, як пекуча рана, яка болить довічно своєю пам’яттю. П’ять літер, які несуть більше болю, сліз, втрат, ніж всі інші біди разом взяті. Саме тоді розумієш, якою цінністю є просто ходити вулицями, спілкуватися з людьми, відчувати підтримку, просто бачити і чути, просто любити... Саме тоді розумієш значення слова “мир”. Девізом нашого війська напевно є: “Боротися заради перемоги”. Але чи насправді вона така цінна? Сотні тисяч смертей, невимовний біль, покалічені долі “це можна назвати перемогою?! То чи потрібна вона? Чи потрібна війна? Хто відповідь на запитання маленької дитини: “Де тато?”. У кого вистачить сили духу, щоб сказати матері: “Вашого сина немає в живих”. Хто наважиться відповідь за численні втрати, біль, муки, страждання... Ніхто... Але все ж війни відбуваються. І не

потрібно когось в цьому звинувачувати. Почати потрібно з самого себе. Адже саме тобою розпочинається навколишній світ. Потрібно посміхатися людям, творити добро, вірити в майбутнє, знаходити позитив і тоді світ стане кращим.

Я абсолютно не погоджуюсь з людьми, які вважають, що життя – це боротьба, в якій хтось виживає, а хтось приречений. Життя – це шанс, який потрібно використати; це мрія, для здійснення якої потрібно жити.

Майбутнє починається з наступної секунди. Не можна зволікати! Я голосую за мир!

Хлевна Даніела,

8 кл.,

НВК "Престіж", м. Рівне

На мою думку мир – це гармонія у світі між людьми, у внутрішньому світі кожної людини, гармонія у всьому. Мир створює між людьми взаємо порозуміння, злагоду, позитивне ставлення до людей: "Поводь себе так з іншими, як хотів би, щоб вони поводитись з тобою". Я думаю, що потрібно зрозуміти інтереси інших, бажання, побоювання, мрії.

Любов до ближнього починається з відчуття дитиною любові до тата, мами, братів, сестер, дідусів, бабусь, рідних, близьких, знайомих. Усі ми зобов'язані любити ближнього, бо живемо на одній Землі. То ж повинні один одному допомагати, не чинити зла, робити добро людям. При цьому, не забуваймо, що любов між людьми починається з кожного з нас. Кожна людина прагне відчувати любов, повагу, прихильне ставлення до себе. Але абсолютно однакових людей не буває. Так само, як немає людей цілком хороших або цілком поганих. У різних ситуаціях, за різних ситуацій одна й та ж сама людина поводить себе не однаково. І позитивне ставлення до людей: душевність, щирість, ласкавість передбачає також один з основних засобів створення нормальних людських відносин. Хто не вміє спілкуватись, той часто залишається самотнім. Треба вміти говорити і знати про, що говорити. Вирішальну роль у щасті людини відіграє сім'я. Сім'я, яка буде жити в мирі і злагоді, може зробити людину щасливою. Я голосую за мир!

*Піддубний Сергій,
8 кл.,
НВК "Престиж", м. Рівне*

Болять рани у ветеранів

Наш народ пам'ятає Велику Вітчизняну війну. Ця страшна жахлива подія навіки залишила слід у наших серцях. Це пекуча рана, яка болить досить чи не кожній родині в Україні.

Кожен з ветеранів знає до яких наслідків призводить війна. Це знищені домівки, сотні сиріт, тисячі розстріляних, тих, хто хоробро йшов у бій.

Війна – це п'ять літер, які несуть біду, знищення народів, страх, вбивство, лихо, журбу. Вона несе останній погляд, останній поцілунок, останній потиск руки. Сьогодні ветерани бачать чимало військових конфліктів в країнах Близького Сходу, це нагадує їм про ті стравні часи, в яких ціна перемоги була жахливою – мільйони людських життів, зруйнована економіка, спустошені міста, порожні вулиці.

Тож необхідно виходити з будь-якої ситуації і конфліктів мирним шляхом, щоб кожна сторона була задоволеною. Потрібно уникати війни і менше згадувати про неї, бо від цього слова у наших укритих сивиною бабусь і дідусів відразу зникне усмішка з обличчя, на чоло ляжуть глибокі зморшки і в очах з'явиться невимовний сум. У цьому слові – біль і розпач матерів, стогін поранених, плач сиріт. Хоча війна закінчилася в 1945 році, але час не послабив біль. Ми будемо завжди пам'ятати тих, хто в наших серцях і душах.

Ось чому я голосую за мир. Я вважаю, що людина народжується, щоб радіти, милуватися квітами, прислухатися до шелесту вітру, щоб жити! Я не хочу, щоб повторилися ті страшні події, які охопили всю Україну. Тисячі людей було розстріляно, інших катували в концтаборах. Не перерахувати людей, які зникли безвісти. Та ми знаємо, куди вони зникли.

Голосуючи за мир, ми підтримуємо безліч ветеранів, котрі вижили і бажають нам лише щастя та добра. Вони щодня молять Господа, щоб ми не пізнали війни, що не страждали так, як вони.

Отож, живімо дружно, підтримуймо мир, щоб кожен із нас мав щасливе життя, життя, яке дається лише раз і, щоб кожен взяв від нього максимум позитиву і мінімум негативу.

Марчук Олег,

8 кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я голосую за мир!

Життя – найбільший скарб людини, який треба цінувати і берегти. Протиставленням до життя є війна. Ще не було жодної війни без жертв і смертей. Багато людей вважають, що будь-який конфлікт треба вирішувати за допомогою зброї та жорстокості. Війна – це інтереси вузького кола людей, а гинуть мільйони. Перша і Друга світові війни, Ірак, Чечня, Ізраїль, Косово. Стільки людей могло бути живими і щасливими. Як відомо, куля сліпа. Їй однаково "свій" чи "чужий". Їй однаково в кого влучити, будь то дитина чи жінка, чи союзник. Всім відомо, що слово – це сила, але озброївшись лише ним, на жаль, миру на Землі можна і не знайти.

Я думаю, що я щасливий з того, що про війну знаю лише з передач по телевізору та з книг. На війні гинуть цілі сім'ї, родини, села і міста. Я щасливий, що моє життя та життя моєї родини не зачіпає страшна трагедія війни.

Я читав, що учені підраховали, що за всю історію існування людства на Землі було лише шість днів цілковитого миру – сто сорок чотири години злагоди та любові.

Костиук Марія,

8 кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Війна – це лихо і ганьба народів

Війна – це п'ять літер, що несуть біль, тривогу, сльози, страх, смерть. Війна – це останній потиск рук, останній погляд, останній поцілунок. У кожного з нас виникають різні асоціації зі словом "війна". Але те, що вона несе, є для всіх однаково болючим і нестерпним. На мою думку, війна – це те, що спричинене людьми через їхню впертість. Адже замість того, щоб поступитись ми

пускаємо в хід автомати. Замість того, щоб погодитись, ми наступаємо з танками, а замість того, щоб оголосити перемир'я, ми далі продовжуємо воювати. Людська гордіня і самолюбство поклали кінець мільйонам людським життям людей. Війна – це болюча рана, яка болить досі чи не кожній родині в Україні. Якщо подивитись на ветеранів, які брали участь у Другій світовій війні, у їхніх очах ми бачимо біль і смуток, що сталося з тими усміхненими людьми, що радіють на сторінках сімейного фотоальбому. Війна вбиває не тільки фізично, а й духовно і морально.

В наш час точиться чимало воєнних дій на Близькому Сході і в них кожного дня гинуть люди.. Невже людина народжена для того, щоб воювати? Ні! Людина народжується, щоб радіти і бути щасливою, щоб просто жити, адже життя одне! Я голосую за мир тому, що я не хочу, щоб майбутні покоління бачили в наших очах такий самий сум і тривогу.

Мир – це внутрішня гармонія, задоволення навколишнім світом і собою. Отже, хай буде мир, але, щоб зберегти мир, потрібно завжди пам'ятати про війну. Інакше це жахливе полум'я захопить нас знову і спалить вщент.

Отже, бережімо мир на землі!

Ніколайчук Тетяна,

8 кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Війна – одне із них

Скільки існує світ – стільки існують війни. Різні часи, різні масштаби, різна зброя, та лишається сутність. Адже так чи інакше, війна – це лихо, незалежно від того визвольна чи загарбницька, бо страждають прості люди, плачуть матері і вдови, зростають сиротами діти. Багато горя несли війни. І хоч Україна загарбницьких воєн ніколи не вела, її народ був змушений боротися, не легше було тим, хто втрачав найближчих та найдорожчих. Та не останньою була Велика Вітчизняна – і сьогодні ще лунають вибухи і постріли. Скільки життів покладено, скільки скалічено душ. Подумати, чого людям треба? Адже світить сонце

в небі, росте в полі хліб, люди радіють, народжують дітей, створюють симфонії і поеми, роблять наукові відкриття...

А життя у людини одне, і воно не повториться. Ніхто не має права забирати життя іншого, бо немає більшої цінності в світі, ніж людське життя. Людина народжується, щоб радіти, милуватися квітами, щоб прислухатися до шелесту, співу, співу, щоб жити!

Моя Україна не любить війн, вона не кривава. Це дуже добре, нехай хоч матері сплять спокійно. Але такою терплячою теж не можна бути. Адже ми зараз не живемо, ми існуємо, щоб не померти. Це дико після стількох років цивілізації, при такому розвитку культури, при наявності такої історії. Так не може бути довго! Просто це неможливо. Адже існують світові закономірності. Мабуть, ми переживаємо зараз важкі роки. І не може бути, що ніколи нічого не зміниться. Зміниться обов'язково! Шкода лише, що наше життя пройде...

*Присяжнюк Юлія,
8-А кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Ніхто не забутий, ніщо не забуте

Чим далі в глиб історії йдуть грізні роки Великої Вітчизняної війни, тим ще більше зримо і яскраво постає перед світом велич і безсмертя подвигу нашого народу. Проявивши безприкладну мужність і масовий героїзм битві з фашистами, наші доблесні воїни відстояли свободу і незалежність рідної Вітчизни. Тисяча чотириста вісімдесят днів і ночей тривав жорстокий поєдинок, що увічнився нашою перемогою. З самої давнини до наших днів дійшли перекази і легенди про героїв, що віддали життя у боротьбі за свободу і незалежність, за честь і гідність Батьківщини. У роки Великої Вітчизняної війни на західноєвропейських землях, як на всій тимчасово окупованій загарбниками території, ні на мить не припинилась боротьба проти гітлерівців. Своїми активними діями, сміливими бойовими операціями партизани й підпільники, спираючись на підтримку населення, змушували командування знімати регулярні військові частини з вирішальних ділянок фронту для забезпечення своїх комунікацій і діяльності тилових служб.

Полісся і Поділля, Прикарпаття й згодом степова Україна і Карпати стали ареною нестихаючої битви. Так, при цій великій всім відомій війні, і легенд не бракує. Вони народжувались по свіжих слідах подвигів. Іноді учасникам тих подій доводиться спростовувати перебільшування і звеличення, що неминуче нашаровувалися з плином часу на вчинки й діла патріотів: всі вони щиро переконані в тому, що на їхньому місці кожен зробив би так само.

Але ще більш жагучим і наполегливим було й досі залишається бажання знати правду, яка б в найдосконаліших подробицях відтворювала картину минулого: як же все було.

Вітчизна, як і мати, у нас одна. І саме їй ми віддаємо всі свої найкращі подвиги, свою любов, свою працю і натхнення. Як найдорогоцінніші скарби передає і передаватиме людство з покоління у покоління, з роду в рід світлу пам'ять про тих, хто в тяжку хвилину випробувань і смертельної небезпеки для Вітчизни став грудьми на захист рідної землі, безстрашно зустрічав смерть в ім'я безсмертя народу.

Федорук Христина,

9 кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я хочу миру і злагоди!

Мир і війна... Ці два слова давно і міцно ввійшли в історію усіх великих і малих народів Землі. Вони позначають явища, первинне значення яких постійно зростає. У сучасну епоху мир і війна визначають життя і саме існування вже не тільки великих мас людей, цілих народів, а й всього людства.

Людина завжди жила із мрією про мир. Навіть на війну вона йшла з думкою про її закінчення і повернення до мирного життя. На думку вчених, стан миру адекватний соціальній природі людей. Мир – це відсутність незгоди, ворожнечі, відсутність збройної боротьби між народами, державами. Тому, на його думку, мир був завжди необхідною умовою продовження людського життя. На думку Роттердамського: "Мир – це джерело, батько, годувальник, помножувач і захисник всього найкращого". А Себастьян Франк

пов'язував перемогу справедливості із становленням загального миру на Землі. Жан-Жак Руссо в трактаті “Судження про вічний мир” підкреслював, що для досягнення вічного миру потрібно, щоб особисті інтереси гармоніювали із загальними, щоб кожний бачив у благополуччі усіх вище благо для самого себе. Так можна і досягти миру між народами, оскільки вони деяким чином впливають на думку народу, а загалом і на державу. Так країна зможе допомогти і іншим, буде відвертою із сусідами, поважатиме їх. Тому мрія про мир стане здійсненою.

Переконаним супротивником війн був і Вольтер. Він вважав, що єдиний вічний мир, що може бути встановлений є релігійна терпимість. Французький філософ-матеріаліст Дідро вбачав єдину можливість установаження вічного миру в ліквідації монархічного ладу, де б він не існував і в заохоченні загального прогресу волі. Рух до миру – поступальний рух у суспільному розвитку, це історична необхідність. Прістлі відзначив, що мир може бути встановлений тільки після знищення причин війни.

Отже, мислителі різних епох засуджували війни. Жагуче мріяли про вічний мир і розробили різні аспекти проблеми загального миру. Аналіз літератури свідчить, що мир, як явище в міжнародних відносинах розуміють по-різному. Поширене ставлення до миру, як до ідеалу і вищої цінності людства свідчать про зростаючу цілісність людського товариства. Одним із тлумачень миру є розуміння його, як відсутності війни. Звичайно, поняття миру невіддільно від поняття війни. Відсутність війни ще не означає, що встановлено міцний, справедливий мир, що народи здобули можливість бути господарями на своїй землі. Щоб народи могли повною мірою скористатися плодами миру, потрібно не просто припинення війни, але і встановлення повного миру.

Мир і злагода, на мою думку, це яскраве сонце, блакитне небо, золота нива, мамине тепло. Посмішка коханої людини, внутрішня гармонія. Насамперед, мир і злагода – це закони нашого життя. Я хочу, щоб світ став прекрасним, тому я прагну миру та злагоди.

Чмут Ю.,

9 кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Мир у моїх очах

Мир... Яке милозвучне та світле слово. А скільки прихованих значень воно несе? Справді, давайте задумаємося, що воно означає. Мир – це щастя, спокій, сонячне проміння, злагода. Мир – це внутрішня гармонія, задоволення навколишнім світом і собою. Мир – це мамине тепло, посмішка коханої людини. А можливо, це просто впевненість у завтрашньому дні, впевненість у тому, що завтра ти прокинешся і тебе будуть оточувати тільки посмішки. Напевно, це все і означає слово "мир"!

Але чи часто ми задумуємося, як наші предки дійшли до нього, щоб ми тільки могли припускати, що таке війна? Якою ціною вони здобули цей дорогий нам клаптик землі і чистого неба на великій планеті Земля? Адже це коштувало титанічних зусиль, роки пролитої крові, моря випланих сліз та безліч розбитих доль і надій. Український народ постійно виборював право на існування, починаючи ще з часів Київської Русі і закінчуючи утворенням наймогутнішої країни СРСР. Пізніше були Перша і Друга світові війни. Постріли... Вибухи... Досі одна статистика не може назвати точну кількість загиблих на фронтах людей.

Війна... Вона несе лише горе та страждання, розпач, злидні та сльози.

Біль... Він нестерпний. Багато родин зазнали болю втрати – син не дочекався батька, дружина – чоловіка, мати – сина.

Пам'ять... Вона нетлінна і вічна. Сьогодні ми повинні з великою вдячністю згадати всіх солдатських вдів. Паморозь лягла на ваші скроні, але серце залишилося молодим і свято бережуть пам'ять про страшні хвилини перед розлукою.

Пам'ятники, обеліски... Скільки їх? Але чому немає пам'ятника матері, яка досі чекає сина з війни, вдовам, які виконали останні заповіти чоловіків – вивели дітей в люди. Саме вони. Затамувавши біль і горе, відбудували зруйноване.

Ціна життя... Чи усвідомлюєш ти її в цей час? Чи, можливо, варто звернутися за порадою до своїх рідних, до тих, хто не раз

дивився в очі смерті і знає справжню ціну життя. Це наші діди і прадіди, які не шкодуючи своїх сил у грізні роки війни, боронили рідну землю від ворогів. Це наші бабусі і прабабусі, більшість із них так і не дочекалися своїх чоловіків з війни.

Людське життя... Неповторне і звичне, радісне і сумне, сповнене глибоких переживань, солодке, як мед, і гірке, як полин. Треба уміти цінувати його!

Кухар Катерина,

9 кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я хочу миру і злагоди!

Кожна людина прагне бути щасливою. Але усі люди розуміють слово "щастя" по-різному. Для когось це успішна кар'єра та матеріальна забезпеченість, для інших – кохана людина і купа діточок. Та у моєму розумінні щастя – це, перш за все, мир та злагода. Адже, неможливо повністю відчувати смак радості, втрачаючи рідних та близьких людей та дивлячись на сльози матерів і самотніх, покинутих сиріт.

Багато людей вважає, що мир можливий тоді, коли немає війни. Але, на мою думку, цього замало. Мир і гармонія повинні бути у душі кожної людини, адже саме внутрішні переживання, прагнення та бажання часто бувають причинами зовнішнього конфлікту, що можуть спричинити війну.

Прикладом саме такої причини міжнародного конфлікту є надзвичайно кривава Друга світова війна. Адже саме через надмірну амбіційність Адольфа Гітлера було назавжди втрачено мільйони невинних життів. Ця трагічна сторінка історії нашого народу підтверджує ще одну жакливу їх сторінку: на жаль, дуже часто війни роблять не народи, а лише окремі постаті. В науковій літературі дуже часто можна прочитати про випадки, коли через дрібниці починалося кровопролиття. Але найжахливіше усвідомлювати, що почати війну дуже легко, але припинити...

У різні часи були різні причини, які підштовхували людей замахнутися на життя інших у боротьбі. В прадавні часи люди

змагалися за здобич, жінку, найвигідніше місце прожиття. Пізніше усі почали прагнути багатства шляхом захоплення земель.

Але чому доводиться воювати нам, людям XXI століття? Виявляється, бажання самозбагачення нікуди не зникло. Сьогодні точиться боротьба за багаті Землі. Ірану та Іраку, за незалежність окремих частин. Також багато війн є наслідком суперечок та конфліктів щодо віросповідань, поглядів та уподобань. Та часто хочеться відділитися від цього жорстокого та кривавого світу і знайти тихе і мирне місце, де тебе пеститиме ласкаве сонячне проміння, даруватиме насолоду ясна небесна блакить, де пануватимуть спокій, радість. Мир та гармонія. Але таке місце знайти дуже важко у сучасному світі.

Тому, я вважаю, час усім усвідомити, що такому жорстокому явищу як війна не місце у XXI столітті. Настав час залишити мрії про всесвітню владу, адже її можна здобути лише насильницьким шляхом. Поки питання збереження миру залишається найнагальнішим і найважливішим у всіх країнах, неможливо говорити про щасливе життя кожної людини.

Мисіна Ольга,

9 кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я хочу миру і злагоди!

Наш світ є дуже багатограним і цікавим. Кожного дня ми пізнаємо щось нове і захоплююче, але для цього нам необхідно жити в мирі з собою і оточуючим суспільством.

Що ж таке мир? Читаючи визначення тлумачного словника, я зрозуміла, що мир – це відсутність незгоди, зла, збройних ворожнеч і вбивств. Особисто для мене, мир – це добро, яке супроводжує людину в житті, злагода, щастя, яке так потрібне людині, спокій та здоров'я.

На мою думку, щоб запанував мир на світі, необхідно знайти внутрішню гармонію, що формує особистість та її інтереси, необхідно зрозуміти сенс життя і свої життєві позиції. Я сподіваюсь, що кожна людина робить хоч один крок до того, що

збудувати мирне суспільство, де б не було воен. конфліктів і збройних нападів.

Згадуючи минуле, в пам'яті постає Велика Вітчизняна війна. Ця подія зруйнувала щастя багатьох сімей: у матерів забрала дітей, в українців – мир та злагоду. Вона принесла біль і страх у кожну хату, знищила надії та хороше майбутнє. Я вважаю, що тоді люди мріяли про диво, яке принесло б на своїх крилах мир, спокій та благополуччя. Так і сталось, бо закінчилась війна, і люди змогли вдихнути свіже повітря на повні груди.

На жаль, сучасний світ не дивує мене своєю стабільністю та добром. Кожного дня з екранів телевізорів я бачу сутички, війни, смерть. Це все ніколи не приведе до хорошого життя. Я так хочу крикнути : “Я хочу миру та злагоди у світі!”, але ніхто мене не почує, бо я підліток. Я не хочу пережити війну, бо боюсь втратити близьких, не хочу втратити все в один момент через людську необачність. Я хочу жити в злагоді з суспільством, хочу краще пізнати світ.

Судячи з усього сказаного, я роблю висновок, що теперішньому суспільству необхідно багато зробити, щоб на планеті Земля запанувала злагода і не було криз. По-перше, треба навчитись пробачати, адже ми згадуємо лише погане в людині. А треба в усьому бачити хороше. По-друге, ми повинні оцінювати ситуації розумно, без емоцій. Через це, на мою думку, я хочу злагоди і миру у всьому світі.

Совпенець Олена,

9 кл.,

НВК “Престиж”, м. Рівне

Війна – це лихо і ганьба народів!

Чи не помічали ви, що ми не цінуємо те, що маємо. Ми сприймаємо мир, добро і світло як належне, тому що ніколи за них не боролися і не страждали. Ми згадуємо про фатальні моменти війни лише у День Перемоги чи в інші пам'ятні дні. У повсякденному житті ми забуваємо про ті страшні втрати, біль, кров і страждання, які принесли стільки нещастя; ми забуваємо,

якою ціною дістався нам цей мир, злагоді і хліб – ціною мільйонів життів безневинних людей.

Навіщо люди народжуються? Мабуть, не для того, щоб воювати і вбивати. Кожна людина має свою місію. Всі ми живемо для щастя, миру, віри і любові. Тому що війна – це шрам на тілі людства, який залишається назавжди. Це жах скорбота і горе.

У наш час, коли в різних куточках світу лунають постріли та проливається кров, дуже важливо поширювати мир. Потрібно закликати все людство, політиків всіх країн і народів до політичного миру на нашій яскравій планеті в знак протесту проти насильства та військових конфліктів, які, на жаль, відбуваються не тільки в гарячих точках.

А що ж таке мир? Це поняття, яке є зовсім протилежним до слова війна. Воно символізує світло, злагоду, спокій, добро, безпеку, радість. Чи помічали ви, як приємно бачити блакитне небо і природу в розквіті? Напевно, не помічали. Ми бачимо такий пейзаж практично щодня, і тому не цінуємо цієї краси, бо ми ніколи не бачили вибухів, пострілів і знесиленої від війни землі.

День миру, що відзначається двадцять першого вересня щорічно як день відмови від насильства, був запроваджений Генеральною Асамблеєю Організації об'єднаних націй.

Ми всі повинні пам'ятати про такий день, адже чим масштабніша буде акція, тим більшими і швидшими будуть результати боротьби проти війни і насилля.

Мій прадід загинув на війні, визволяючи Чеську республіку. На мою думку, цінувати мир може лише той, хто на власні очі бачив жахи війни, або відчув її смертельний подих, який забирає близьких людей.

Родичі розповідали про листи дідуса з фронту. Солдат казав, що перемога вже близько і як всі люди в неї вірили. Як вони мріяли про мирне життя їх нащадків. Вони надіялись, що війна навчить їх дітей і внуків; вони мріяли. Щоб ніхто, навіть найзапекліший ворог, ніколи не пережив такого жахіття.

Габрень Евеліна,

9 кл.,

НВК "Престиж", м. Рівне

Я хочу миру і злагоди!

Як чудово, виходячи на вулицю, бачити блакитне небо, яскраве сонечко, яке зігріває тебе своїм теплом, багато щасливих людей, які усміхаються тобі і дарують радість. Це можна відчутти і побачити тільки тоді, коли процвітатиме внутрішній і зовнішній мир людей. Мир... Для кожного це слово трактується по-різному, але всі думки дуже схожі. Мені здається, що всі люди хочуть миру, злагоди, але й є такі, в кому боряться ненависть, зло, скупість. Такі люди не можуть знайти гармонію в своєму світі, тому всі свої невдачі вони викидають в суспільство.

Що ж таке мир? Мир – це чудова погода, якою ми насолоджуємось, це світло, яке вказує нам дорогу у величезний світ, це хліб, завдяки якому ми живемо. З усіх слів, мир – закон нашого життя, якого повинні дотримуватися всі люди. Кожна людина народжена бути щасливою, бути коханою. На жаль, ніхто не вправі керувати злом, поганими вчинками людей, і тому кожен обирає для себе місію в цьому світі самостійно. В одних ця місія – нести добро, в інших – зло.

Я вважаю, що перш ніж щось робити в суспільстві, потрібно розібратись в собі, адже може постраждати і людина, і суспільство.

Я хочу миру і злагоди. Я не думаю, що комусь приємно бачити кров, море сліз, смерть. Знаючи про Другу Світову війну, я навіть не хочу думати, що таке можливо. Скільки наших дідів і прадідів загинуло, скільки бабусь не дочекалося своїх чоловіків, скільки матерів втратили своїх синів... Всі ці люди воювали, зазнавали нещастя, плакали за наше теперішнє безтурботне життя. Я гадаю, що ми повинні втілювати в життя їхні бажання, сподівання, адже ціна цих бажань була дуже великою. Війна – це найстрашніше у житті, це дурість людей, це безліч смертей. Приклади колишніх війн повинні були б наштовхнути сучасників на мирне життя, але навіть зараз майже у всіх куточках світу лунають вибухи і постріли.

На мою думку, ми повинні робити все можливе, щоб війнам не було місця у нашому житті. Саме тому я хочу миру і злагоди!

*Осипчук Ольга,,
10 кл., Яруньська ЗОШ
Житомирська обл.*

Я голосу за мир

Для людства питання миру нині дуже актуальне. Поміж різних політичних та державних чвар людині хочеться бачити своє майбутнє та майбутнє своєї країни спокійним, без будь-якої загрози своєму життю та життю рідних. Тема миру, так само як і тема війни, досконало не досліджена, вона може містити у собі безліч нюансів, які будуть нашоувувати на все нові і нові шляхи до її розкриття.

Керівник кожної держави на нашій планеті мріє про мирне життя своєї країни та її процвітання, та не все в житті вирішує влада, вона часто не може завадити конфліктам, які виникають в країні. Можливо, вона просто не хоче помічати цих конфліктів та проблем. Згадаємо роки воєн. Яке керівництво, ідучи на війну, ведучи із собою своє військо, думало про простих людей, про тих бідних солдатів та офіцерів, які залишили вдома родини, яких більше ніколи не побачать живими. Вони мали власні плани і власну вигоду від цих планів, керуючись лише інстинктами загарбання, ведучи народ у прірву. Звичайно, зараз зовсім не ті погляди на події минулого і зовсім не час звинувачувати когось у скоєному, але скільки людей, жителів можна було б врятувати від смерті. Проте ми завдяки цьому пам'ятаємо, який сильний був народ, прокладаючи ціною власного життя шлях до миру, до перемоги. Їх були тисячі, мільйони, вони були безіменними, але ми пам'ятаємо їх подвиги.

Мало зараз залишилося таких людей, ветеранів війни. Війна залишила в їх душах та серцях незагоєні рани, загублені долі, втрачений сенс життя. На їх очах блищать сльози, коли вони згадують полеглих товаришів, які стали їм рідними, яких вони більше ніколи не побачать.

Давайте задумаємось, якого рівня досягла б нині цивілізація, якби не було війни, вбивств, репресій, голоду. Чи не забагато страждань випало на долю нашого народу. Велику кількість освічених і мудрих, талановитих і перспективних поглинула “епоха знищення”. З уроків історії ми знаємо про те, що прояви націоналізму каралися, народ жив чужим життям, яке диктувала йому влада. Про який культурний чи духовний розвиток за таких обставин взагалі може йти мова? Під таким великим тиском все ж знаходилися сміливці, які не корилися владі, які пропагували свою думку та свої погляди на життя. Їх знищували, ув’язнювали, аби вони не чинили бунту. Проте, будучи поневоленими, вони вболівали за свій народ, за його визволення, за справедливість.

Ми – люди ХХІ століття. І все ж навкруги бачимо не лише любов та приязнь у стосунках до людей. Теранія, вбивства, війни ... Вони будуть, будуть, поки люди не зрозуміють істинного свого призначення на землі, не пізнають сенс буття людського.

*Ткачук Єлизавета,
10 -Б кл., ЗОШ № 24,
м. Рівне*

Ніхто не забутий, ніщо не забуте

На пшеничному полі пломеніють червоні маки. Здається, земля скроплена кров’ю. І відразу згадується минуле: гуркіт гармат, вибухи бомб та снарядів, чорний дим над землею і смерть, смерть синів і дочок Вітчизни.

Відлуння війни доноситься і до наших часів, ще живуть поруч з нами діди та прадіди, які воюють за голубе мирне небо, за рідну батьківську землю, за мир і спокій на планеті.

Війна крилами чорного птаха огорнула усю землю, але світлий промінь у душах людей не згасав. Кожен солдат сподівався повернутися живим із пекла війни, молоді дівчата проводжали своїх наречених з надією, матері – з тривогою у серці, зі сльозами на очах. Війна – це жах і біль, сльози і печаль, смерть і страждання. Вона ненажерлива, страшна, руйнує сім’ї, нищить покоління, через неї відходять у безвість народи, держави.

Кажуть, що війна не закінчується доти, доки живий останній її солдат. Ми схиляємось до землі, цілуємо руки тим, хто відвоював нам мирне життя. Уклін вам, наші дорогі ветерани! Ми ніколи не забудемо Вашого подвигу, у серці пронесемо вдячність, повагу і шану до Вас. Вічна пам'ять Вам, захисники миру, безхмарного неба, чистої води і духмяного хліба на столі!

*Лука Тетяна,
10-Б кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Мир – мрія народів світу

Миру всьому світі —
це значить: за життя,
за руки працюючі,
за матір і дитя!

Одне з найдорожчих слів у нашій країні – слово “Мир”. Нам потрібен мир, щоб будувати нові міста, вирощувати золоті поля, запускати в космос міжзоряні кораблі. Щоб діти ходили до школи, щоб звучали веселі пісні, щоб люди навчилися жити довгі-довгі роки. Війна нам не потрібна.

Чому ж ми так часто згадуємо війну? Для того, щоб більше любити і цінувати мир. Ти ніколи не знав війни. Твої батьки – тато і мама – теж ніколи не знали війни. А ось ті, хто старший, ті пам'ятають, ті ніколи не забудуть війну... Скільки прекрасних людей загинуло на війні! Скільки згоріло міст, скільки полів розтоптали гусениці фашистських танків!.. Як і Перша Світова війна, нова війна несла людям сльози, смерть, попелища, руїни. Із заходу насувалися зловісні хмари війни. Люди з тривогою слухали про країни, які завоювала гітлерівська армія. Адольф Гітлер прагнув завоювати весь світ, поставити народи планети на коліна і змусити їх працювати на Німеччину. Мільйони опинилися у фашистському рабстві. На загарбаній території фашисти запровадили кривавий режим, який важким тягарем ліг на плечі трудящих. Звірствам фашистів не було меж. Це викликало у кожної чесної людини почуття великої ненависті до ворогів. За своєю жорстокістю звірства німців перевищували все, на що була здатна

людська уява. У кривавому полум'ї війни горіли не лише українські землі. Кований чобіт ворога ступив на землі (Білорусії, Литви, Естонії, Росії.) З перших же днів німецького вторгнення на українських землях розпочалася боротьба проти поневоловачів.

Індоли я все ще з тривогою думаю, чи не стане наступний день останнім днем Життя на Землі. Та я впевнена: чим більше людей буде задумуватися над майбутнім світу, тим швидше переможе мир на землі. Щоб зберегти мир, треба пам'ятати про війну. На світі немає нічого страшнішого від війни. Так, ми любимо слово "мир". Це прекрасне слово звучить у піснях і у віршах, воно б'ється в наших серцях. Мир – закон нашого життя.

*Рижка Катерина,
11-Б кл.,
Володимирецький
районний колегіум*

Я за мир

Я пізнала репресії і голодомор,
Щоб пізнати ганьбу і покору?
Пізнала чорнобильського геноциду
За наше мовчання, за душу відкриту?
Л.Б.Балабоне

Мир!... Це слово я можу говорити тільки з піднесеною інтонацією. Інакше розуміємо значення цього слова, коли переглянемо сторінки історії нашого народу і не тільки. Україна пережила Першу і Другу Світові війни, до яких були задіяні усі країни світу, два голодомори. Наш народ стояв на колінах, але він встав. І завдяки нашим предкам, які були справжніми людьми, ми зараз живемо у вільній і незалежній державі. І щоб страшні події не повторилися, люди повинні вчитися на вчинках дідів і прадідів. І це буде першим доказом, що ми є цивілізоване суспільство і в черговий раз, відстоюючи свої права і принципи, кожен повинен діяти локально, але мислити глобально. Але це одна людська не обдуманість, не призвело до катастрофи.

Ми повинні дякувати Богові, за те що у нас зараз є. Майже в усіх є міцний дах над головою, на столі хліб і сіль. А коли

прогулюємося парком, то маємо змогу милуватися природою, яка нас оточує. Хіба можна порівнювати це із голодомором і руїнами під час війни?

Уряд кожної країни, я закликаю переглянути свої дії, щодо збереження миру на землі. Адже більша частина розвинених країн, значний капітал вкладає і витрачає на озброєння, коли велика кількість громадян, не мають даху над головою і жебракують просто неба.

Пам'ятаймо, що ненависть це ознака слабкості. Відстоюємо гідно усе нажите нашими предками, які не одну краплю крові і яку пролили, аби донести нам те право на свободу і ту вільну землю на якій ми живемо і ходимо.

Борімося за мир на землі! Молімося!...

*Шлихтук Ольга,
11-Б кл., ЗОШ № 8
м. Рівне*

*Росте обеліском з граніту..
І ми стоїмо
при началі своєї орбіти...*

Вічні солдати людського безсмертя і суворі пам'яті історії... Не йде мова про їх титули і військові нагороди, не час зараз згадувати бої і місце в них конкретної особистості: той чи інший бік барикад, переконлива чи помилкова ідея... Поведемо мову про безсмертя подвигу як основу людського поступу. Якби не ця людська самопожертва, це самозречення, очевидно, не довелось би говорити про мир на планеті як найвищу цінність життя. Адже можливість зростати не під звучання сирен повітряних нальотів і пострілів з-за рогу вулиці тобі, у спину, – це таке ж благо, як розуміння того, що тебе сьогодні вкотре приголублять материнські руки і мовчки підтримають батьківські очі.

До подвигу треба дорости. І коли наше українство це зрозуміє, тоді історія не буде розмінною монетою, предметом для суперечок, а стане суворим уроком і правом на звання Істинного Патріота.

І я відчуваю,
як доля великого світу
На наші рамена ляга,
наче батькова скатка...

Справжнє безсмертя судилося лише сильним Духом!!!

*Мисько Олена,
11-А кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Усе живе на Землі має право на життя. Та це право не дає змоги знущатись або гнобити чи вбивати подібних собі.

Мабуть, кожен із нас чи не щодня хоча б інколи дивиться новини. Та, на жаль, приємні, добрі новини замінюють нечувані жахіття. І дивуєшся, як Земля терпить та проливає сльози, які ллються, мов вода. А так хочеться, щоб світ став хоч трішки добрішим. Я хочу, щоб менше було війн, вбивств, насильств, щоб наші діти, внуки могли спокійно жити, радіти кожному новому, світлому дню.

Мир здатний змінити весь світ. Я ще тільки намагаюсь, починаю ставати на ноги. Мені важко зрозуміти, чому ми так ставимось один до одного. А все ж таки я стараюсь дивитись на все з доброї сторони. Починати потрібно з себе: не лаятись, допомагати всім, берегти та цінувати кожну хвилину, проведену на Землі.

Тому я голосую за мир.

Вітер з дерев сонне листя зриває

І гілля почне ніжно гойдати.

Думка давно мене вже не покидає,

Що можна за мир ще голосувати.

Я легко обійму сіре небо рукою,

Що ховає жовті зорі у млі.

Буду я сонцем, що зійде над рікою,

Тільки б мир був на Землі.

Промінь сонця день новий зацілує

Постукає у вікна сотні квартир.

Голубка не раз нам проворкує,

“ Хай буде любов, щастя і мир.”

*Володимирець Юлія,
2-А кл.,
ЗОШ №19, м. Рівне*

Я голосую за мир

На небі сонце світить,
Ростуть барвисті квіти,
Метелики літають
І пташечки співають.

Матуся усміхається,
Бо кошенятко грається.
Так хороше на світі
У мирі завжди жити!

Нехай війни не буде,
Й живуть щасливо люди!

*Карпова Валерія,
2-Б кл.,
ЗОШ №27, м. Рівне*

Наші скарби ...

Українська рідна мова,
і калинонька червона,
золоті лани пшениці –
Не забути нам ніколи!

Рівне, Київ, Львів, Одеса,
Дубно, Броди і Свалява –
Наш народ український,
Наша гордість, вірність, слава.

У державі в нас панують,
спокій, мир і оборона.
І в свята дзвінко лунають.
В нас церковні, святі дзвони.

Ми пишаємось, наш крає!
Ти чудесний, милий, рідний.
Спів твій всюди дзвінко грає,
Твій народ ми вірний, гідний!

Бережем тебе ми, ненько,
У віршах все вихваляєм,
І оспівуєм чудесно,
Ми тебе – оберігаєм!

*Романюк Владислав,
2-Б кл.,
ЗОШ №27, м. Рівне*

Я за мир!

Я голосую за мир на Землі
За сонечко світле, за хліб на столі.
Щоб мирно жили всі народи на світі.
І щиро всміхалися радісні діти.
Щоб пишно розквітли сади на весні
Довкола, щоб линули гучні пісні.
За те, щоб на нашій планеті земля
Не прозвучало слово “війна”.
Ніколи, щоб люди не знали біди.
Я голосую за мир на Землі!

*Прончук Анастасія,
2-В кл.,
ЗОШ №27, м. Рівне*

Мир у очах

Про що виспівує земля?
Про неба синь і мир.
Про що співаєм ти і я?
Про маму і про мир.

Мир – це мама й тато,
Мир – це я і ти.

Мир – це злагода і спокій,
Мир – це радість і повага на Землі.

Мир – це моя Батьківщина,
Це – моя рідна родина.
Це – сміх дітей,
І добробут всіх людей.

За мир у всьому світі,
Це значить за життя.
За колоски налиті,
І мрію в майбуття...

*Катерина Роман,
2-В кл.,
ЗОШ №27, м. Рівне*

Мир в моїх очах

Усім я хочу розказати
Про очі мамині ясні.
У них вмістилось так багато –
Вони у мами чарівні

Наш сад зелений, нашу хату,
Яскраве сонце в небесах,
Свого веселого собаку
Я бачу в маминих очах.

Подвір'я бачу, бачу тата,
Бабусю – сіє огірки
Вона на грядці біля хати.
Насіння сиплеться з руки.

Загадку цю не розгадати –
Весь світ у синіх озерцях.
Як стільки різного багато
Вмістилось в маминих очах.

*Красько Григорій,
2-А кл.,
НВК "Гармонія" м. Рівне*

Мир в моїх очах

В понеділок рано вранці
Я іду до школи з ранцем.
На подушечку сідаєм
Й повідомлення читаєм.
Посідаєм ми за парти
І вчимося як все знати
Про тваринний і рослинний світ
Де Африка і як здійснити туди політ
Про все це ми уже дізналися
Коли з учителем зустрічалися.
Отже бажаєм вам миру і щастя
Хай все, що ви задумали – удасться.

*Луцик Карина,
2-А кл.,
НВК "Гармонія" м. Рівне*

Ми ліхтарики миру

Ми ліхтарики миру
Які ніколи не згасають
Два ліхтарики, мов свічки
Горять тихенько в серці і мовчать
Горять, горять і не згасають
Отакі ліхтарики миру –
Горять та не згасають.

*Білошицька Анна,
2-Б кл.,
НВК "Гармонія" м. Рівне*

Я проти війни

Хай завжди буде мир на Україні,
Щоб війни ніколи не бувало,
Щоб не проливалась кров невинних

Щоб любов у душах процвітала.
Мир, як відомо, починається з сім'ї,
Де любить своїх діток мама й тато,
А дітки слухаються їх
І вчаться старших шанувати.

*Бариш Назар,
2-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Хай буде мир!

Нехай солов'ї співають
і квіти розцвітають.
Хай метелики літають
і діти гуляють.
Хай буде мир на планеті Земля!
Цього бажаю я!

Мир людям потрібний!

Мир людям потрібний.
Він нам необхідний.
Нехай буде спокійне життя.
У мирі хочу жити я.

*Борищук Мирослава,
2-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Миру хочу я!

Миру хочу я
і уся моя сім'я.
Хочу, щоб діти не сварилися
і дуже швидко мирилися.

Хай люди в мирі проживають!
Зелений ліс, зелений гай.
Це все – мій рідний край!
Нехай люди в мирі проживають.
Нехай війни вони не знають!

Миру ми бажаємо
Миру ми бажаємо.
До нього закликаємо!
Хай квіти розцвітають.
Хай діти горя
ніколи не знають!

*Денисюк Михайло,
2-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Хай радість буде на землі!
Нехай співає соловейко
і радість буде на землі.
Хай метелики в таночку закружляють
і птахи всі дружно заспівають.

Хочу миру дуже я
Ми, ми, ми...
Ми не знаємо війни!
Ми добра бажаємо,
до миру закликаємо!
Хочу миру дуже я
і уся моя сім'я.

*Дикун Даша,
2-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Хай люди живуть прекрасно!

Нехай діти малі
живуть на Землі.
Нехай скрізь квіти розцвітають.
Хай діти танцюють і співають.
Хай сонечко світить ясно.
Хай люди живуть прекрасно!

Хай буде мир!

Ліс, поле і гай –
це мій любий край.
Хочу, щоб люди тут проживали
і війни ніколи не знали.
Хай сонечко золотисте
одягне жовте намисто.
Хай буде спів солов'я.
Його хочу слухати я.

*Караван Маша,
2-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

В мирі хочемо ми жити!

В мирі хочемо ми жити.
Всі ми хочемо дружити.
Хай всі діти співають
і прекрасні квіти розцвітають!

Я війни не хочу знати

Я живу на Землі.
Я скажу війні: “Ні!”
Хочу в мирі проживати,
а війни не хочу знати!

*Хорольська Настя,
2-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Ми голосуємо за мир!

Хочем, щоб люди мирилися
і ніколи не сварилися.
Хочемо в щасті жити.
Хочемо ми дружити.
Хай квіти розцвітають.
Хай діти танцюють і співають!

Хай буде мир на землі.

Хай буде мир на землі.
А війні ми скажемо: "Ні!"
Хочу в мирі проживати.
Смерті я не хочу знати!
Мир у світі хай процвітає.
І хай війни ніхто не знає!

*Шалаєва Настя,
2-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Усі люблять мир

Мир! Мир! Мир!
Усі люди люблять мир
і малесенька бджола,
і пташинка мала.

Ні – війні!

– Ні! Ні! Ні! –
Скажем дружно ми війні.
Хай мир буде всюди.
Цього хочуть люди.

*Шептицька Марина,
2-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Хай війни не знає мій край!

Хай росте гай.
Хай війни не знає мій край.
Хай солов'ї співають
і квіти розцвітають!

Хай люди війни не знають!

Хай квіти розцвітають.
Нехай пташки співають.
Нехай пісні лунають.
Хай люди війни не знають!

*Мамчуровська Д.,
2-А кл.,
ЗОШ №27, м. Рівне*

Хай на світі буде мир!
Ми зберемо звідусіль
Українців, росіян,
Білорусів, китайян.
Всю планету об'єднаєм
І вогнем ми запалаєм.
Цей вогонь всіх зігрива
Миру й щастя нам дава.

*Сидорчук Максим,
2 кл.,
ЗОШ №20, м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мир на світі – це найкраще,
Не допустимо війни – нізащо.
Мир удома, мир в сім'ї

Мають рідні всі мої.
Мир в країні і усюди
Нехай мають добрі люди.

*Герасимович Софія,
2 кл.,
ЗОШ №20, м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я голосую за мир,
бо хочу гарно жити,
бо хочу з друзями дружити,
бо хочу добро творити.
Мир – це краса і доброта,
і домівка моя.
Мир – це моя щаслива сім'я –
мама, тато, Женя і я.
Я голосую за мир
і ви всі голосуйте!
Буде мир – буде щаслива сім'я
і не будуть плакати діти.

*Марушкевич Євгенія,
2 кл.,
НВК №37, м. Рівне*

Кольоровий мир

Світ навколо кольоровий,
Мов метелики чудові.
Ріки сині. Жовте сонце
Заглянуло у віконце.
На лузі росте травиця,
Кольорова, аж іскриться.
На лузі дзвінком, іскристім,
Заховалось жовте листя.
Діти жовтим листям грають,
В вись м'ячами підкидають
І про мир не забувають.

У гаю біля ялиці
Причайлось дві лисиці.
Із кущів стрибає заєць –
Всі про мир не забувають.
Поруч там тече джерельце
І водиця там сміється.
Сонце високо встає:
Мир воно нам всім дає.
І сміється, і радіє,
І ще яскравішим стає.

*Круковська Марія,
3 кл.,
ЗОШ № 14, м. Рівне*

Мир у моїх очах

Мир – це затишок в сім'ї,
Мир – це друзі у дворі,
Мир – це радість спілкування.
Мир – це наше існування!
Мир – це сміх на всій Землі,
Мир – це хліб на нашому столі!
Мир – це злагода моя!
Мир – це радісна Земля!

*Парчук Вікторія,
3 кл.,
ЗОШ № 14, м. Рівне*

Я хочу миру і злагоди

Я хочу миру і злагоди,
Щоб скрізь панувало добро.
Життя щоб було, як райдуга,
Як квітка, щоб завжди цвіло.
Я хочу, щоб не гинули люди
Щоб не було у світі війни.
Щоб мир і злагода стрічались всюди,
І в кожному домі селились вони.

*Юхневич Олександра,
3-А кл., ЗОШ № 19,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Не треба нам сваритися,
Не треба слів лихих.
Давайте дружбі вчитися –
Вона єднає всіх.
МИР – найпрекрасніше слово на світі.
МИР – коли сонечко радісно світить!
МИР – так потрібен дорослим і дітям!
МИР – так потрібен усім.

*Кравченко Валентина,
3-А кл., ЗОШ № 19,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Щоб сонце на небі сяло,
Щоб пташечки щебетали над моїм вікном,
Щоб тато був поряд зі мною,
А не йшов на війну жакливу, сувору.
Щоб у хаті і щастя і радість була,
Я хочу сказати останні слова:
“Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!”.

*Крат Артем,
3-Б кл., ЗОШ № 19,
м. Рівне*

Мир і війна!

Я не бачив війни,
Я не бачив біди,
Я хочу миру на всій землі!

Коли війна – очі в мами сумні.
А коли мир – очі в мами живі.

Коли війна – в тат обличчя сіре,
А коли мир – діти ситі і безтурботні.

Я не хочу війни!
О Боже, дай миру для всіх людей на Землі.

*Овдієнко Марія,
3-Б кл.,
ЗОШ №27, м. Рівне*

Мир у моїх очах

Я хочу миру і злагоди у світі!
Щоб щасливі і радісні всі були діти.
Я хочу, щоб мрії збувались дитячі,
А мами раділи, що діти не плачуть.

Я бачу майбутнє щасливе й безхмарне,
Я бачу, як лан колоситься в нас гарно.
Я думаю, буде усе в нас прекрасне:
І небо блакитне, і сонечко ясне!

*Мельницька Вікторія,
2-Б кл.,
ЗОШ №27, м. Рівне*

Ми – маленькі ліхтарики миру!
Ми запалюєм мир у серцях.
І маєм маленьку надію,
Засвітити весь мир на очах.
Бо на світі не можна прожити,
Без тепла і добра наших душ.
То ж нехай наші мрії здійсняться,
І хай мир пролунає навкруг.

*Підкоша Ольга,
3-Б кл.,
НВК "Гармонія" м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мир потрібен скрізь і всюди
В школі, вдома, в дитсадку.
Мир – це щирі, добрі друзі
Та надійні при скрутку.
Мир – то щастя всіх людей,
Що живуть на цьому світі.
Ми завдячуємо за те,
Що можемо гарно вчитись.

*Сулковський Богдан,
3-Б кл.,
НВК "Гармонія" м. Рівне*

Я голосую за мир!

Мир в країні головне.
Небо чисте, голубе.
І в моїй сім'ї без миру
Не прожити і хвилини.
Мир і в школі, й в дитсадку.
Мир і в полі, й на току.
Миром треба дорожити,
Бо без миру не прожити.

*Очко Софія,
3-Б кл.,
НВК "Гармонія" м. Рівне*

Що таке мир?

Сьогодні я запитала у своїх друзів: що таке мир?
ЯСЯ: Мир – це коли немає війни.
ОЛЕКСІЙ: Мир – це коли люди живуть дружно.
ПАВЛО: Мир – це коли люди люблять один одного.
Я вважаю, що
Мир – це коли все добре,

Коли злагода в сім'ї.
А небо чисте, як вода з криниці,
І в небі сонце засвітило
Так ніжно, лагідно та щиро.

*Потапчук Анна,
3-Б кл.,
НВК "Гармонія" м. Рівне*

Що таке мир?

Мир – це коли сонце яскраво сяє,
Коли злагода в сім
Коли війни та зради немає,
Коли зірочки на небі ясно сяють,

Тоді мир квітує на землі!
Мрії збуваються в той час,
Коли мир та злагода
Панує серед нас!

Мир – все добре та чудове,
що оточує вас!
Ніколи він не зникне поки всі ми
на землі будемо друзями водночас!!!

*Плінський Олександр,
3 кл.,
Шепетівський загальноосвітній пансіон,
Хмельницька обл.*

Ще я тільки третьокласник,
Та роки летять вперед.
Мрію стати я дорослим,
Чародієм мрію стать,
Щоб звершилось чародійство
Для родин людей усіх
Мир та щастя, і здоров'я,
Голуб миру нам приніс.
І тоді всі люди світу

Зажили б як у раю,
Розцвіла б тоді уся планета
Як черемха у гаю.

*Півень Михайло,
3 кл.,
Шепетівський загальноосвітній пансіон,
Хмельницька обл.*

Нам не треба війни, не треба –
Ми за спокій: мир на Землі,
Щоб не яструби в чистому небі,
А космічні пливли кораблі.

Щоб здорові зростали діти
І не бачили жаху війни,
Щоб цвіли різнобарвні квіти
На планеті моїй щовесни.

Щоб був затишок в кожній оселі,
Запашний коровай на столі,
Щоб усміхнені і веселі
Були завжди дорослі і малі.

Нам не треба війни страшної,
Геть хай зникле з планети цей звір.
Ми – за щастя людей і для цього
Віддаємо свій голос за мир!

*Чешук Дарина,
3-А кл., НВО №2,
м. Шепетівка,
Хмельницька обл.*

Мир планеті – щастя дітям

Я так люблю свою землю
За щедрість пшеничних ланів,
За сонце, що сяє на небі,

За радісний спів солов'їв.
За тата, матусю та рідних,
Що ніжно леліють мене,
А також за працю їхню,
Що краще життя нам несе.
Так хочеться миру на світі.
Щасливі зростали щоб діти.
Навчились дружити, мужніли
І землю б свою захистили.
Я також всім серцем душею
Бажаю добра на планеті,
Щоб мирно жилося всім дітям
На нашій прекрасній землі.

*Бабич Дарина,
3-А кл., ЗОШ № 8
м. Рівне*

Хай буде мир

“Мир” – таке коротке слово,
А промовлю я його –
То, здається, ніби знову
Сонце радісне зійшло!
“Мир – усім!” – співають діти,
Їм не хочеться війни,
Мріють гратись і радіти,
І чекать прихід весни.
Щоб спокійно жити, вчитись,
Мрії втілювати в життя,
Хай панує мир на світі,
А війна йде в небуття!

*Бондарук Юлія,
3-В кл., ЗОШ № 11
м. Рівне*

Я голосую за мир тому, що якби не було миру, то була б війна.
Війна це не тільки вимирання людей, це знищення рослин та

тварин. Я хочу, щоб на нашій землі був мир, і люди шанували кожну хвилину свого життя.

Шануймо кожну хвилину,
Що Богом дана для людини;
Садімо сад, будуймо хату,
Дітей ростімо (і багато!)

Добру самих себе навчаймо
Та щедро ниву засіваймо,
Не допускаймо в душі зло.
В житті не все й не всім везло.

Шануймо кожну зустріч з другом
На кафедрі він чи за плугом,
Багатий він чи без гроша
Була би щира в нім душа.

Шануймо ранок, день і вечір,
І ніч спокійну для малечі –
Шануймо кожну мить життя,
В яку не буде вороття!

*Анишинець Євгенія,
3-В кл., ЗОШ № 11
м. Рівне*

Я голосую за мир!
За мирне чисте небо
Над річками, степами, селами.
За мир голосую я; За Мир!
Щоб не сварилося літо з зимою.
Якщо зробиш комусь боляче –
Не стане легше тобі .
Мир – величне слово
І розтлумачити можна його тільки та.: –
Мир це – все.

Багато страхів є в нашому житті,
Але найстрашніше на землі – війна.
Війна – це безмирря і смерть.
Але я пишу не про неї –
А про мир .

*Морозюк Іван,
3-В кл., ЗОШ № 11
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Щоб лани колосились,
Дітям сни гарні снились,
Мама і тато поруч були,
В злагоді довгі роки ми жили
Я голосую за мир!
Я хочу до школи ходити,
Всіх навкруги поважати й любити.
З сонечком в ранці вставати,
Дорослим завжди помагати
Я голосую за мир!
Не чути дзвін канонади,
Не втікати від розриву гранати.
Хай на землі буде спокій і мир
Я голосую за мир!
Тому я голосую: “За МИР!”

*Тарасюк Анна,
3-Г кл., ЗОШ № 11
м. Рівне*

Мир

В мене є сестричка Яна,
Я із нею не дружу,
Якось грали в вибивало,
І лоби понабивали.
Якось грали у квача,
І позбулися м'яча.

Ось тепер ні за що на світі,
я не буду з нею дружити.

Тут зі столу бабуся встала
і поважно так сказала:

- Любі діти, не час сваритись, пора вже і помиритись.
- Так, пора вже помиритись і не будем більш сваритись .
- Мир і злагода у нас запанує по всяк час!

*Василенко Анна,
4-В кл.,
ЗОШ № 11, м. Рівне*

Я голосую за мир

Мир – це радість, спокій,
Злагода й любов.
Ми живемо в світі,
як спокійний сон.

Радість, і не радість,
Зло або добро
Ми радіємо цьому,
Бо живем в мирі.

Діти веселяться
в школу всі ідуть
і батькам спокійно,
що нам гарно жити.

Нам не треба воєн
І солдатів рать.
Краще нам у світі
Гарно поживати.

Хай пташки співають,
Веселять душу.
А я краще віршик
про мир напишу.

*Ажнюк Олександра,
4-А кл.,
ЗОШ №27, м. Рівне*

Я голосую за мир

Якщо люди житимуть без миру,
Барви проміння будуть розлиті,
Кожен паросток не дихатиме теплом,
В сизих травах не купатиметься, літо,
Жайвір неба не буде торкати крилом.
Соком не буде наповнюватись кожна зернина
Кожна стежинка не бігтиме до плеса
Наша Україна не буде сонячним краєм
І не буде щасливої пори.
Тому я голосую за мир
На планеті Земля.

*Мельник Алла,
4-А кл.,
ЗОШ №27, м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за чудесний мир,
щоб в нашій улюбленій країні
була вічна злагода,
не було жорстоких війн і бійки.
Я голосую за мир,
щоб було яскраве привітливе сонце,
Голосисті наші друзі пташки
цвірінькали голосом ніжним
на нашій рідній землі.
Я голосую за благословенний мир,
щоб було усе в порядку.
І ви, наші друзі, голосуйте
просто за чудесний наш мир!

*Осніцький Тарас,
4-В кл.,
ЗОШ №27, м. Рівне*

Я голосую за мир

Щоб сонце яскраво світило,
І квітла моя Земля,
Щоб небо було безхмарне,
За мир голосую я.

Щоб люди усі у світі,
А також моя сім'я
Жили щасливо і гарно,
За мир голосую я.

Щоб бомби не вибухали,
Не рвалися мінні поля,
Щоб на Землі не стріляли,
За мир голосую я.

Щоб всі дорослі і діти,
І кожне мале немовля.
Жили у щасливих родин.
За мир голосую я.

*Матляк Тетяна,
4-Б кл.,
ЗОШ №27, м. Рівне*

Мир планеті!

Мир – це злагода і спокій,
Мир нам треба берегти.
Мир – це милії простори,
У яких живемо ми.
Мир – це серце України,
Мир – веселі дітлахи,
Мир хай буде в Україні,
Щоб щасливо ми жили!

*Ковальська Каріна,
4-А кл.,
ЗОШ №27, м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир,
за злагоду в світі,
за сонце яскраве,
промінчики світлі.
Я голосую за мир,
без війни між людьми,
за мир, за свободу,
за радість в житті.

*Колоденська Яна,
4-Б кл.,
НВК "Гармонія" м. Рівне*

Я хочу миру і злагоди

Я хочу в мирі і згоді жити,
Ніколи не плакати та не тужити.
Щоб бачити сонце, що світить ясненько,
Щоб ніжитись біля тата і неньки.
Щоб сліз не бачити, крику не чути,
Радіти й сміятись, доброму бути,
Щоб сумно і страшно не бувало,
Щоб весело й дружно ставало.

*Павловська Яна,
4-Б кл.,
НВК "Гармонія" м. Рівне*

Мир – у ясному сонці,
що сяє над нашим будинком.
І в небі чистому через віконце
бачу я кожної днини.

Бджілка маленька носить
нектар з чудової квітки.

Трактор у полі косить –
це теж називається миром.

Мир – це посмішка мами,
що любить свою дитину.
І хлопчик у гостях в бабусі,
що їсть запашну малину.

У новорічній ялинці
бачу я мир усюди.
Радість і щастя в обличчях
Вказують наші люди.

Хай мир запанує всюди,
Хай будуть щасливі люди.
Хай горя – біди не знають,
Хай мир і добро плекають.

*Соколовський Любомир,
4-А кл., НВО №2,
м. Шепетівка,
Хмельницька обл.*

Діти у боротьбі за мир

Діти хочуть миру,
Діти хочуть щастя.
Вони борються як звір,
і навіть не бояться.
Але є одне але,
вони ще маленькі!
Але це не заважає,
Тому що спритненькі.
Вони зброю візьмуть в руки,
В грізний бій вставати.
І за рідну Батьківщину,
Життя віддавати.
Валя Котик наш земляк,

Також воював.
І для всіх дітей хоробрих,
прикладом він став.

*Мельник Станіслав,
4-Б кл.,
ЗОШ №28, м. Рівне*

Ми за мир

Світить сонце. Тихо всюди.
Все навколо ожива.
Мріють і сміються люди.
Мир довкола і дива.

Добре, що щебечуть діти.
Граються собі в дворі.
Квітнуть всюди пишні квіти.
Хмарки линуть угорі.

Нам не треба війн, розрухи
Горя, сліз, жахів у сні.
Ми за мир, у всьому світі!
Ми за мир! Хай чують всі!

*Пашинська Ірина,
4-В кл.,
ЗОШ №28, м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я не хочу, щоб на землі була війна
і танки їздили у нас.
Я хочу, щоб вони обминали нас,
або стояли у музеї.
Щоб був мир на землі
і повага один до одного.
Щоб кожен був щасливим і радісним.
Щоб ніхто не сварився і не бився.

І хай кожен знає з нас,
Що мир – це щастя і перемога.

*Левчук Юлія,
4-В кл.,
ЗОШ №28, м. Рівне*

Я голосую за мир!

Про війну я чула від бабусі,
Про гранати і тривожні сни
І на світ я радісно дивлюся
Тішуся, що в нас нема війни
Що цвітуть жоржини біля хати
І не стихне від вогню земля
І ніколи не потрібні вже гармати
Бо за мир усі ми, ти і я.

*Косюк Ксенія,
4-Г кл.,
ЗОШ №28, м. Рівне*

Три покоління без війни
Живуть спокійно і щасливо.
Й не розуміють вже вони –
Звичайний мир – велике диво.

Коли ледь-ледь сіріє ранок,
Щебечуть встаючи, птахи,
Передчуваючи світанок.
Все ж може бути навпаки!

Війна світанку не чекає,
Як звір підступний, уночі
Над щастям меч свій підіймає,
Кров, горе й смерть лиш несучи.
Коли батьки ідуть в солдати –

Ідуть в солдати і сини.
Своє життя за мир віддати
Будуть примушені вони.

Навіщо ж мусимо давати
За мир таку високу ціну
Потрібно мир оберігати,
Його глядіти як дитину.

Народиться хай в кожному серці
Любов та дружба світла й чиста
Обличчя кожне хай прикрасить
Усмішка щира й промениста.

Тоді ніхто, ні в якому краї
Вже не захоче воювати.
Хто справді мир оберігає –
Світанки буде зустрічати.

*Баранович Максим,
5-А кл., ЗОШ № 13,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Миру – мир, війні – не бути!
Люди в світі, не забудьте!
Хай сади завжди цвітуть,
І комбайни хай гудуть!
Хлібне поле колоситься,
І дитина веселиться.
Соловейко хай співає,
Ніжно сонце пригріває.
Бережіть таке добро!
Бо війна – це тільки зло.
Миру–мир, війні – не бути.
Люди в світі, не забудьте!

*Слинько Ольга,
5-А кл., ЗОШ № 19,
м. Рівне*

В твої коси вітер летить,
Сонце хоче залишити сліди...
Коли Ангел на плечах сидить,
То і Бог береже від біди...

Чому плачуть солдатські матері

Прощається мати із сином:
Солдат іде на війну.
– Іди ж, мій сину, із миром,
А я на коліна впаду.

І моляться під образами
Уся велетенська країна.
І лине молитва з сльозами
За те, щоб вернули їй сина.

За те, щоб в бою жорстокім
Сухим із води зійшов,
За те, щоб в яру глибокім
Не зміг, а додому дійшов.

А сльози росою ляжуть,
А сльози до неба полинуть,
А зорі дорогу покажуть,
І мати діждеться сина!

*Бухальська Богдана,
5 кл.,
Рівненський міський
навчально-виховний
комплекс "Колегіум"*

**Я хочу миру й злагоди
Я хочу миру й злагоди в країні,**

щасливої родини кожній дитині,
і квітів барвистих багато на полі,
і сонечка теплого людям доволі.
Я хочу веселці у небі радіти,
під дощиком літнім краплини ловити,
здрігатися тільки від гуркоту грому,
війни ж не бажаю нікому! Нікому!
У злагоді жити легше людині,
дорослі, повірте дитині!

Дружна сім'я

У сім'ї нам добре жити,
ми любимо дружити.
Гуртом ми прибираємо,
Садок наш поливаємо.
Усю хатню роботу
Ми робимо в суботу.
А у неділю, в свято,
Скоріш відпочивати:
На річку, до бабусі,
Автобусом чи бусом.
Ось така в мене сім'я –
Тато, мама, брат і я.

Котець Дар'я,

5 кл.,

Шепетівський загальноосвітній пансіон,

Хмельницька обл.

Мир у моїх очах

Мир – це злагода й любов.
Мир – перлина світу.
Коли сонце, птахи, квіти,
Хочеться радіти!
Мир усюди має бути,
Вбивши мир – ми вб'ємо світ –
І загине людства квіт.

*Максим'юк Руслана,
5 кл.,
Шепетівський загальноосвітній пансіон,
Хмельницька обл.*

Мир планеті – щастя дітям!

Мир планеті – щастя дітям!
Хай завжди в нас квітнуть квіти,
Хай завжди співає пташка,
Хай завжди звучить “Будь ласка!”
Хай дитинство у дітей
Буде мирним кожен день.

Війна

Все руйнує війна,
Все руйнує вона.
І дитяче щастя,
І дитячий сміх,
Забирає війна
Життя в усіх.
Хай буде сонце,
Хай буде мир.
Хай панує життя вир!

*Вовк Аліна,
5-Б кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир,
Щоб мирно спали діти,
Щоб сонце сяяло у небі голубім.
Щоб не було війни у цілім світі,
Щоб дружба, віра та любов були у нім.
Хай кожен думає лише про добре,
Щоб слухали батьків і вчителів,
І щоб у школі добре вчилися діти,
Ну, а дорослі, щоб допомагали їм.

Але дорослі думають інакше,
Вони не розуміють, в чому суть.
Для них приємність є багатство,
Й слова, котрі нічого доброго їм не дають.
Тому за мир я піднімаю голос,
Щоб кожний день був мирним, без війни,
Щоб про погане ми не думали ніколи,
І щоб дорослі думали, як ми!

*Кулініч Марія,
5-Б кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Я голосую за мир!

Я хочу в мирі й злагоді тут жити,
І бачить сміх веселий дітвори.
Я хочу в радості, не в горі, тут прожити
І бачить сонце й небо голубе.
Нехай птахи ще більш пісень співають,
І люди усміхаються ще більш,
Щоб по усій землі добро всі розсівали,
І воєн не було, а мир усіх беріг
Я хочу в мирі й злагоді прожити
І бачить всю красу полів, лісів,
Зелень трави й чудові запашні квіти,
Нехай же мир, панує на землі!

*Ткачук Анастасія,
6-А кл., ЗОШ № 19,
м. Рівне*

Маленькі ліхтарик миру

Ми – маленькі ліхтарик миру,
Материнським теплом зігріті,
Живіть в мирі та веселіться,
Адже мир -- це життя в цьому світі.

Як чудово жить в злагоді й щасті,
Щоб народ був, як одне ціле,
Щоб не знали, що таке “вкрасти”,
Існувала в серцях любов й віра.

Тож об’єднуємось словом величним,
Словом серця, що світ врятує,
Що вперед йде сміливим кроком, –
Слово “МИР” нехай в світі панує!

*Шкодич Михайло,
6 кл.,
Карасинська ЗОШ*

Я хочу злагоди і миру

Я хочу злагоди і миру,
Щоб люди мирними були,
Щоб зла ніколи не чинили
І в злагоді завжди жили.
Бо це є щастя в нашім світі,
Бо це є мирний водограй.
Творіть добро, даруйте квіти,
Розвеселяйте рідний край.

Мир планеті – щастя дітям

За мир, за колоски налиті,
За радісний й веселий світ.
Щастя й радості всім дітям
І людям всім щасливих літ.
Хай мир дарує щастя, долю.
Хай мир дарує нам роки,
Добробут, злагоду та волю,
Добро, чарівність на віки.

*Барабаш Іван,
6-Б кл.,
Рівненський міський
навчально-виховний
комплекс “Колегіум”*

Мир у лісі

У хатині під сосною,
де квітки цвіли весною.
Там старенький котик жив,
із звірятками дружив.
Хоч мишей ловить не бачив,
але мав веселу вдачу.
Котик був і не лінивий,
мав города і садок,
ще й був з рибками ставок.
Як у лісі не погода – заметіль,
або ще й якась негода,
всі звірята табуном,
у kota всі за столом.
Їжачки з яблуком були,
зайці мали тут морквину.
Не сварились, не бились,
дружно і весело жили.
А як вовк або лисиця,
зло захочуть тут зробити,
всі звірята дружно і сміливо,
йдуть kota всі боронить.
Усі звірі розуміють,
в мирі краще разом жить.
Щоб і весело гуляти,
і в біді всім помагати.

*Савич Ольга,
6-Б кл.,
Рівненський міський
навчально-виховний
комплекс "Колегіум"*

Я голосую за мир

В світі є слів багато,
але мир – найголовніше з них.
Якщо час настане поганий,
віра в мир порятує усіх.
Неважливо чи зима чи літо,
чи білий день, чи темна ніч
ми переконані у тому,
що мир прийде на поміч всім.
Тому ми повинні пам'ятати,
що мир – девіз народів всіх.
І всі повинні голосувати, за мир,
за щастя на Землі.

*Борищук Іванна,
6-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Нам треба мир!

Коли цвітуть чудові квіти?
Коли дерева зеленіють?
Коли сміються сонцю діти?
Коли, скажіть, вони радіють?!

Тоді, як є у світі МИР –
добра і світла командир!
Я хочу миру на Землі,
щоб не було ніде війни,
щоб не страждали матері
і щоб не гинули сини!
Нехай цвітуть чудові квіти
і зеленіють скрізь дерева.

Нехай радіють сонцю діти.
Для цього мир усім нам треба!

Без миру немає життя!

Ви задумувались, діти,
як чудово в мирі жити?!
Коли все у радості зростає
і ніхто із нас війни не знає.
... А колись давно війна палала.
Тисячі невинних душ позабирала.
Йшли на поле бою молоді солдати,
щоб від ворогів Вітчизну захищати.
Скільки крові пролилось у ті часи!
А ту кров омили крапельки роси.
І тому повинні всі батьки радіти,
що зростають в мирі їхні любі діти!
Нам потрібно мир охороняти,
ветеранів мужніх поважати.
Люди милі! Мир оберігайте!
Бо життя нема без миру! Пам'ятайте!

Я хочу миру у світі

Я хочу миру в світі!
Війни не хочу я!
Могла щоб поради
уся земля моя.
Ніколи б не страждали
ні діти, ні батьки.
Навколо б розцвітали
барвисті квітки.
Щоб не гули гармати
у нас над головами
й могли спокійно спати
всі дітлахи ночами.
На радість, у нас – мир!
Він щастя командир.

На радість, є у нас воля
і світла добра доля.
Я закликаю всіх
дорослих і малих:
Щоб не було біди,
цінують мир завжди!
Я хочу миру в світі!
Війни не хочу я!...

Рідній Україні

Є країн багато в світі.
Поважаю кожну я із них.
Та мені здається, любі діти,
Україна – є найкращою з усіх!
Тут відомі люди виростають.
Тут співають солов'ї в садах.
Тут усі у мирі проживають.
Тут вирощують пшеницю на ланах.
Тут народ співучий, працьовитий.
Поважають тут усі свою країну.
І дорослі, і маленькі діти
усім серцем люблять Україну.
Батьківщино! Моя люба ненько!
Горя і біди ніколи ти не знай.
І бажаю я тобі, рідненька,
ти у мирі і в достатку процвітай!

*Белих Віталій,
6-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Голосуй за мир!

Нам усім миру треба!
Всім треба ясного неба.
Нам треба теплого сонця,
яке заглядає до нас крізь віконця.

Тому ви, люди, не воюйте.
За мир і щастя всі голосуйте!
Хай буде мир!
Хай буде мир на планеті завжди.
Народе мій, у мирі живи!
Я вірю, що все добре буде,
що ветеранів ніхто не забуде.
Нехай же буде мир!
А стріляти, люди, ходіть у тир.
Війни не треба нікому у світі.
Хай ростуть діти і цвітуть квіти!

*Більчук Тетяна,
6-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Мир – прекрасний!

Я хочу в мирі жити,
жити й не тужити.
Хочу друзів мати
і з ними гуляти.
Навчатись добре хочу.
До школи йду охоче.
Життя спокійне маю.
Що мир прекрасний – знаю.

Не треба війни нікому!

Війна жорстока
вміє рідних забирати,
можливість навчатись
читати й писати.
Ми хочемо спокійно гратися,
а не всього боятися.
Ми хочемо бігти в школу.
Не треба війни нікому!
Ми хочемо в мирі жити
і з іншими дітьми дружити.

*Гара Дмитро,
6-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Без миру була б війна

Без миру була б війна.
Війна – це смерть і брехня.
Війна – це пекло.
Там зрадників багато.
Війна забирає дідуся і тата.
Тому я бажаю в мирі проживати,
а що таке війна ніколи не знати!

Ні – війні!

Мир – це спокій, це щастя багато.
Миру раді дорослі й малята.
Війна ж життя забирає,
війна синів назад не вертає.
Тому ми хочемо в мирі жити.
А ще ми хочемо всі дружити!
Нехай росте калина червоненька.
Нехай нас радує ялинка зелененька.
Хай буде мир на нашій землі.
А війні дружно скажемо: "Ні!"

Хочуть люди в мирі жити

Хочуть люди в мирі жити.
Хочуть люди всі дружити.
Не потрібно людям битися,
а потрібно всім миритися.
Тоді буде мир панувати,
коли люди будуть його оберігати.

*Гудошнік Юлія,
6-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Люди всі за мир голосують!

Україну я люблю,
щедру матінку мою.
Хочу в мирі прожити,
горя і біди не знати.
Я сьогодні у школі навчаюся,
на щасливе майбутнє сподіваюся.
Хочу, щоб над нами було ясне небо.
А війни страшної зовсім нам не треба!
Хай палії війни почують,
що люди всі за мир голосують!

*Джежула Марія,
6-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Подбайте про мир!

Ростуть у полі квіти.
Радіють миру діти.
Як це чудово: мир у світі!
Як же цьому нам не радіти ?!
Коли війна, страждають діти.
Коли війна, то в'януть квіти.
Хай мир у світі процвітає.
Хай кожна людина про мир подбає!

Бережіть мир!

Хай біля школи цвітуть квіти.
Щасливо хай живуть всі діти!
Хай не приходять війна у світ.
Бо зруйнує вона весь цвіт.
Люди! Бережіть мир у світі!
Будуть щасливі тоді мами й діти.

Живи у мирі, Україно!

Мир – це сонце.
Мир – це щастя.
Коли мир,
то все удасться!
Якщо в мирі
люди проживають,
горя і біди
вони не знають.
Хай колосяться
золотисті поля.
Живи у мирі,
Україно моя!

*Дірачук Надія,
6-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Хай буде мир!

Мир – це коли немає війни.
Дуже хочемо миру ми!
Мир – це коли співає пташка
і коли радіє маленька комашка.
Мир коли квіти розцвітають.
Мир – це коли люди війни не знають.
Мир – це коли сонце світить ясно
і життя дітей щасливе і прекрасне.
Хай буде мир на всій Землі!
Цього дуже хочеться мені.
Тому що війна – це смерть і кров,
яка проливається знов і знов.
Ось чому мир люди поважають.
Ось чому мир вони оберігають.

Колись давно була війна...

Колись давно була війна.
Багато сліз принесла вона.

В роки війни люди бідували,
надії на щастя вони не мали.
Дорослих і малих на війні вбивали.
А материнські сльози всю землю вмивали.
Війна та була страшна і зла.
Дуже жорстока вона була.
Та День Перемоги усе ж настав!
Радість велику людям подарував.
Хай же люди мир оберігають.
Але про жахливу війну завжди пам'ятають.

Хай буде мир на Землі!

Мир – відоме слово в світі.
Пам'ятайте його, діти!
Мир – немов те сонце ясне,
завжди тепле і прекрасне.
Мир чудовий, як спів солов'я.
Розцвітає в мирі країна моя.
Мир коли колоситься нива,
і коли людина кожна щаслива.
В мирі панує багато добра.
Коли мир, немає горя і зла.
Оберігайте мир повсюди!
Нехай радіють миру люди!
Нехай кругом лунає сміх!
І щастя буде повний міх!
Хай же буде мир на Землі!
Бо його бажають дорослі й малі.

Колись була війна ...

Колись була війна...
Багато життів зруйнувала вона.
Забирала рідних синів
із материнських теплих домів.
На мир надії не було,
тому що панувало зло.

Стріляли автомати, гриміли гармати...
Гинули молоді і старі солдати.
Колись була війна...
Давно закінчилась вона.
Та ви, люди, про війну пам'ятайте.
Мир завжди і всюди оберігайте!

*Дудар Олександр,
6-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Ніхто не хоче війни – біди!

Ніхто не хоче війни – біди!
Про мир думки у людей завжди.
Ніхто не хоче, щоб рідні помирили,
і через це близькі всі страждали.
Для цього потрібно мир всім любити.
Дорослим і дітям його слід творити.
Щоб був мир, його треба оберігати.
Про це потрібно усім пам'ятати!
... Ніхто не хоче війни – біди!
Це пам'ятайте, народи, завжди!

*Кормилецька Наталія,
6-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Хай люди в мирі живуть!

Ми прагнемо миру і добра.
Цього хочу не тільки я.
Хай світить ясне сонце,
хай заглядає у віконце.
Хай бачить воно мир на Землі,
як дружать у нас дорослі й малі,
як квіти цвітуть навколо
й не сваряться люди ніколи.

Ми хочемо, щоб був мир у світі,
щоб всі дружили діти.
Хай не буде війни в Ірані,
в Таїланді та Лівані.
Хай люди в мирі живуть-поживають,
а горя і воєн ніколи не знають!

Бережіть мир!

Мир – це свято для усіх.
Коли мир, скрізь чути сміх.
В мирі квітка розцвітає,
сонечко промінням грає.
Коли мир, не гинуть солдати.
Їхні мами не будуть страждати.
Давайте ж, люди, в мирі жити!
Давайте ж, люди, всі дружити!
Як зіницю ока, бережіть мир на Землі!
Подбайте про це, дорослі й малі!

*Кравчук Анна,
6-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Хай мир панує на Землі!

Коли мир – радіють люди.
Щастя кожен день усюди.
В мирі сміху ціле море,
і немає в людей горя.
Коли мир, дружба панує.
Ніхто її не зруйнує.
Коли люди живуть в мирі,
всі веселі та щасливі!
Хай же мир панує на Землі!
А війні ми скажемо: “НІ!”

Хай буде мир у світі!

Мир – це сонце ясне.
Мир – це життя прекрасне.
Мир – це життя без муки,
без довгої розлуки.
Мир – це життя без сліз і крові.
Мир – це життя без смерті і горя.
Мир – це щастя в усьому світі.
Це радісні дорослі і веселі діти.
В мирі люди біди не знають,
один одному довголіття й здоров'я бажають.
Хай же мир у світі буде!
Хай же миру радіють всі люди!

*Маринчук Віталій,
6-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Хочуть миру люди

Усім відомо, що ми
не хочемо страшної війни!
Адже всі розумні люди
хочуть миру всюди!
Нехай наступають світанки.
Хай будуть мирні ночі і ранки.
Хай квіти цвітуть красиві.
Всі люди хай будуть щасливі.

*Ніколаєва Юлія,
6-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Бережіть мир!

Мріє солдат: “ Хай буде мир! ”
“Хай буде мир! ” – каже командир.
Хай щастя усім посміхнеться,

хай кожен солдат додому вернеться.
Ось чому мир найголовніший для нас.
Мир людям потрібний постійно, весь час!
Бережіть мир! Прошу Вас, люди!
Бережіть мир Ви завжди і всюди!

Хочу, щоб мир був завжди!

Нехай наступає ранок.
Хай буде мирним світанок.
Хай мирним день буде.
Й про ніч мир нехай не забуде.
Хочу, щоб мир був завжди,
тому що не хочу війни.
Завжди людей я поважаю.
У мирі жити їм бажаю.
Чи Ви задумались хоч раз,
що найціннішим є для Вас?
Чи знаєте Ви, яку відповідь дати,
коли про це Вас будуть питати?
Думайте, Вам відповідати.
Але, думаю, за мир можна і життя віддати!

*Романюк Іванна,
6-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Мир потрібно оберігати!

Хто мир поважає,
той горя не знає.
Якщо я з кимось посварюся,
то відразу ж помирюся.
Бо хочу я в мирі жити,
і з дітьми я хочу дружити.
Миру бажаємо всією сім'єю.
Долею мирною пишаємося своєю.
Як приємно сміх дітей чути!

А для цього потрібно про мир не забути.
Мир потрібно усім оберігати!
Про це люди повинні завжди пам'ятати!

Мої мрії

На небі сонце ясне.
Воно таке прекрасне!
Хай на небі літають хмаринки,
а у повітрі кружляють сніжинки.
Хочу, щоб не стріляли гармати,
щоб діти могли спокійно спати.
Щоб не було війни хочу я,
щоб квітла чудова рідна земля.
Хочу, щоб квіти були повсюди,
щоб не гинули в боях люди.
Мрію, щоб мир панував на землі,
щоб щасливо жилося тобі і мені.

Хай мир процвітає!

Мир – це ти і я.
Мир – це моя люба сім'я.
Мир – це квітка, яка розцвітає.
Мир – це коли війни немає.
Слово “мир” хай кажуть всі знов.
Хай пам'ятають: війна – смерть і кров.
Хай же мир завжди процвітає.
А війни хай ніхто не знає!

*Рябчун Оксана,
6-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Хай буде мир!

Хай буде мир на всій землі.
Ми скажем дружно: “Ні – війні!”
Ми хочем в мирі проживати,

горя і біди не знати!
Хай же мир процвітає,
а воєн нехай ніхто не знає.
Хай же всміхається сонечко
усім нам крізь віконечко.
Хай діти веселі гуляють.
Пісні хай про мир співають!

*Тишецька Вікторія,
6-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Українці голосують за мир

Хочу я в мирі жити!
Хочу я рідних любити.
Хай будуть щасливі діти!
Хай розквітають квіти.
Мир – це найкраще слово в Україні.
Хай завжди буде мир в моїй країні!
Українці за мир голосують.
Хай це всі люди почують!

Хай буде мир!

Нехай буде мир на землі!
Нехай не гинуть люди на війні.
Хай світить сонечко
щиро у віконечко.
Буду помагати матері.
Буду доглядати бабусю.
Хай діти гуляють,
пісні хай співають.
Пташки хай літають.
Хай квіти розцвітають.
Хай Україна процвітає
і воєн ніколи не знає.

*Ящук Наталія,
6-А кл.,
Шепетівський НВК №1,
Хмельницька обл.*

Хай мир процвітає!

Хай мир процвітає!
Цього кожен бажає!
Хай птахи літають,
пісні хай співають.
Якщо з гнізда випаде пташеня,
ми його піднімемо.
Хай воно живе!
У гніздечко його покладемо.
І діти у мирі хай проживають.
Хай вони радість
і щастя всі знають.
Хай славна Україна
живе, процвітає.
Хай воєн ніколи
вона не знає.

Оберігайте мир!

Україно моя синьоока!
В тебе доля красива й широка.
В тебе ріки й озера прозорі.
Уночі світять ясні зорі.
Люди тут багато чого мають.
Головне – що в мирі українці проживають.
Хай же мир і далі тут буде.
Оберігайте мир, люди!

*Порядюк Олександр,
6 -А кл., ЗОШ № 27,
м. Рівне*

Коли я був іще маленьким,
Не дуже все ще розумів

В дворі сидів дідусь старенький
І страшну казку розповів.
Не знав я ,хто такі фашисти,
Гестапо табір і розстріл.
Не знав, що в небі світлім чистім
Не тільки чути спів птахів
Почув я про ворожі танки,
Про голод, холод, плач дітей
В диму пожеж суворі ранки.
Про подвиги простих людей.
Вони країну захищали
Від лютих страшних ворогів,
Своє життя за нас віддали,
Хоч жити кожен з них хотів.
Дідусь війну пройшов героєм
Він був поранений не раз,
Щоб, друже, ми тепер з тобою
Не забували страшний час
Болять у ветеранів рани
Після жорстокої війни
Так віддамо їм честь і шану,
Вклонімось їхній сивині!

Мир планеті – щастя дітям!

Сонце ясне в небі світить,
І лунає спів птахів,
Граються веселі діти –
Стільки щастя для батьків!
Мир – таке коротке слово,
Скільки значення у нім:
Щастя, радість, сміх довкола,
Спокій всіх дитячих снів
Є ще війни на планеті
Горе людське, біль і страх,
Гуркіт бомб і плач малечі
Голод, холод, біль в очах.

Ми – за мир! За щастя дітям!
За безхмарну далечинь,
Хай дерев зелене віття
Холодок дає усім.
Хай у чистім синім небі
Лине тільки спів пташок,
А діток веселий щебіт,
Щоб ніколи не замовк.
Хай струмки й великі ріки
В сині побіжать моря,
Спокій, щастя, мир навіки
Подарує нам земля.

*Шпичак Марія,
6-В кл., ЗОШ № 27,
м. Рівне*

Хочу миру

Хоче людина миру й добра.
Хоче, щоб пісня в серці жила,
Квіти сади, і всміхалися діти,
Щоб кожній миті щиро радіти.
Дню посміхатись і сонцю в вікні,
Бачити небо і роси в траві.
Радо і мирно новий день стрічати,
Впевнено шлях в майбуття прокладати.

Я голосую за мир

Давно відгриміли бої
І болем у серці лягли.
Лиш прадіди чують мої,
Як груди болять у землі.
А мати скорботно чоло нахиляє:
З тривоگوю в серці новий день стрічає.

*Олинець Антон,
6 кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Дзвони миру

Хай дзвони дзвонять!
За мир помолимось усі.
Добром все зло прогонять
Чисті подуми людські.

Хай збудуться блаженні мрії
Дідів, батьків і їх дітей
Та сповнені теплом надії,
Що мир назавжди для людей!

Хай вірить брат, сестра, сусід,
Що вітер змін прийшов у світ,
Де кожен з нас залишить слід
І миру скаже, день у день, "Привіт!"

Хай знають ті, що їм найметься
Пітьми туманам землю обійнять,
Що кожен з них діждеться
Від бога кари і від людей проклять.

*Білінська Юлія,
6-Б клас Мізоцький НВК
"ЗОШ I-II ступенів – ліцей"
Рівненська обл.*

Мирне небо

Над нами мирне небо,
Ми ходимо під ним,
І сонечко ласкаве
Ніжно пестить лица всім.

І уявити ми не можем всі,
Що тут, на цій землі
Проходила війна
І бились українці.

Вмирили люди і кров лилась
Та перемога нам вдалась!
Щасливі лица в усіх були,
Тому що – ми перемогли!

Ми більше не побачимо війни,
Тих сліз, які рікою звідусіль лились,
Тому, що нам назустріч йде
Життя щасливе, золоте...

Багато літ уже пройшло,
А в пам'яті усе зосталось,
Тому, що то була подія,
Що волю нам дала
І на життя надію...

Над нами мирне небо,
Ми ходимо під ним,
І сонечко ласкаве
Ніжно пестить лица всім.

*Лавренюк Галина,
7-А кл., Яруньська ЗОШ
Житомирська обл.*

Я голосую за мир

Я голосую за мир,
За добро та радість на світі.
Усмішки дітей на землі
Любов на цілому світі.

Війні ми скажемо “Ні!”,
Хай радість серця зігріває.
Хай сонце сяє завжди,
Ніколи хмар не буває.

Я голосую за мир!
І всіх я цьому закликаю.
Мир – майбутнє землі,
Хай завжди він буває.

*Гнесь Наталя,
7 кл., ЗОШ № 19,
м. Рівне*

Всі голосують за мир,
Всі голосують за долю,
Всі вже забули, що він,
Він не вернувся додому.

Всі вже забули, що мати,
Мати лишилась одна...
Ніхто не згадає про нього,
Могила стоїть край села,

Над нею голубка воркує,
Калинову пісню співа.
Про долю хлопчачу гіркую
Пишу я вам ції слова.

*Свиридон Марія,
7-В кл.,
Рівненська гуманітарна
гімназія “Євроклуб”*

Мир у моїх очах

Мир – всім надія в майбутнє,
З миром в майбутнє ідем.
В душі вогник ясний з любов’ю й надією несем.

Навіщо ці вбивства й знущання?
Навіщо війною живем?
Давайте всі разом згадаєм –
Роки ті страждання, той день,
Як тисячі рідних і близьких
Ми в бій відпускали страшний,
Як крик за волю й за країну
Повсюди лунав гомінкий,
Як падали мовчки солдати,
І кров, як рікою лилась.
Настав наш час і є в нас шанс –
Миром Землю вкрити,
Забути битви, забути насильство, любов'ю всіх змирити.

*****

Я хочу мати майбутнє щасливе й радісне
Я хочу жити щасливо, коли ж війна мине,
Коли забудуть кривду, страждання.
Хто скаже: миру час, коли війна пройде.
Скажіть, хто хоче жити таким життям страшним,
Хто хоче кров пролити ще тисячу життів?
Невже це краще миру? Вирішувати час,
Поки не повторилась війна страшна ще раз!

*****

Мирно й дружно ми живем
В майбутнє віру ми несеєм.
Знаю я, що ще не згасло
У нас в серцях проміння ясне
Я хочу жити, не хочу я бачити
Як сина на війну випроводжаючи,
Страждала мати.
Хочу я, щоб кожен українець
Щасливим був, життю радів.
І хай панує мир на всій землі.

*Франко Марина,
7-В кл.,
Рівненська гуманітарна
гімназія "Євроклуб"*

Я хочу миру і злагоди

Я хочу миру і злагоди,
Я хочу щастя у сім'ї,
Я хочу, щоб Україна
Ніколи не знала війни.

Хочу бачити усмішку,
На обличчі дітей землі.
Не бачити навіть маленьку крадіжку,
Щоб не було голоду й біди.

Хочу дивитися у чисте небо,
Не бачити там чорних хмар.
Бути турботливими нам треба,
І берегти миру свічки жар.

*Шамчишина Марія,
7-В кл.,
Рівненська гуманітарна
гімназія "Євроклуб"*

Чому не можна мирно жити?
Чому в серцях усіх пригноблення вогонь?
Чому ми патріоти рідної країни?
Тому, що ми – брати, всі заодно.
Чому бувають люди зі злим серцем,
Що спонукають до всіх наших помилок?
Але бувають люди добрі, щирі люди, що роблять всім добро.
Покаявшись, нам треба все простити
Й у мирі жити заодно.

*Карлюк Тетяна,
7-В кл.,
Рівненська гуманітарна
гімназія "Євроклуб"*

Я хочу миру і злагоди!

Хай буде мир на всій землі,
Хай дім новий будується,
Хай сад новий росте в селі,
Нова зростає вулиця.
Хай буде мир, щоб нам щодня
учитися за партою.
Ми не бажаємо війни,
хай над містами й нивами
Зростає сонце з вишини,
Щоб ми росли щасливими!

*Карлаш Анна,
7-А кл., ЗОШ № 8
м. Рівне*

Мир – це дружба всіх народів,
Це життя без війн та зла,
Мир – це злагода у домі,
Тиша, спокій, доброта.
Мир – це тато і матуся,
Це уся моя рідня,
Мир – це школа, в якій вчуся,
І шкільна уся сім'я.
Мир – це завуч і директор,
Це терплячі вчителі.
Мир – надія на майбутнє, –
І в столиці, і в селі.

*Рудик Анастасія,
7-Б кл., ЗОШ № 8
м. Рівне*

Мир – це радість, ширий сміх,
Безліч іграшок, потіх,
Сонце кожен день сміється,
Музика чарівна ллється.
А війна – це біль навколо
І повсюди сірий морок,
Сльози, розпач і тривога,
Вкрита танками дорога.
“Ні – війні!”, – скажімо, люди,
Припинімо вбивства всюди,
Голосуймо за життя,
За щасливе майбуття!

*Якимчук Анастасія,
7-Б кл., ЗОШ № 8
м. Рівне*

Я хочу миру і тепла,
І щоб до нас прийшла весна,
Всім людям радість принесла,
І зникла на землі війна.
Хай щастя світиться в очах,
Любов цвіте в людських серцях,
Нехай лунає сміх усюди,
Живуть у мирі довго люди.
Не хочу я війни і бійок,
Як у щоденнику своєму двійок,
Здорові будуть мама й тато,
Лунає пісня, буде свято.

*Гавінський Олександр,
7-Б кл., ЗОШ № 8
м. Рівне*

Хай прийде священний мир!
Що ж це робиться у світі,
Чом забули радість діти?
Це в Ізраїлі війна,
Смерть несе усім вона!
Палестинці теж стріляють,
На ООН вже не зважають.
Тож, одумайтесь усі
І війні скажіть ви: “Ні!”
Ця війна приносить горе,
Сліз людських безкрає море.
Найстрашніша це біда,
Лише смерть несе вона.
Ви всім миром не воюйте,
А за мир лиш голосуйте,
Хай прийде священний мир,
А для стрільб збудуйте тир.

*Бондар Богдан,
7-Б кл., ЗОШ № 8
м. Рівне*

Я голосую за мир

В мирний час я народився,
Без війни я жить навчився.
А війна – страшна подія,
Сльози, розпач, безнадія.
І коли іде війна,
То приходять смерть страшна...
Порятунку вже нема,
У серцях лише зима.
Ну скажіть мені, чому,
Десь ще п'ять хвилин тому,
На землі було ще тихо,

А війна принесла лихо?
Забира у всіх життя
Й відсилає в небуття...
Плаче мати і дитя –
Вже не вірять в майбуття.
У війнах не хочу участі брати,
А хочу я жити, подорожувати,
І буду народи усі умовляти –
За мир завжди голосувати!

*Плахта Аліна,
7-Б кл., ЗОШ № 8
м. Рівне*

Два шляхи

У нас, людей, є два шляхи:
До щастя й миру на землі,
До золотих полів й ланів,
До сяючих лісів й морів;
А інший шлях – до страху й горя,
Коли вбива людей недоля,
Палають села і міста,
А вибух тишу розрива...
Що краще – радість й сміх
Та подарунків повний міх,
Чи сльози й горе матерів
І щоб весь світ в огні горів?... ..
Тож, виберіть один ви шлях,
Без вас не вирішить ніяк,
Хай світ увесь почує
Й за мир сьогодні голосує!

*Поліщук Роман,
7-Б кл.,
НВК "Престиж", м. Рівне*

Я голосую за мир

Війна – це горе,
Війна – це страх,
Війна – розруха і пітьма.
Війна – це кровопролиття,
Війна – турбота за життя,
Війна – це розлука і печаль,
Війна для нас, людей, – страждання!
А Мир! А мир, якщо прийде,
Настане новий світлий день,
І сонце нам усім всміхнеться,
І хмара чорна розійдеться,
І річка знову потече,
І пташка в небі защебече.
Хай буде мир на всій землі,
Хай буде радість у сім'ї,
Хай будуть діти підростати,
І будуть Мир оберігати!

*Воропай Максим,
7-А кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Коли мій прадід дужий
В сорок третім воював, він нічого не боявся,
Боятися він прав не мав.
Від німців він село
Сміло захищав.
Але не знав він дужий,
Що снайпер злий, фашист,
Націлив в нього кулю
Й нажав курок на спуск.
Летіла куля з тилу
Попала прямо в чоло

Упав прадід під дубом.
Ридало все село.
Але слава тобі Господи,
Що те його чоло
Не схилилось перед німцями
Не схилилось воно!

Коли на світі мир,
То ми щасливі діти.
Всі люди на землі
Хотять в любові жити.
Даруйте їм любов,
Терпіння, ласку, ніжність
Пробачте їм усе.
Адже були й ви дітьми.
Ми скоро підростем
І в нас теж будуть діти
Ми будем вчити їх в любові й мирі жити!

*Ковальчук Оксана,
7-А кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Чому так сильно серце калатає?
Чому тривога настає в очах?
Невже так, Україна там страждає,
Невже ту біль вона несе в людських очах?
Війна – то смерть, то лихо, і не доля,
Яка мільйони патріотів вже взяла?
Яка людську ту українську душу
Нещадно відібрала у життя...
Та час минає, й покоління йде...
А журавлі уже літають,
Над мирним небом – голубим,
І тихо долю сповіщають:
“Що Ні Війні, і Миру – Мир!”

*****

Шана солдате тобі
В душі – печаль,
А в серці жаль,
Нема на що дивитись, Боже!
Повсюди дим, немає хмар,
В землі сторчить кілочок болі...

Під ним лежить юнацьке тіло,
Що ще у вчора так хотіло
Віддати себе для України,
Що ще у вчора так хотіло,
Відвоювати свою країну.

Пройдуть роки, минуть століття,
І не згада про це ніхто,
Що воювали, що вбивали,
Що тіло в землю закопали..!

І серед неба, синього, як море,
Лежатиме кілочок болі,
Як згадка про людське життя, яка не матиме історій,
Бо всі рани зажива.

Згадаймо тих, хто зліг за нас,
Хто збудував для нас країну,
Низький уклін, і шана їм,
За нашу славу Батьківщину!

*Дрозд Олександр,
8-Є кл.,
ЗОШ № 23, м. Рівне*

Про що співають птахи
Про мир навіть птахи співають.
І цей закличний їхній спів

Людей до миру закликає
Тисячоліттями віків.

Хоч не завжди цей спів ми чуєм
Із-за людської суєти
Тому вбиваємо, воюєм,
Хоч хочем миру я і ти.

Чому ж не переможе спів?
Здоровий глузд не переможе?
Якщо він є навіть в птахів,
Чому він нам не допоможе?

Задуматись потрібно всім
І всім повірити у Бога –
Тоді не буде в світі війн
І стане світлою дорога.

Я впевнений прийдуть роки,
І будуть війни затухати
Тоді і люди, як птахи
Не будуть плакати, а співати.

*Годун Василь,
8-Г кл., ЗОШ № 27,
м. Рівне*

Смерть солдата

В останнє я дивлюсь на небо
І бачу сонце:
На ньому вибухи снарядів,
Пожежі, голосіння матерів і смерть,
Багато смерті.
Уже стонадцять днів й ночей
Ідем військово.
І нищим сонце десь над головою.
І нищим небо,

А воно ридає холодним зоряним дощем,
У кволім серці біль і щем.
Воно так палко прагне сонця,
Щоб світанковий промінь у моє віконце,
Щоб вишні цвіт,
Щоб пісня солов'я,
Щоб під ногами запашна рілля,
Щоб ніжна матінки рука
Торкнулася гарячого чола!
О, як багато я ще не зробив,
Недоказав, недолюбив.
Та смерть вичікує мене давно.
В останнє я дивлюсь на небо.

*Кузьмич Ірина,
8-Б кл., ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Як добре, коли в тебе є батьки,
Вірні друзі і брати.
Коли гуляєш ти надворі,
І сонце сяє з висоти.
Коли гармат не чуєш ти
і грізних пострілів війни.
Коли не чути плач матерів,
Які впізнають в трунах своїх синів:
А їм ще жити й жити,
Своїх дітей ростити.
Тому я голосую за мир,
Щоб ніколи не знати тих днів.

*Карпюк Оксана,
9-Б кл.,
ЗОШ №19, м. Рівне*

Ніхто не забутий, ніщо не забуте
Закінчилась урочиста зустріч,

Відіграла музика гучна
Залишилась у букетах квітів
Втілена у мрамурі війна:
Величезний пам'ятник солдату,
Що понуро голову схилив.
Не вернувся у батьківську хату –
Білий світ навіки залишив,
Вічний вогник всім героям світить,
Може в спомин про часи трагічні,
А може він, як знак, верта додому,
Тих, кого чекатимуть там вічно.
Ось, узявши внука попід руку,
По доріжці, тихо і поволі,
Ветеран іде старий і сивий,
Наш спаситель, вірний стражник волі.
У медалях весь мундир старенький,
У очах – непримиренна туга.
Квітку у руці несе слабенькій,
Квітку, що призначена для друга.
Ось лежить вона на тій могилі,
Де товариш мирно спочиває.
Постаріло фото чорно-біле,
Що трагічний спогад навіває.
Довго ветеран не йшов додому,
На бетонні хрести оглядався.
Знав – не довга і його година,
На одне в житті лиш сподівався.
Чи не згубляться у років плині,
Чи не вийдуть з пам'яті народу
Ті, хто визволяв нам Україну,
Ті, хто подолали перешкоду.
“От, коли я вивчуся помалу,
І знайду роботу десь хорошу, –
Внук до діда свого промовляє, –
Зароблю я добре грошей,
То на кожну отаку могилу,

В Україні, може, і у світі,
Всім героям, що нам край відбили,
Покладу я по букету квітів.”
Ветерана очі проясніли.
Загорілась гордість в них крилата:
“Ось тепер я гордий, мій онуче,
Знаєш, що не можна забувати.”

*Павлишин Анна,
9-А кл.,
ЗОШ №27, м. Рівне*

Мир у моїх очах

Кожна людина у світі
Мріє про мирне життя,
Небо, мов сині волошки,
І воду, мов чистий кришталь.
Та щоб усе не забути,
Треба прикласти зусиль,
Щоб війни нас не вбивали,
Щоб ми жили в мирі й добрі.
Тоді лиш засяють всіх очі,
І радість у них спалахне,
В душі, у серці тривога,
Все за хвилину мине.
Ми будемо жити спокійно,
Ми будем девіз цей нести:
“Живи в душі своїй з миром,
І буде мир на землі!”
Тому закликаю всіх, браття,
Живіть із миром в душі,
Тоді буде все у нас добре,
Не буде вже місця війні!

Болять рани у ветеранів

Ветерани похилого віку,
Як лиш згадують тії роки,

І в очах постають усі страхи
Всі ті смерті, всі жахи війни.
Кожний восьмий загинув на фронті,
І ті страшні побоїща скрізь.
Є герої, не признані досі,
Не згадають уже їх колись.
То щоб жах оцей не повторився,
Треба мир усіляк берегти,
Будувати його чим міцніше,
Щоб ніхто не зумів вже знести.
Наша ціль-захистити країну
Від суворих воєнних років,
Бережімо ж усі Україну,
Щоб уникнули люди війни.

Ми – маленькі ліхтарики миру

Ми – маленькі ліхтарики миру,
Що так світять яскраво вночі,
Пробивають що темінь безмежну
Своїм теплим промінням ясним.
І в серцях в нас надія палає
Про нове, про хороше життя,
І майбутнє війни вже не знає,
Мрію цю ми несем в майбуття.
Кожен з нас – це дитя України,
І для неї ми мусимо жить,
Будь хорошим громадянином,
Щоб від злого країну звільнить.
Запали в серці свічку надії
І у рідних, і в себе в душі,
І навчися любити Україну,
Вічно в серці її берегти.
Захистімо те світле майбутнє,
Про яке мріють всі і завжди.
Щоб для всіх поколінь наступних
Ми очистили світ від іржі.

*Сливка Юрій,
10-А кл., ЗОШ № 19, м. Рівне*

Ніхто не забутий, ніщо не забуте

– Дідусю, розкажіть мені,
Я хочу також знать,
Як ви бували на війні,
І як це – воювать?

– О, це були, моє дитя,
Важкі часи, страшні...
Смерть панувала над життям –
То сторінки сумні...

Війна... Здрігається земля,
Змовкає сміх дітей.
Довкола смерть все застеля –
Не жалує людей.

Народ український разом став
З Радянським військом в ряд,
Щоби ніколи не здолав
Фашизм країну Рад.

На фронті рівними були
Республіки усі:
Стояли у бою грудьми
Дід, батько, донька й син...

І український наш нарід
Без страху в бій ішов,
Бо в нас козацькі кров і рід,
І до землі любов.

Тож падали в боях отих,
Як колоски в жнива,
Чимало молодих й старих...

Земля від ран гула,

Здригався Київ і Дніпро,
Палало безліч сіл.
Від бомб й снарядів все пекло,
Вкривав все чорний пил.

Нацисти Бабин Яр злили
Людською кров'ю вщент...
Хвороби, голод, табори,
Де смерть – як диригент.

Замість віночків з васильків –
Чорніли все хустки:
Ховали матері синів,
Чоловіків – жінки...

Та все ж разом перемогли
У цій страшній війні!
Сини українські це змогли
У нелюдській борні.

І слава тим, хто впав за нас,
Хто відлітав у даль,
Хто воював за мирний час
Не за якусь медаль...

Вже мало вас лишилось тут,
Українські ветерани.
Та пам'ятаєм ми ваш труд,
І незагойні рани.

Ми не забудемо ніяк
Ваш подвиг для народу –
Безсмертний подвиг у віках
За волю та свободу!

ЗМІСТ

Петрук О. М. Нехай звучить над усією Землею святе слово “мир”	3
Михайлівський Антон. За мир в усьому світі!	5
Бойко Віктор. Ми маленькі ліхтарики миру	5
Красовська Олеся. Моя мрія	6
Яремчук Віктор. Мир на всій планеті	6
Куліш Денис. Я голосую за мир	6
Шульгач Денис. Мир у моїх очах	7
Морозов Данило. Я голосую за мир	7
Михасюк Вероніка. Мир в моїх очах	8
Мельниченко Максим. Я голосую за мир	8
Муза Ольга. Мир у моїх очах	9
Петровська Аліна. Миру – мир	9
Сорока Марія. Я хочу миру і злагоди	10
Лелікова Анастасія. Я голосую за мир!	10
Сосновий Віталій. Я голосую за мир!	11
Кашгальян Іванна. Я хочу посміхатися миру!	11
Сидорчук Анастасія. Ніхто не забутий, ніщо не забуте	12
Кононець Владислав. Мир у моїх очах	12
Кондратишина Вікторія. Я голосую за мир!	13
Левчук Катерина. Твір про мир	14
Власюк Юлія. Ні – війні!	14
Корнійчук Олександра. Я голосую за мир!	15
Чуприна Павло. Чому плачуть солдатські матері	15
Кононенко Роман. Нам потрібен мир!	16
Радчик Ольга. Я голосую за мир	16
Михальчук Костянтин. З давніх-давен, коли ще не було нас... ..	17
Білецький Андрій. Що таке мир?	17
Яковець Олександр. Я голосую за мир	17
Кучерук Влада. Я голосую за мир	18
Клименко Микола. Я голосую за мир!	18
Березецький Сергій. Мир в моїх очах	18
Поліщук Роман. Мир планеті – щастя дітям	19
Пантелей Юлія. Ми маленькі ліхтарики миру	20
Олійник Вікторія. На сьогодні я ще зовсім маленька дівчин... ..	20
Зелінська Марія. Я хочу миру і злагоди	21
Суботишина Наталія. Я хочу миру на землі	21
Патра Діана. Я голосую за мир	22

Гавлішина Юлія. Я голосую за мир	22
Івасюк Арсентій. Мир у моїх очах	23
Ковальчук Ольга. Відколи існує людство на Землі... ..	24
Чайковський Дмитро. Я голосую за мир!	25
Ткачук Ангеліна. Я голосую за мир	25
Герасимчук Олена. Мир у моїх очах	26
Оссас Максим. Я голосую за мир	26
Касьян С. Я голосую за мир!	27
Кочкар'юв Владислав. Я голосую за мир	27
Колода Микола. Я хочу, щоб на нашій землі був мир	28
Шута Андрій. Я голосую за мир!	28
Герасимчук Юлія. Я голосую за мир!	29
Сафонік Олексій. Я голосую за мир!	29
Овсіюк Марія. Я вважаю, що мир на землі потрібен... ..	30
Федорчук Ангеліна. Я голосую за мир!	30
Воронюк Олена. Я голосую за мир	31
Живодьор Інна. Я голосую за мир !	31
Наумчук Ірина. Я голосую за мир	32
Горбачук Максим. Я голосую за мир!	32
Федаш Антон. Я голосую за мир	33
Марченко Ярослава. Я голосую за мир	33
Янковський Максим. Я голосую за мир	34
Рокунець Олександр. Я голосую за мир	34
Кравчук Вікторії. Я голосую за мир!	34
Поліщук Катерина. Я голосую за мир	35
Ступак Василь. Я голосую за мир!	35
Мулько Олена. Я голосую за мир	36
Гресь Катерина. Я голосую за мир	36
Логвинчук Катерина. Я голосую за мир	37
Звірук Сергій. Я голосую за мир	37
Шверин Віталій. Я голосую за мир	38
Матляк Тетяна. Діти – маленькі ліхтарики	38
Мальчик Яна. Мир у моїх очах	39
Базелюк Юрій. Я голосую за мир!.....	40
Декальчук Олена. Я хочу миру і злагоди!	41
Равкіс Ілля. Мир на планеті – щастя дітям!	41
Марчук Тетяна. Я голосую за мир	42
Онищук Тетяна. Я голосую за мир!	43
Трофімчук Наталія. Мир і Війна	43
Боровець Христина. Я голосую за мир	44

Залюбовська Надія. Я голосую за мир!	45
Турчик Анастасія. Я голосую за мир!	45
Вільхова Ольга. Я голосую за мир!	46
Войтюк Вікторія. Я голосую за мир!	46
Мосійчук Тетяна. Я голосую за мир!	47
Григорчук Максим. Сьогодні я голосую за мир.	47
Фасолька Максим. Я голосую за мир	48
Бірюлька Сергій. В останні часи на світі.....	48
Сащук Дмитро. Я голосую за мир	49
Сорока Анна. Людина створена природою для миру	49
Матул Олександра. Я голосую за мир	50
Савчук Софія. Я голосую за мир	51
Косинська Іванна. Я голосую за мир	51
Дубчак Максим. Я голосую за мир	52
Ткач Богдана. Війна – це лихо і ганьба народів	52
Абдуллаєв Рустам. Я хочу миру й злагоди	53
Клачун Анна. За мир, за колоски налиті	54
Павловська Ірина. Мир планеті – щастя дітям	55
Гайтан Валентин. Ніхто не забутий, ніщо не забуте	55
Блощук Данило. Мир у моїх очах	56
Демянюк Ольга. Рани болять у ветеранів	56
Ковальчук Ксенія. Війна – це лихо і ганьба народів	57
Данчук Дмитро. Я хочу миру і злагоди	58
Ралко Ангеліна. Я голосую за мир	58
Боровець Мирослава. Війна – це лихо і ганьба народів	59
Ішук Катерина. Рани болять у ветеранів	59
Мартинюк Андрій. Ми – маленькі ліхтарики миру	60
Кравчук Настя. Я хочу миру і злагоди	61
Януль Тетяна. Я хочу миру і злагоди	61
Кот Вікторія. Я голосую за мир!	62
Пятаков Ігор. Я голосую за мир	62
Білінська Ірина. Я хочу миру	62
Цуркан Олександра. Я хочу миру і злагоди	63
Сергатиук Денис. Я голосую за мир!	64
Бойко Дарина. Я голосую за мир	65
Шерстобітов Андрій. Я голосую за мир	66
Лісівка Олександра. Я голосую за мир	67
Олійник Олександр. Я голосую за мир	68
Ганжуга Денис. Ніхто не забутий, ніщо не забуте	68
Міськова Ірина. Я голосую за мир	70

Соловей Вікторія. Я голосую за мир	70
Моторнюк Уляна. Я голосую за мир	71
Мотузко Оксана. Я хочу миру і злагоди	72
Никитюк Антон. Мир у моїх очах	73
Довжаниця Анастасія. Я хочу миру і злагоди	74
Ващук Юлія. Мир у моїх очах	74
Герасимчук Віра. Я голосую за мир	75
Кошмак Лілія. Я голосую за мир	76
Касянчук Богдана. За мир на всій землі	77
Гришуненков Андрій. Я голосую за мир	77
Коваленко Тетяна. Я голосую за мир	78
Невірковець Олександр. Я голосую за мир	79
Радько Юлія. Я голосую за мир	80
Жидкова Юлія. Я голосую за мир!	81
Кузьміч Михайло. Я голосую за мир.	82
Чумак Ірина. Я хочу миру і злагоди!	82
Павлюк Віталій. Мир – мрія народів світу	83
Гаврилюк Анастасія. Війна – це лихо і ганьба народів	84
Луценко Марія. Я хочу миру і злагоди!	84
Колодяжний Дмитро. Я хочу миру і злагоди!	85
Романюк Інна. Я голосую за мир	86
Полелюк Наталія. Пише солдат, до коліна схилювшись.....	86
Коробенюк Інна. Чому плачуть солдатські матері?	87
Льчишина Яна. Війна – це лихо і ганьба народів	89
Капелюх Ірина. Мир – мрія народів світу	91
Усик Антоніна. Я хочу миру і злагоди	93
Зінов'єва Вікторія. Ми маленькі ліхтарики миру	94
Митюк Владислав. Я хочу миру і злагоди	94
Прокіпчук В'ячеслав. Війна – це лихо і ганьба народів	95
Мишкова Руслана. Мир в моїх очах	96
Ткачук Михайло. Сторінками Великої Вітчизняної війни	97
Дутка Богдан. Мир планеті – щастя дітям	98
Пагута Віталій. Війна – це лихо і ганьба народу	100
Малишан Оксана. Я хочу миру і злагоди!	101
Хлєвна Данієла. На мою думку мир – це.... ..	102
Піддубний Сергій. Болять рани у ветеранів	103
Марчук Олег. Я голосую за мир!	104
Костюк Марія. Війна – це лихо і ганьба народів	104
Ніколайчук Тетяна. Війна – одне із них	105
Присяжнюк Юлія. Ніхто не забутий, ніщо не забуде.....	106

Федорук Христина. Я хочу миру і злагоди!	107
Чмут Ю. Мир у моїх очах	109
Кухар Катерина. Я хочу миру і злагоди!	110
Місіна Ольга. Я хочу миру і злагоди!	111
Совпенець Олена. Війна – це лихо і ганьба народів!	112
Габрень Евеліна. Я хочу миру і злагоди!	114
Осипчук Ольга. Я голосу за мир	115
Ткачук Єлизавета. Ніхто не забутий, ніщо не забуте	116
Луга Тетяна. Мир – мрія народів світу	117
Рижа Катерина. Я за мир	118
Шлихтюк Ольга. Рoste обеліском з граніту... ..	119
Мисько Олена. Я голосую за мир	120
Володимирець Юлія. Я голосую за мир	121
Карпова Валерія. Наші скарби	121
Романюк Владислав. Я за мир!	122
Прончук Анастасія. Мир у очах	122
Катерина Роман. Мир в моїх очах	123
Красько Григорій. Мир в моїх очах	124
Луцик Карина. Ми ліхтарики миру.....	124
Білошицька Анна. Я проти війни	124
Бариш Назар. Хай буде мир!	125
Борищук Мирослава. Миру хочу я!	125
Денисюк Михайло. Хай радість буде на землі!	126
Дикун Даша. Хай люди живуть прекрасно!	127
Караван Маша. В мирі хочемо ми жити!	127
Хорольська Настя. Ми голосуємо за мир!	128
Шалаєва Настя. Усі люблять мир	128
Шептицька Марина. Хай війни не знає мій край!	129
Мамчуровська Д. Хай на світі буде мир!	129
Сидорчук Максим. Я голосую за мир!	129
Герасимович Софія. Я голосую за мир!	130
Марушкевич Євгенія. Кольоровий мир.....	130
Круковська Марія. Мир у моїх очах	131
Парчук Вікторія. Я хочу миру і злагоди	131
Юхневич Олександра. Я голосую за мир!	132
Кравченко Валентина. Я голосую за мир!	132
Крат Артем. Мир і війна!	132
Марія Овдієнко. Мир у моїх очах	133
Мельницька Вікторія. Ми – маленькі ліхтарики миру!	133
Підкоша Ольга. Я голосую за мир!	134

Сулковський Богдан. Я голосую за мир!	134
Очко Софія. Що таке мир?	134
Потапчук Анна. Що таке мир?	135
Плінський Олександр. Ще я тільки третьокласник... ..	135
Півень Михайло. Нам не треба війни, не треба –	136
Чешук Дарина. Мир планеті – щастя дітям	136
Бабич Дарина. Хай буде мир	137
Бондарук Юлія. Я голосую за мир тому, ...	137
Анишинець Євгенія. Я голосую за мир!	138
Морозюк Іван. Я голосую за мир!	139
Тарасюк Анна. Мир	139
Василенко Анна. Я голосую за мир	140
Ажнюк Олександра. Я голосую за мир	141
Мельник Алла. Я голосую за мир	141
Осніцький Тарас. Я голосую за мир	142
Матляк Тетяна. Мир планеті!	142
Ковальська Каріна. Я голосую за мир	143
Колоденська Яна. Я хочу миру і злагоди	143
Павловська Яна. Мир – у ясному сонці, ...	143
Соколовський Любомир. Діти у боротьбі за мир	144
Мельник Станіслав. Ми за мир	145
Пашинська Ірина. Я голосую за мир!	145
Левчук Юлія. Я голосую за мир!	146
Косюк Ксенія. Три покоління без війни	146
Баранович Максим. Я голосую за мир!	147
Слинько Ольга. В твої коси вітер летить, ...	148
Бухальська Богдана. Я хочу миру й злагоди	148
Котець Дар'я. Мир у моїх очах	149
Максим'юк Руслана. Мир планеті – щастя дітям!	150
Вовк Аліна. Я голосую за мир	150
Кулініч Марія. Я голосую за мир!	151
Ткачук Анастасія. Маленькі ліхтарики миру	151
Шкодич Михайло. Я хочу злагоди і миру	152
Барабаш Іван. Мир у лісі	153
Савич Ольга. Я голосую за мир	154
Борищук Іванна. Нам треба мир!	154
Белих Віталій. Голосуй за мир!	156
Більчук Тетяна. Мир – прекрасний!	157
Гара Дмитро. Без миру була б війна	158
Гудошнік Юлія. Люди всі за мир голосують!	159

Джезула Марія. Подбайте про мир!	159
Діравчук Надія. Хай буде мир!	160
Дудар Олександр. Ніхто не хоче війни – біди!	162
Кормилецька Наталія. Хай люди в мирі живуть!	162
Кравчук Анна. Хай мир панує на Землі!	163
Маринчук Віталій. Хочуть миру люди	164
Ніколасва Юлія. Бережіть мир!	164
Романюк Іванна. Мир потрібно оберігати!	165
Рябчун Оксана. Хай буде мир!	166
Тишецька Вікторія. Українці голосують за мир	167
Яшук Наталія. Хай мир процвітає!	168
Порадюк Олександр. Коли я був іще маленьким, ...	168
Шпичак Марія. Хочу миру	170
Олянець Антон. Дзвони миру	171
Білінська Юлія. Мирне небо	171
Лавренюк Галина. Я голосую за мир	172
Гнесь Наталя. Всі голосують за мир... ..	173
Свиридон Марія. Мир у моїх очах	173
Франко Марина. Я хочу миру і злагоди	175
Шамчишина Марія. Чому не можна мирно жити?	175
Карпюк Тетяна. Я хочу миру і злагоди!	176
Карлаш Анна. Мир – це дружба всіх народів... ..	176
Рудик Анастасія. Мир – це радість, ширий сміх, ...	177
Якимчук Анастасія. Я хочу миру і тепла... ..	177
Гавінський Олександр. Хай прийде священний мир!	178
Бондар Богдан. Я голосую за мир	178
Плахта Аліна. Два шляхи	179
Поліщук Роман. Я голосую за мир	180
Воропай Максим. Коли мій прадід дужий	180
Ковальчук Оксана. Чому так сильно серце калатає?	181
Дрозд Олександр. Про що співають птахи	182
Годун Василь. Смерть солдата	183
Кузьмич Ірина. Я голосую за мир	184
Карпюк Оксана. Ніхто не забутий, ніщо не забуте	184
Павлишин Анна. Мир у моїх очах	186
Сливка Юрій. Ніхто не забутий, ніщо не забуте	188

Для нотаток

